

மே, 1986

ஸய்தகிரி

இதழ் 12

உள்ளுறை

மலா 16

தனிப்பிரதி ரூ 1

வருடச சந்தா ரூ. 12

பக்கம்

துவாரகையில் துயரம்	5
பாகவத தாமமும் பாகவதாசனம்	9
கருவில திருவுடையார	13
திருமங்கையாழ்வாரும் மாணிக்கவாசகரும்	15
அடியாரின் அற்புதங்கள்	17
பூஜையின் மகிமை	21
இராமாநுஜா	24
யாதிரிகாசனக்காக ஒரு கோயில்	27
சித்திரைப் பிறப்பு	29
நெற்றி அம்பலத்தின் விசித்திரம்	31
ததவஸங்கரஹ ராமாயணம்	37

அட்டைப்படி விளக்கம்

- 1 வது அட்டைகளில் திருமலையில் காடு வளாபு
- 2 வது திருப்பதியில் தி தி தேவஸ்தானத் தின பல புதிய கட்டிடங்களுக்கு ஆந திர முதல்வா திரு என டி ராம ராவ அவர்கள் அடிக்கல் நாட்டிய போது
- 3 வது "சிபகோ" இயக்கத் தலைவா திரு சந்தாலால் பஹுகுண அவர்கள்

சிறப்பாசிரியர்

திரு. எம். லக்ஷ்மீநாராயண
IAS,

செயலாட்சித் தலைவா,
தி தி தேவஸ்தானம், திருப்பதி

அச்சிடுபவர்

திரு. எம். விஜயகுமார் ரெட்டி,
மேலாளர்,

தி தி தேவஸ்தான அச்சகம்,
திருப்பதி

ஆசிரியர்

திரு. கே. கார்பாரம், எம். ஏ.

தொண்டாசிரியர்

திரு. எம். எம். ராமலித்தி, எம். ஏ.,

பிரதிக்குக்கு

THE WELFARE OFFICER

Publication Section, T T D

K. T Road,

TIRUPATI

உங்களுடன் . . .

மினிதன ஆடையினறி வாழநாள முழுவதும் கழித்திடலாம் உணவினறிப் பல நாட்கள் இருந்திடலாம், நீரினறிச் சில நாட்கள் வாழத்திடலாம் ஆனால் காற்றினறிச் சில நிமிடங்களே உயிருடன் இருப்பான இது அந்த இயற்கையின் நியதி காற்றைத் தவிர மற்றவற்றை மனிதன் பொருள் கொடுத்து வாங்கிடலாம் அதனை மட்டும் அவன் அருளினறிப் பெற முடியாது அவருளின் மறுவடிவமே அவன் படைத்திட்ட தாவர இனம் நாம் விடும் அசுத்தக் காற்றினைத் தான்கொண்டு, நாம் வாழ தூய காற்றினைத் தந்திடும் அதாவது இனத்தின் பெருமையினை நாம் உணர்ந்தோம் இல்லை உணர்ந்திருந்தால் இன்று பல காடுகள் மறைந்த நிலை தோன்றியிருக்காது

‘இன்றைய தேவை தீர்ந்தால் போதும்’ என்ற மனப்பான்மையும் நமக்கு நடந்தால் சரி’ என்ற சுயநலமும் பல ஆண்டுகளாக நமமில் பல்லில் பரவி இருப்பதாத்தான் சில ஆண்டுகளாக நாம் நம் கண் முன்னே வறட்சியையும் வறுமையையும் கண்டு வருகின்றோம் மரங்களும் செடிகளும் இந்திய வாழ்க்கை நீரோட்டத்தில் ஓர் அங்கமாகத் திகழுகின்றன பாரதக் கலாசாரத்திலும், சமய வழிபாடுகளிலும் பின்னிப் பிணைந்தவை அவை மனித உடம்போடு ஒப்பிடப்பெய்யும் மரங்கள், மனித வாழ்க்கைக்கு ஓர் முன்னுதாரணமாகப் போற்றப்படுள்ளன அடிவோ முதல் நுனிஇல் வரை ஒவ்வொரு மரத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பும் ஒவ்வொரு வகையில் ஒவ்வொருவருக்கும் தன்னை அவனுடைய பயனாகக் காப்பணித்து வருகின்றன மெய்ஞானத்திற்கும் விஞ்ஞானத்திற்கும் தாவர இனம் என்றுமே ஒரு விளை நிலமாக இருந்து வருகின்றது ‘ஸ்தல விருக்ஷம்’ என்றழைக்கப்பட்டு கோயிலுக்கு ஒரு மரம் என்ற முறையில் சமய வாழ்க்கையில் இரண்டறக் கலந்த மரங்கள், மனத் தூயமைக்கும் ஆன்மீகச் சூழ்நிலைக்கும் எவ்வகையில் துணைபுரிகின்றன என்பதை அடர்ந்த காடுகளில் இடம் பெற்ற பல கோயில்களின் புராணத் தொடர்பான செய்திகளும், இதிஹாஸ நிகழ்ச்சிகளும் எடுத்துக்கூறும் மனிதனின் உணவு, உடை, உறைவிடம் ஆகிய எல்லாவற்றிற்கும் ஊற்று நீராக இருந்து, வெள்ளத்திலிருந்தும், நிலச்சரிவிலிருந்தும் நம்மைக் காப்பாற்றி வரும் மரங்களை “பொன் முட்டையிடும் வாததினையே கொன்ற முட்டை”ப் போன்று, இன்று மனிதன் பகுதி பகுதியாக அழித்து வருகின்றான் ஒரு மரம் தனது ஐம்பது ஆண்டுகளில் பதினைந்து லட்சம் ரூபாய் பெறுமான பிராண வாயுவின் அளிக்கின்றது என்றும், ஒரு ஹெக்டா நிலப்பரப்பில் வளரும் மரங்களினால் 8°C உஷ்ணம் தவிரக்கப்படுகிறது என்றும், தோன்றி வரும் தொழிற்சாலைகளும், குடியிருப்புகளும், அன்றாட அடுப்பெரிப்பும் ஒரு சோலையின் விரைவில் பாலைவனமாகும் என்றும் விஞ்ஞானம் நமக்குக் கூறுகிறது இதற்கு எடுத்துக்காட்டு ஒரு காலத்து பசுமைத் தோல் போத்திருந்த பல தென் அமெரிக்கப் பகுதிகளும் சஹாராவும் இன்று பாலைவனச் சோலைகளாக விளங்குவது அன்று ஓர் அரண்மனையக்கட்ட காடுகளை அழிக்க வந்த மன்னனின் வாங்கு மரமோடு மரமாக வெட்டுண்ட ‘பிஷ்னோயில்’ மக்களின் தியாக உணாவில் ஒரு துளியேனும் நமமில் ஒவ்வொருவரிடமும் ஏற்படாவிட்டால் நாளை நமது சந்ததியினர் நிம்மதியாக மூச்சுவிட முடியாது அசோகமும், கிருஷ்ண தேவராயரும் ஆரம்பித்த மரம் நடு இயக்கம் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலும் தொடர்ந்தது ஆனால் சுதந்திரம் பெற்ற நாம் மர நடு விழா’ விளம்பரத்தில் மட்டுமே முழுகித்தினைத்து வருகிறோம்

நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்ளும் இந்த விபரீத செய்கையிலிருந்து நாம் நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் ஒரு விழிப்புணர்ச்சியின் முதற்கட்டமாக, சிப்கோ’ இயக்கத்தின் சீரிய பணியின் எதிரொலியாக, திருமலை கோயிலின் ஆன்மீகச் சூழ்நிலையைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் வகையில், திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம் தனது வளத்துறை மூலமாக திருமலை மற்றும் திருப்பதியைச் சுற்றியுள்ள தனது 7,500 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு உள்ளிட்ட சுமார் 25,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பிற்கு ஒரு பச்சைப் போர்வைவினைப் போத்திட எடுக்க இருக்கும் முழு முயற்சிப்பணி, திருமலையை நாடிவரும் ஒவ்வொரு யாதிரிகரையும்—அவருடைய சுற்றப்புறச் சூழ்நிலையை மனதிற்கொள்ளச் செய்து—சிந்திக்க வைக்கும் என்றே நம்புகிறோம்

செய்திச் சுருக்கம்

துவக்க விழா

திருப்பதியில் தி.தி.தேவஸ்தானத் தாரின் ஸ்ரீபாலாஜி உடல் ஊனமுற ரோ நல நிலையத்தின் ஒரு விரிவு கட்டிடப் பகுதியினை ஆந்திர அரசு க்காதார அமைச்சர் டாக்டர் எம். எஸ். கோடஸவரராவ அவர்கள் அண்மையில் திறந்து வைத்தார். இது போது தம் சிறப்புரையில், துவக்கப் பட இருக்கும் அதி நவீன சிறப்பு மருந்துமனை பணிக் கு அமர்த்திக் கொள்ளப்படும் மருத்துவர்களுக்கு அந்தந்தத் துறையில் அல்லது நாட்டின் முக்கிய மருத்துவமனைகளில் சிறந்த பயிற்சி அளிக்க தி.தி.தே. தகுந்த முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும், மேலும் இயன் மருத்துவம் சம்பந்தப் பட்ட அறுவை சிகிச்சை, அணு கு முறை போன்றவற்றை ஒளிப்பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் கூறினார். இவ்விழாவில் பங்கேற்று உரையாற்றிய தி.தி.தே. செயலாட்சித் தலைவர் திரு. எஸ். லக்ஷ்மி நாராயண அவர்கள் துவக்கப்பட இருக்கும் மன நோய் மருந்துவ மனைக்கு தி.தி.தே. நிதி உதவி அளிக்கும் என்றும், விரைவில் ரூ. 3 கோடி செலவில் கலயாணி நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து இரண்டாவது குழாய்த் திட்டம் திருப்பதி அரசு ரூ. 75 மருத்துவமனைக்கு மேற்கொள்ளப்படும் என்று கூறினார். இவ்விழாவில் இந்நிலையத் தலைவரான டாக்டர் சி. வாக்ரேஸ்வரன் அவர்களும் பங்கேற்றார்.

நினைவு நாள் விழா

திருப்பதியில் ஸ்ரீ அன்னமாச்சார்யாவின் 483-வது நினைவு நாளினை தி.தி.தேவஸ்தானம் வெகு விமர்சனமாக ஏழு நாட்களுக்குக் கொண்டாடியது. 5-4-86 அன்று காலை ஸ்ரீ

அன்னமாச்சார்யா மற்றும் ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வரரின் திருவுருவச் சிலைகள் திருவிதி வலமாக எடுத்து வரப்பட்டன. அன்று மாலை நடைபெற்ற திறப்பு விழாவிற்கு தி.தி.தே. செயலாட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைமை வகித்தார். அன்று மாலை, தி.தி.தே. ஆஸ்தான விதவானுள் திரு. நேது நாரி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் இரண்டு மணிநேர அன்ன மாச்சார்யா கீர்த்தனைகள் இடம் பெற்ற இன்னிச்சைக் கச்சேரி பலரின் பாராட்டுதலுக்கு உள்ளானது. இவ்விழாவில் தி.தி.தே. நூல் வெளியீடுகளின் தலைமை ஆசிரியர் திரு. வித்துவான் விஸ்வம் அவர்களும் பங்கேற்று உரையாற்றினார்.

திருப்பதியில் முதலவா

திருப்பதி அரசு ரூ. 75 மருத்துவமனை அருகே தி.தி.தே. கட்டப்பட்டிருக்கும் நவீன சிறப்பு மருத்துவமனைக்கு அண்மையில் ஆந்திர முதலவர் திரு. என். டி. ராமாராவ அவர்கள் அடிக்கல் நாட்டினார். இதுபோது இம்மருத்துவமனை இதயம், கலீரல், நரம்பு சம்பந்தப்பட்ட துறைகளில் சிறப்பு சிகிச்சை அளிக்கும் வகையில் திகழும் என்றும், இது ஏழை மக்களுக்கு ஒரு வரப்பிரஸாதமாக அமையும் என்றும் தன் சிறுசிறுவர்களிடமிருந்து பின்னா தி.தி.தேவஸ்தானத்தாரின் ஆயுர்வேத மருத்துவ மனைக்கான அடிக்கல் நாட்டினார். பின்னா அலிபிரியிலிருந்து கைலாச தீர்த்தம் வரை மேற்கொள்ளப்படவிருக்கும் 'திவ்யா ராமம்' என்றழைக்கப்படும் ஆஸர மங்களின் கட்டுமானப் பணியினைத் துவக்கி வைத்தார்.

படிவிழா

சென்ற மாதம் திருப்பதியிலும் திருமலையிலும் 17வது ஆண்டு 'படி

விழா' வெகு விமர்சனமாகக் கொண்டாடப்பட்டது. தமிழ்நாடு, ஆந்திரம், காடகம் ஆகிய மாநிலங்களின் சார்பு சுமார் 100 பஜனைக் குழுக்கள் இப்படிவிழாவில் பங்கேற்றன. திருப்பதியில் நடைபெற்ற கூட்டு பஜனை நிசம் சசி விழாவினை சென்னை 9வது மன்ற நீதிபதி திரு. மோகன்தாஸ், தி.தி.தே. செயலாட்சித் தலைவர் எஸ். லக்ஷ்மி நாராயண ஆகியோர் பங்கேற்று உரையாற்றினார். இப்பஜனைக் குழுவினார் அன்றிரவு திருமலைக்கு நடந்து சென்று, திருமலையில் பலவேறு பஜனை நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்த்தினார். மேற்கூறிய பஜனைக் குழுவினரின் விழா நிகழ்ச்சிகள் தி.தி.தே. ஆதரவுடன், தமிழ்நாடு ஆற்காடு படிவிழா செயலாட்சி திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் அவர்கள் மேற்பார்வையில் நடைபெற்றன.

நூல் வெளியீடு

23-4-86 அன்று திருப்பதியிலுள்ள ஸ்ரீ பரகால மடத்தில் 'தயாசதகம்' புத்தக வெளியீட்டு விழா நடைபெற்றது. அவ்விழாவிற்கு தலைமை தாங்கிய ஸ்ரீ உ. வே. விதவான் டாக்டர் என். எஸ். ராமானுஜ தாதாச்சாரியார் (பிரின்ஸ்பால், கேந்திரிய ஸம்ஸ்கிருத வித்யாபீடம்) ஸ்தோத்ரங்களினால் தான் திருவேங்கடமுடையான் வசீகரிக்கப்படுவதால் அவனருளைப் பெற தயாசதகத்தை எல்லோரும் அனுஸந்திக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். புத்தகத்தின் முதல் பரதியை வெளியிட்டு ஸ்ரீ உ. வே. விதவான் வி. எஸ். ரங்கனாதாச்சார்யா தயாசதகத்தின் பெருமையையும், அந்தக் கரந்தத்தின் காததாவான் ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகன் பெருமையையும் நன்றாக விவரித்தார். விழாவில் கலந்து கொண்ட விதவான் ஸ்ரீ உ. வே. புதுக்கோட்டை சேஷாதாரியார் சார்ய ஸ்வாமி திருப்பதியில் வாஸம் செய்வோர்கள் எல்லோரும் ஜாதி மத பேதமின்றி பரதி தினம் இந்த

(48-ம் பக்கம் பார்க்க)

துவாரகையில் துயரம்

(கோபி சந்தனக் கதைக் கவிதை)

புலவர் ச. சுந்தரேசன் - சிதம்பரம்

துவாரகைக்கு வருகை

கண்ணனைக் காண கண்கள் ஆயிரம்
இலலை என்ற கவலையால்
எண்ணில் லாத பகதா சித்தா
ஏகா தசியில் சென்றனா
பண்ணெடுத்தக் கானம் பாடும்
பகதா நாரதா தேவர்கள்
எண்ணில் லாமல் துவார கையில்
ஏக மாகக் கூடினா

கண்ணனுக்குத் தலைவலி

எத்த ருக்கும் இன்னல் என்றால்
எளிதில் போகும் கண்ணனே
மெததையில் படுத்தது தலைவலி என்று
மேலும் மேலும் புலம்பினான்
சதய பாமா ருக்மணி தேவி
தாளின் பக்கம் தவித்தனா
பத்தினி மாகக் கண்கள் நீரில்
படிய துயரம் கொண்டனா

நாரத கானம்

வானின் உயரம் கடலின் ஆழம்
வைய அகலம் பகதியில்
ஊனெடுத்ததா யாவருக்கும்
முதலவன என்ற நாரதா

தேனில் குழைத்த நாமகீதம்
திவய மாகப் பாடினா
ஏனே இன்று கண்ணன் காது
ஏறக் மறுத்த திட்டது

தனவந்திரி வருதல்

அணுவளவும் காவம் கண்டால்
அகன்றிடுவான் கண்ணனே
துணிவுடனே நாரதா பாடியும்
துயரம் அறிந்த தேவர்கள்
தணிந்து விடும் தலைவலி என்று
தன வந்தரியை அழைத்தனா
கனிந்தருளும் கண்ணனன்றோ
கவலை மாற்றும் மருத்துவன

பாத தூளி தேவை

மலையைப் போன்ற நோயும் நொடியில்
மாற்றும் அந்த மருத்துவா
தலை பிடித்தது முடியா தென்று
தனவந்திரியும் சென்றிட்டா
விலையில் லாத பகதா காலின்
விரலில் பட்ட மண்ணினால்
தலையில் பத்து போடு மென்று
தந்திரமாய்க் கூறினான்

தேவர்கள் திகைப்பு

பாதம் பட்டால் ஏதம் நீக்கும்
பரந்தாமனின் பாதமே
வேதம் சொல்லும் விதியை மாற்றும்
வீரம் எங்கும் இல்லையே
கீதம் பாடி வந்த வர்கள்
கீழும் மேலும் பார்த்தனா
தீதும் நன்றும் அறியும் கண்ணன்
தீங்கை யெண்ணி ஏங்கினா

தேவர்கள் முடிவு

ஏகாதசி தரிசனத் தால
இன்பங் கொள்ளவந்த நாம்
பாகா உருக் லாயிற் றென்று
பரத் வித்து நின்றனா
வாகா ஆயா பாடியிலே
வளநத போது கோபியா

காகா வென்று பகதி காட்டி

கட்டி உதைத்தும் வாழ்ந்தனா

கோபியா பாத தூளி கொடுத்தல்

அவரில் ஒருவா பாத மண்ணால்
ஆயன வலியைப் போக்குவா
எவரும் மகிழ் வாய்ப்புண டென்று
ஏகி யாங்குச் சென்றனா
உவரில் விதை முளைக்கா தென்ற
உண்மை உள்ள போதிலும்
தவறில்லாத பகதி கூட்டம்
தாவணிமேல் ஆடினா

கோபி சந்தனம்

ஆடையிலே ஆடையிலே
ஆயிரம்போ காலினமண
கோடையிலே பசுமூப்பும்
குதிமண போலக் குவிந்தது
ஆடைகுலுக்கி அள்ளித்தந்தது
அனுப்ப வந்த தேவர்கள்
மேடை படுத்த கண்ணன் நெற்றியில்
மெல்ல பத்துப் போட்டனா

பகதியின் பரிசு

காலின் மண்ணால் நரகம் வந்து
கவலிக் கொண்ட போதிலும்
ஆலின் மேல் இருக்கும் ஐயன்
அல்லல தீர்த்தால் போதுமே
பாலின் நல்ல மொழியா கூறி
பகதி மேனமை காட்டினா
நூலின் உண்மை யறிந்தவாக்கும்
நுவல் வேண்டும் பகதியே

கண்ணன் களிப்பு

கதிரவனைக் கண்ட மலா
மடல் திறக்க காட்சிபோல
அதிர வைத்த கண்ணன் களித்து
அன்பு முகம் காட்டினான்
மதுர மொழி பகரப்பகதி
மார்க்கத்திலும் ஆணவம்
குதிக்கொளளாத கோபியரின்
பகதி கோடி கோடியே

கண்ணன் காட்சி

எனவு ரைத்த கண்ணன் சொல்லை
எவரும் கேட்டு வெட்கியே
எனது பகதி கொவ பகதி
இதை மறப்பேன் என்றனா
கனகமணி வைரமுடி
காட்டி தாளுங் காட்டவே
மனது நிறை வெய்தி முடி
மலரடி கண் டேகினா

தருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம்

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா நித்ய அன்னதான திட்டம்

இவ்வுலகில் ஏழைகளுக்கு உணவு இடுதலைவிட வேறு எந்தவிதமான தாமமும சிறந்தது இல்லை. அதிலும் திருவேங்கடவன குடி கொண்டிருக்கும் திருமலையில் யாததிரிகளுக்கு இலவசமாக உணவு வழங்குதல் மிகவும் அருளுடையது. இவ்வகையில் தி.தி. தேவஸ்தானம், திருமலைக்கு வரும் பக்தார்களுக்கு இலவசமாக “முழுச சாப்பாடு” அளிகும வகையில் “ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா நித்ய அன்னதான திட்டம்” ஒன்றினை செயற்படுத்தியுள்ளது.

திட்டம் எப்படி வேலை செய்கிறது

- * தேவஸ்தானத்திற்கு ரூ. 10 இலட்சம் அல்லது அதுபோன்று பல மடங்கு நன்கொடை அளிக்கவேண்டும். தி.தி.தே. அதற்கைக்கு ஈடான தன பங்கினைச் செலுத்தும். மொத்தத்தொகைக்கு வரும் வட்டித் தொகையிலிருந்து நாள்தோறும் 500 யாததிரிசர்களுக்கு உணவு வழங்கப்படும்.
- * நன்கொடைகள் யாவும் தனிமனிதர்கள், சிறு கழகங்கள், தனியார் நிறுவனங்கள் ஆகியோரிடமிருந்து பெறப்படும்.
- * உணவு அருந்தும் கூடத்தில் நன்கொடையாளர்களின் பெயர் முக்கிய இடத்தில் வைக்கப்படும்.

பயன்களும் உதவிகளும்

- * வருடத்தில் மூன்று நாட்களினபோது திருமலையில் நன்கொடையாளர் தன குடும்பத்தாருடன் இலவசமாகத் தங்கவும், மேலும் அவர்களுக்கு ஹாரத்தியுடன் இலவச தரிசன வசதியும் செய்து தரப்படும்.
- * எண் 80 (ஜி) பிரிவினகீழ் நன்கொடையாளர்கள் வருமான வரிவிலக்குப் பெறுவார்கள்.
- * நாள்தோறும் நடைபெறும் இறைவனின் கொலுவு சேவையினபோது நன்கொடையாளரின் பெயரும் கோ. தரமும் வாசிக்கப்படும்.
- * இத்திட்டப்பணியினை மேற்பார்வையிடும்வகையில், ஆலோசனைக்குழுவின் உறுப்பினர்களாக நன்கொடையாளர்கள் சேர்க்கப்படுவா.

இதுவரை கீழ்வரும் நபர்கள் இத்திட்டத்திற்கு நன்கொடை அளித்துள்ளனர்.

- 1 திரு எஸ். வி. ராமய்யா சென்னை ரூ. 10 இலட்சம்
- 2 திரு மனசிங்கா பமய்யா ரூ. 20 இலட்சம்
- 3 திரு ஆர். பி. கோயங்கா கல்கத்தா ரூ. 10 இலட்சம்
- 4 திரு ஈஸ்வா பிரஸாத பொத்தா கல்கத்தா, ரூ. 10 இலட்சம்
- 5 திரு திருபாய் எச். அம்பானி ரிஸ்யன்ஸ் டெக்ஸ்டைல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பம்பாய் ரூ. 10 இலட்சம்

மேலும் பல பக்தர்கள் பயன பெற தாராளமாக உதவுங்கள்

மேலும் தகுந்த விவரங்களுக்கு

செயலாட்சித்தலைவர், தி.தி. தேவஸ்தானம், திருப்பதி - 517501 ஆந்திர மாநிலம்

செயலாட்சித்தலைவர்

வைணவ வினா - விடை

விதவான ஸ்ரீ உ வே தஞ்சை என் எஸ் தாதாசாயா

பாஞ்சராதிர ஆகமம் பற்றி, பிரச்சன்ன ஸம் ஹிதை கூறுகையில் இதுதான் வேதங்களின் முடிவு எனறது இந்தப்பாஞ்சராதிர ஆகமத்தைத் திருமாலே குருட்சீடன வடிவில் அமாநது நாரணன் என்றும் நரன் என்றும் திருபெயா பூண்டு, பதரிகாசிரமத்தில, நரனுக்கு 5 இரவு உபதேசித்தாரா என ஈசுவரஸம்ஹிதை கூறும் பாஞ்சராதரம் என இந்நூலுக்குப் பெயா ஏற்படப் பல காரணங்களைப்பழம் நூல்கள் கூறியுள்ளன அவை —

- 1 5 நாட்கள் இரவில் திருமால் திருமக்களுக்கு வைகுந்தத்தில் உபதேசித்தாரா (இதனால்தான் திருமாலுக்கு அடுத்தபடி ஆசாராய பரம்பரையில் இடம் ஏற்பட்டது என்பது ஒரு விசேஷம்)
- 2 யோகம், சாங்க்யம் போன்ற 5 சாததிரங்கள் இந்நூலின் முன் ஒளி இழந்தது, மங்கி, இருட்டுடன் கூடிய இரவு போல ஆகிவிடுகின்றன “ராதரம்” என்ற சொல்லுக்கு வைதிக நிகண்டுப்படி, “மெயஞ்ஞானம்” எனவும் பெயா உண்டு என்பா
- 3 பதரிகாசிரமத்தில், நரநாராயணனான திருமால், நாரதபகவானுக்கு, ஐந்து இரவு இந்த சாததிரத்தை உபதேசித்தாரா
- 4 பிரம்மஸம்ஹிதை என்ற பழம் நூல், இந்த ஆகமம், மக்கள் அறியாமையை அகற்றி, மெய்ப பொருளைக் காட்டுவதால் இப்பெயா ஏற்பட்டது எனறது உள்ளங்கையில் சிறிது பொடிச் சாமபல வைத்து, வாயால் அதன் அருகே “பொய” என்று சொன்னால், சாமபல பறந்து விடும் “மெய” என்றால் அந்தச் சாமபல அப்படியே இருக்கும் என்பதை ஒட்டி பொய்யைப் போக்கும் மெய்ப்பொருளாய நின்று இந்நூல் பொய அனைத்தையும் பறக்கவும் செய்யும்
- 5 ஸ்ரீ வைணவர்களின் தினப்படி (ஆஹநிகம்) சமயக்கடன்களை (ஒருநாளை) 5 கூறுகளாகி, “அபிகமனம், உபாதானம், இஜயை, காலக்ஷேபம், யோகம்” எனப்பெயரிட்டுத் தம் கடமைகளைச் செய்வார்கள்” அந்தக் கடன்களைப் பற்றித் தெளிவாக இந்நூல் விளக்கும்

6 திருமால், தம் பக்தார்களின் நிலைக்குத் தக்கவாறு, அண்டி வழிபட்டு உய்யக் கருணை கொண்டு பரம், விபூகம், விபவம், ஹாரத்தம், அாசசை என 5 வகை தோற்றம் எடுத்தாரா அவைகளை இந்நூல் நனகு விளக்கும்

7 ஸ்ரீ வைணவர்களை ‘ஐயங்கார’ எனபா ஐந்து ஸ்ரீ வைண இலச்சினைகளை அதாவது அங்கங்களை ஆசாராயர்களிடமிருந்து பெற்றவர்கள் எனவும் பொருள் இதனைப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம், ஸமாசரயணம் என அழைப்பா அவற்றைப் பற்றி இது விளக்கிக் கூறும்

8 இறைவன் தன்மை, தனது தன்மை, தக்கவழி, தடை, பயன் என்ற ஐந்து முக்கியமாக ஒரு ஸ்ரீ வைணவன் கண்டிப்பாய் அறிய வேண்டிய உண்மைகளை அாத பஞ்சம் எனபா இந்த ஐந்தைப் பற்றிச் சிறப்புடன் விளக்கும் நூலிது

9 ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் “ஸ்ரீ—பூமி—நீ” என்ற மூன்று தேவிமார்களுடன் எழுந்தருளி இருக்கும் ஸ்ரீ பரம்பதநாதனைப் ‘பஞ்சோபநிஷ்ணமயம்” என்று அழைப்பா பஞ்ச உபநிஷ்ணங்களாவன க்ஷேமம், யாம், ராம், பாம், லாம் எனபன இது பஞ்சோபநிஷ்ண மயமான திருமாலைப் பற்றி விளக்கும் பரம்பதநாதனை பஞ்ச சக்தி மயம் எனவும் பேசுவா

10 திருமால் ஆலயங்கள் சுயமவயகதம், ஆர்ஷம், பெளராணிகம், திவ்யதேசம், அபிமானஸ்தலம் என 5 வகை கொண்டவை அவைகளைப்பற்றியும் இந்நூல் விளக்கும் எனப் பலபடியில் இச்சொல்லுக்கும் பொருள் உரைப்பா

யஜுர் வேதத்தில் வரும், “காணவசாகை”யை “ஏகாயன சாகை” எனபா அத்துடன் ஸ்ரீபாஞ்சராதிரத்திற்குத் தொடர்புண்டு “பஞ்ச” எனப தற்குப் பரந்த விரிவான எனப் பொருள்கள் உண்டு அதனால்தான் விரிந்த முகத்தையுடைய சிங்கத்திற்குப் “பஞ்சானன்” என்ற சமஸ்கிருதப் பெயா அந்த வகையில் பரந்த ஞான நூலானதினால் இந்த ஆகமத்திற்கு “பாஞ்சராதரம்” எனவும் பெயா என நயமான பொருள் கூறுவதுண்டு முதன்முதலில் ஸ்ரீ

பாஞ்சராதரம் என்ற ஆகம நூலை பி 10-ம் நூற்றாண்டில், “ஆசாரய உதப்பவா” எனப்பவா நாட்டில் பிரசாரம் செய்தாரா இவா எழுதிய “ஸயந்தகாரிகை யில்” பாஞ்சராதரத்திலிருந்து பல மேற்கோள்கள் காட்டப்பட்டன கி மு 2-ம் நூற்றாண்டில் “வேஸன்” நகரக் கல்வெட்டு ஒன்றிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது “ஹேலீயோடோரஸ்” எனப்பவா இந்தியாவில் சுற்றுப் பயணம் செய்து எழுதிய குறிப்பில், விஷ்ணு ஆலயங்கள், கருடன், துவஜஸ்தம்பங்கள் தோகை இவைகளைப் பற்றிப் புகழ்ந்து எழுதியுள்ளாரா மகா பாரதம், பீஷம் பாவாவில்,

ஸாதவதம் விதிமாஸ்தாய ஸங்கீத ஸங்காஷ்டேய |
தவாபாரஸய யுகஸ்யாந்தே ஆதௌ கலியுகஸய ச||

எனக்குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது “சதபதபராமமணம்” “ஐதரேயபராமமணம்” என்ற வேதப்பகுதி நூல்களில் “பாஞ்சராதரம்” ஓர் அபூர்வமான வைதிக சித்தாந்தம் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது ஸ்ரீவைணவ ஆகமங்கள் மொத்தம் 18 ஆகும் இன்று அச்சளவில் எஞ்சியுள்ளது 12 தான் நம் பழைய தமிழ்ச்சங்க நூல்களிலும் வைணவர்கள் பகவா பாஞ்சராதரிகா என அழைக்கப்படுகின்றனா முக்கோற்பகவர்கள்— அதாவது ஸ்ரீவைணவத் துறவிகள்— தல யாததிரை சென்று கொண்டும், புனித புஷ்கரிணிகளில் நீராடியும், “அருமறை மருங்கிலேநதிறும் எட்டெனும் ஒரு முறையாக உளம்கொண்டு ஒதி” என்ற படிக்குத் திருமந்திரம், மஹாமந்திரம், மூலமந்திரம் என்ற ஸ்ரீமந்தாராயண மந்திரத்தை ஒதியும், ஜபித்தும், திருமலை வழிபட்டும் வந்தனா என்று சிலம்பு கூறும் திருமாலின் பெருமை பாஞ்சராதிரத்தில மிக அற்புதமாக விவரிக்கப்பட்டதின அடிப்படையிலேயே இளங்கோவடிகள் பெரும்+ஆள்=பெருமான (புருஷோத்தம) என்ற கருத்தில் திருமலைப் பெருமான என்றா தொல்காப்பியம் என்ற மிகப்பழமையான தமிழ்நூல் மன்னாக்குத் திருமலை உவமை இடுகையில் பூவைநிலையில் “மாயோன மேய மனபெரும் சிறப்பிறறு வாவிழுப்புகழ் பூவை நிலையும்” எனக் கூறியது திருக்குறளும் திருமலைக்குறித்துப் “பகவன்” “செந்தாமரைக்கண்ணன்” “அடியளந்தான்” எனவும், திருமகளின் திருப்பெயரைச் செய்யாள எனவும் அழைத்தது

அஹிபுதன்ய ஸமஹிதையும் பாஞ்சராதிரம் பற்றி விளக்கம் தந்து இந்த ஆகமத்தைப் போற்றியது இந்தப் புராதனக் கொள்கையை அவ்வப்பொழுது அவதார புருஷர்களாக அவதரித்த, தெய்வஞ்கள் பாதிரமறிந்து உபதேசித்தனா அவர்களுள் பரபன்ன ஸந்தானகூடஸ்தரான, சட்கோபன என்ற நம்மாழ்வார முதன்மை வகிப்பா ஜனகா சாண்டிலயா, பிரகலாதன், சுகிரீவன், அனுமான (திருவடி) விபீஷணன் ஆகியவா னையும் இப்பட்டியலில் சோத்துக் கூறுவதுண்டு பிரஹத பிரமஸம்ஹிதை, ஸ்ரீராமாநுசரையும் இவர்களுடன் கூட்டியது கம்பன், அனுமன் துதியாக உரைத்த ஐந்திலே ஒன்று பெற்றான என்ற செய்யுளில் வரும் ஐந்திலே ஒன்று பெற்றான என்ற சொல்லுக்குப் பாஞ்சராதிரத்திலே ஒன்றாகிய ஆசாரய மகிமையைப் பெற்றான எனவும் நயப் பொருள் கூறுவதுண்டு “ருகவேதம் பகவோதயேமி ஏகாயனம்” என்று வரும் சாந்தோக்யத்தின் மந்திரத்தில் வரும் “ஏகாயனம்” எனப்பது பாஞ்சராதிர வழியைப் பின்பற்றும் பஞ்சகால பாராயணா களைக் குறிக்கும் எனவும் பெரியோர் பகவா இந்தப் பாஞ்சராதிரத்தைப் பின்பற்றுவார்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் பகவானே, பிரஹத பரமம் ஸமஹிதை ஆகமிகளான இவர்கள் தமிழ்நாட்டில் அவதரிப்பார்கள் என அருளியது ஸ்ரீபாகவதமும் “கலெளகலு பவிஷ்யநதி நாராயணபராயணா, தாமரபாணீ நதீயதரகருதமாலாபயஸவினீ” காவேரி சமகாபாகா!! என்ற செய்யுளால் தாமிரபாணீ, கைகை, பாலாறு, காவேரி என்ற இம்மகாந்திகளின் கரைகளிலே உள்ள திவ்யதேசத்திலே நாராயண பகதார்களான பாஞ்சராதிரிகர்கள் அவதரிப்பா என்று உரைத்தது ஆழ்வார்கள் அனைவரும் இந்த நதிகளின் கரையிலேயே அவதரித்தவர்களானபடியால் இவர்கள் ஒருபடியில் பாஞ்சராதிரிகர்களாவார்கள் பாகவதாகளும் ஆவார்கள் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலும் பகதா்கள்-பாகவதாகள் எழுந்தருளியுள்ளார்கள் எனப்பதை “சரியா ஸாராததம் அசி நதயாதமாபகதை பாகவதை ஸஹ” என்று பழையசெய்யுள் குறிப்பிடும் இதனால் அங்கும் பாஞ்சராதிரிகர்கள் எழுந்தருளியுள்ளார்கள் எனப்பது ஸூசிதம் பகதா்கள் என்றால் குணம் கண்டு ஈடுபட்டிருப்பவா எனவும், பாகவதா என்றால் குற்றேவல் புரிபவா என்றும் பொருள் பகதா்கள் என்றால் சித்தாந்த நிஷ்டா்கள் எனவும் பாகவதா்கள் என்றால் ஆகமிகள் எனவும் கூட்டிக் கூறலாம் போல உள்ளது

(தொடரும்)

ஸபதகிரி

பாகவத தர்மமும் பாகவதர்களும்

இறைவனுக்கு கால நிரணயம் உண்டா? என்று தோன்றினா? எங்குத தோன்றினா? அவனுடைய வயதை யாரால நிரணயிக்க முடியும்? அவனைப் புகழ்ந்து பாடிய பாகவதர்கள் என்று தோன்றினா? தாமததை பிரசாரம் செய்தவர்களின் குண ரூப நாமங்களின் விவரங்களை எழுதப் புகுந்தால் எத்தனை ஏடானாலும் போதுமா? பரமனை ஆயிரம் நாவுடைய ஆதிசேஷனே இன்னும் பாடி முடித்தானா? இறைவனை அனுதினமும், மணி மணியும், ஷ்ண ஷ்ணமும் நினைந்து காதலாகி கசிந்து, கண்ணீர் மலகி, நா தழுக, மெய விதிக்க கண மூடினாலும் அவனே, கண திறந்தாலும் அவனே என்ற நிலையை அடைந்த பக்தர்களின் (பாகவதர்களின், ஹரிதாஸர்களின்) சரிதையை, பெருமையை யாராலதான் எவ்வளவு எடுத்துக் கூறியும் முடியுமோ? அல்லும் பகலும் அனவரத தமும் அவனே, சகமும் துக்கமும் அவனே, உலகிலே அடையதக்கவஸ்துவும் அவன ஒருவனே ஆவான் இந் திரலோகம் ஆளும் அசசுவையும் வேண்டேன் என மறுத்த ஆழ்வாராதிகள், கலவினுள் பூட்டினாலும் நமசிவாயவே என்று சொல்லி இறையை உணராதிய நாயனமார்கள், விஷத்தைக் கொடுத்தாலும் உயிரே போனாலும் 'நாதன நாராயணனே, கூறுவது அவன நாமமே' என்ற உறுதியுடன் நின்ற பரஹலாதன முதலான பாகவத சிரோனமணிகள், மற்றும் உயரிய பெரியோர்கள் பிறந்தது இந்த திவ்ய திருநாடான பாரதத்தில் அன்றோ? இந்த தாமததை பாகவத தாமததால் நிலைநிறுத்தியது பாரதமே

பாகவத தாமம் எந்தக் காலத்தில் ஆரம்பம் ஆயிற்று? எப்போதிலி

ருந்தி நடைமுறைக்கு வந்தது? யா இதை ஸதாபித்தவர்கள் என்பதை யாராவது கிமு, கிபி வருஷங்கள் போட்டு ருசுபிக்க இயலுமா?

இறைவன் ஒருவன் இருக்கிறான் என்ற அனுபவ சக்தி என்றைக்கு ஜனங்களுக்கு உண்டாயிற்றோ அன்றிலிருந்து பகவான் பெரியவன் அவனே நமமை விட மேலான சக்தி அந்த சக்தியே மூவுலகின் ஆதாரம் அவனே மூலப்பொருள் நாம் சென்று அடைய வேண்டுவதும் அவனிடமே அவனுடைய கருணைக்கு பாதரனாகி உத்தாரமடைய வேண்டும் (நற்கதியடைய வேண்டும்) என்று தெளிந்து புரிந்து கொள்ள ஆரம்பித்தனர் அறிந்து, தெரிந்து, புரிந்து அவனுடைய கலயாண குணங்களை என்று புகழ்ந்து பட்ட ஆரம்பித்தனரோ அன்றிலிருந்தே பாகவத தாமமும் ஆரம்பமாயிற்று என்று அறிய வேண்டும்

சரணாகதி பாவமோ, கடவுளுடன் சகஜ பாவமோ, தாஸய பாவமோ, நாயக நாயகி பாவமோ பலவிதத்திலும் அவனைக் கொண்டாடி தானும் நற்கதிக்கு உயது மக்களையும் உய்யுமாறு செய்தனர் அடியார்கள் ஒன்றிலும் சிக்கிக் கொள்ளாமலும் அதே சமயம் கட்டுண்டது போல காண்பித்துக் கொண்டும் அனுகரஹம் செய்யும் அதிகுணவந்தனின் லீலா வினோதங்களை என்னென்பது? எப்படி அழைத்தாலும் 'அதில் கட்டுண்டு அப்படியே ஆகி தாயாகி, தந்தையாகி, சேயாகி, நடபாகி, உறவாகி அனைத்தையும் கடந்த நிலையாகி, பரபரமமாகி இனி அடைய வேண்டுவது ஒன்றுமில்லை அவனைத் தவிர' என்று ஆட்டுவிக்கும் கருணையை எப்படிச் சொல்வது? சைவ

வைணவ, மதவ என்ற மூன்று சம்பிரதாயங்களுக்கும் அவனே உட்பட்டு இயற்கையே அவனே, வாழ்க்கையே அவனே என்று உணர்ந்து சனாதன தாமமான இந்த மதத்திற்கு ஒளியூட்டிய பாகவத தாமம் அன்றும் இன்றும் சமமாகி ஒரே நிலையில் இருக்கிறது

திருமதி பத்மா ஸ்ரீநிவாசன்
மொத்திபாத

அந்தக் காலத்தில் ஜனங்கள் போற்றிய வார்த்தைகள், அந்த இடத்து ஜனங்கள் அறியும் பாஷை கதை, கவிதை சரித்திரமாகி இருந்திருக்க வேண்டும் முந்தைய தலைமுறையினர் பின்வரும் தலைமுறைக்கு வழிகாட்டியாக இருந்திருக்க வேண்டும் முன்னவர் பாடியதை பின்னவர் எழுதி, படித்து, பாடி மனம் செய்திருக்க வேண்டும்

தாமம் என்பது என்ன? நம் மனசாட்சியின் நல்ல குணமேயாகும் நிஜமான தாமத்திற்கு பிரசாரகர்கள் தேவையே இல்லை பிரசாரத்தாலவரும் தாமம் நிலையாகி நிற்பதில்லை

தாமம் திட நம்பிக்கையில் இருக்க வேண்டும் மூன்று காலத்திற்கும் (முன், நிகழ், எதிர்) ஏற்ற தாமம் ஒன்றே அதுவே பாகவத தாமம் ஆகையால் பாகவத தாமத்திற்கு என்றென்றும் அழிவில்லை இப்படியான பாகவத தாமத்தில் மிகவும் பிரசித்தமானவர், உலகப் புகழ்பெற்றவர் என்று ஒருவரைக் குறிப்பிட்டு சொல்ல வேண்டும் என்றால் அந்த பரமாத்மனின் அனந்த கலயாண குணங்களை அனவரதமும் கானம் செய்து பக்தி சூதரத்தை இயற்றிய நாரத மகா முனிகள்தான் என்று அவர் பெயரைத்தான் முதலில் குறிப்பிட வேண்டும் பிறகு வாலமீகி முனியினால் இயற்றப்பட்ட வேதத

திறகு சமமான ஸ்ரீமத ராமா பணத்தை ஸ்ரீ ராமபிரான யகஞ் சாலையில் தந்தரி வாதயத்தை மீட்டிக்கொண்டு வளிஷ்ட முனி முதலானோ கூடிய சபையில் ஸ்ரீ ராமனின் சந்நிதியில் கானம் செய்த லவகுசாக்ளைச் சொல்ல வேண்டும் பாகவத தாமமானது இலக்கண விதிகளுக்குட்பட்டு சாமாஜ முறைப்படி கவிதை ரூபமாகி அாததங்களுடன் கூடி உரை நடை கவிதையாக வந்திருக்க வேண்டும் எனப்பதை பதம் புராணத்தில் பாகவத மகிமையை வாணிகரும் சமயத்தில் இருக்கிறது எனப்பதை ஆதார ஸ்லோகத்துடன் சொல்ல முடிகிறது ஸ்லோகம்

பரஹ்லாத ஸ்தாலதாரி தரல கதித
யாசனோததவஹ காஷ்யதாரி
வீணாதாரி
கரஸரிஷி ஸவர குஸதயா
ராககாததார
ஜுனோபூத | இந்தரோ வாதின
மருதங்கம்
ஜெய ஜெய கக கீததனதே குமார
ததராகரே பாவ பகதா ரச ரச தையா
வயாச புதர ககோபூத ||

வயாஸ மகரிஷிகளின் புதரரான சுகாசாராயா, சனகாதி முனிவர்கள் கூடிய சபையில் நவரசத்துடன் கூடிய கீததனைகளைப் பாடினா அவருக்கு உதவியாக பரஹ்லாதன தாளம் போட்டான் நாரதா வீணையை வாசித்ததார அாஜுனன ராக ஆலாபனை செய்து கலபனா ஸவரம் பாடினான சனகாதி ரிஷிகள் கீததனை ஸவாரஸத்தில் பரவசமாகி கரகோஷம் செய்து ஜெயகோஷம் செய்தனா இந்த வாரததைகளுக்கு காலம் ஏதென்றால் பஞ்சாங்க ரீதியாக பாரததால் ஐயாயிரம் வருஷங்களுக்கு மேல் இருக்கும்

ஸ்ரீமத பகவத கீதையில் 'ஸததம் கீததயநதோ மாம யதனஸசச தருடவருத நமஸ்யன தஸஸச மாம பகதயா நிதயயுகதா உபாஸதே' (14-வது ஸ்லோகம் 9-வது அததியாயம் —ஸ்ரீமத பகவத கீதை)

வீணாதி வாதயங்களினால் என்னைப் பாடுகின்றனா இப்படியாக உறுதியான உபவாஸம் முதலிய நியமங்களை உடையவராய எப்போதும் எனனிடத்தில் மனதுடைய ஸஜ்ஜனர்கள் எப்போதும் கிருஷ்ண கிருஷ்ண என்று என நாமத்தையே உச்சரித்துக் கொண்டு மற்றும் என பூஜையில் முயற்சி உடையவராய பகதியுடன் என்னை நமஸ்கரித்துக் கொண்டு என்னை சேவிகுகின்றனா

பகவத கீதையின் ஆதாரத்தைப் பாரததால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் காலத்தில் மகோனனதமான காலமாக கீததனை காலம் இருந்திருக்க வேண்டும் கீததனானதமானது நாளடைவில் தாம் உபதேசம், நன்னடத்தை முதலியவைகளை உள்ளடக்கி ஜனங்களின் ஆதரவுக்குட்பட்டு நாளுக்கு நாள் ஆதரவு அதிகமாகியது அதில் திறமையுள்ளவர்கள் உபதேசங்களையும் நல்லவற்றையும் ஜனங்களுக்கு போதிககத தொடங்கினா உபதேசகர்களின்(பாடுவதில் வல்லவர்கள்)திறமை அதிகமாவதைப் பாரதத அரசர்கள் அவர்களுடைய உதவியினால் தம் ராஜ்யத்தை விஸ்தரித்துக் கொள்ளத் தவறவில்லை

அாதத சாஸ்திரத்தை இயற்றிய சாணககியனும் தன் மன்னனான சந்தரகுபதனின் ராஜ்யத்தை விஸ்தரிக்க பாடும்திறமையுள்ள ஒரு கோஷ்டியை அரசவையில் வைத்துக்கொண்டிருந்தானாம் அந்த பாடகர்கள் பிறநாட்டு மன்னா சபையில் பாடி சனமானம், மரியாதைகள் பெற்றுக் கொண்டு தம் நன்னடத்தை, பாண்டித்யம் மூலம் மக்கள் ஆதரவுபெற்று ராஜ்ய பலத்தை அறிந்து தம் நாட்டரசன்கு விஷயம் தெரிவித்தனா பாகவத தாமத்தை அவலம்பித்து தாம் பிரசாரகர்களாக இருந்தவா அரச காயங்களிலும் பங்கேற்கும் நிலைமை வந்தது அரசரின் ஆதரவினால் ராஜதூதர்கள் அளவு அதிகாரிகள் ஆனார்கள் இவைகளினால் பாகவத தாமமானது தன் நிலையிலிருந்து சரிய ஆரம்பித்தது தன் நிலையிலிருந்து சரிந்து கலப்படமாயிற்று இப்படியே கால கதியில் பாகவத தாமமானது அதை அனுசரித்தவரின் நிலைமையினால் விதவித நிலைகளில் காணப்படுவதாக ஆயிற்று

கி பி ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் காநாடக தேசத்தில் மிகப் பிரபலமாக விளங்கிய ஸ்ரீஅசலானந்த தாஸரால் மீண்டும் அது ஸகஜ ரூபத்தில் திகழலாயிற்று தமிழ்நாட்டில் பாகவத தாமமானது சைவம், வைணவம் என்ற இரண்டு பிரிவு ஆனது ஆழ்வார்களால் வைணவப் பிரிவும் நாயனமாகளால் சைவப் பிரிவும் அபிவிருத்தி ஆயிற்று அது தவிர நிறைய பகதர்கள் பாடிய கருதிகள் சீர்ததனைகள் எல்லாமும்கூடி பாகவத தாமத்தை பேணும்படி விருத்தியாயிற்று

வட இந்தியாவில் மொகலாயர்களால் தொந்திரவு அதிகமாகி ராஜ்யங்கள் நாசமாகி, விதயா பீடங்கள் சிதைந்து, கரந்த பொக்கிஷ சாலை (சுவடி பண்டாரங்கள்) பஸ்பமாகி, நிறைய ஜனங்கள் கொலை செய்யப்பட்டு சாவ நாசமாயிற்று ஆகையினால் அன்றைய வட இந்தியாவில் பாகவத தாமமானது எந்த இலக்கியத்திலும் வராமல் போற்று அப்படியும் அங்கு வீரத்துடன் எதிர்த்து நின்றவர்கள் உறுதியான உடலமைப்பும நிலையான உள்ளமும் கொண்டவராக இருந்ததால் இந்த தாமத்திற்காகப் போராடி இப்போதிருக்கும் நிலையிலாவது நிலைநிறுத்திக் கொண்டனா மற்றும் ஸ்ரீ ஜெயத்வா (ஸ்ரீவயாஸ ராஜ மடத்தின் பூர்வ ஸ்வாமிகள்) எனப்பவருடைய சிஷ்ய பரம்பரையில் வந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண சைதன்யரால் வங்காளத்திலும் ஸ்ரீ துளஸிதாஸா போன்றவர்களால் இதர பிராந்தியத்திலும் புனருத்தாரணம் ஆயிற்று

மகாராஷ்டிரத்தில் கி பி 13ம் நூற்றாண்டு முதல் நடைமுறையில் வரலாயிற்று கி பி 9ம் நூற்றாண்டு முதல் பாகவத தாமம் ஸ்ரீ அசலானந்தா காலத்தில் பரவலாயிற்று எனப்பதற்கு ஆதாரங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன பாரதத்தில் இதிகாஸ ஆராய்ச்சி எழுத்தாளர்கள் ஆரம்பத்திலிருந்தும் குறைந்திருந்ததால் எந்தப் பிராந்தியங்களிலும் சரியான இலக்கியங்கள் கிடைப்பதில்லை தவிரவும் கி பி ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு முதல் 15ம் நூற்றாண்டு வரை காநாடக கீததனைகாரர்களின் இலக்கியம் கிடைக்கவில்லை

✱

★ கீதை காட்டும் நல்வழி ★

சிரத்தாத்ரய விபாக யோகம்

அததியாயம் — 17

பகுதி — 7

சுடசுடரும் ஒளிவிடும் பொன்போல்' என்ற சொற்றொடர் மிகவும் பொருள் பொதிந்ததாகும் த ந க த தை அதிகம் நெருப்பில் இட்டு உருக்கு மளவு அதில் உள்ள மாசுகள் அகன்று அது தூய தங்கமாக மாறி ஒளிர் விட்டுப் பிரகாசிக்கும் அதுபோல தவம் செய்யுமளவு மனித வாழ்வு மாசுகள் அகன்று தூயதாகிச் சுடா விட்டு ஒளிரும் இ ந த த தவம் மூவகையில் செய்யப்படலாம் மன தால், வாகசால், உடலால் என்று அது மூவகைப்படும் இம் மூவகையில் சரீரத்தால் செய்யப்படும் தவம் பற றிய விளக்கம் இந்த சுலோகத்தில வறுகிறது

தவம் செய்து தம் வாழ்வை தூய மைப்படுத்தியவரைப் போ ற று வதும், அவர்களைப் போல வாழ முயல வதும் ஒரு வகைத் தவமாகிறது பரபரமத்தின் வெவவேறு வடிவங் கள் தேவர்கள் எனப்படுகின்றனர் சற்று ஆழ்நது சிந்தித்தால் பேருண்மை ஒன்று புலப்படும் இயற்கை முழுவதையும் பிரமம் எனக் கொண்டால் இயற்கையின் பலவேறு சகதிகளை வெவவேறு தேவர்களாகக் கொள்ளலாம் மழைக்கு அதிதேவதை வருணன், வெப்பத்திற்கு அதிதேவதை அக்னி, ஒளிக்கு அதிதேவதை சூரியன் இவ்விதம் பலவேறு இயற்கை சகதி களுக்கு அதிதேவதைகளாக பல தேவர்கள் அமைகின்றனர் இந்த சகதிகள் இன்றி நமது வாழ்வு அமைய மாட்டாதாகையால் இந்த சகதிகளின் உருவகமாகக் கருதப்

படும் இந்திரன், வருணன், அக்னி, சூரியன் போன்ற தேவதைகளை வழி படுதல் ஒருவகைத் தவம் ஆகிறது

அறத்தையே தம் வாழ்வின் அடித் தளமாகக் கொண்டிருப்பவர்கள் அந் தணா அல்லது பிராமமணா எனப் படுகின்றனர் இவர்களுக்குத் தவிஜா எனப்பது மற்றொரு பெயர் 'தவிஜா' என்ற வார்த்தைக்கு 'இருமுறை பிறப்பெடுத்தவா' எனப்பது பொருள் மற்ற எல்லோரையும் போல இவா களும் பிறக்கிறார்கள் முதற்பிறவி யாகிய அது அக்ஞானம் மல்கிய பிறவி பின்னர் மேலாம் அறிவைப் பெறும் பொருட்டு 'உபநயனம்' என்ற சடங்கு நடைபெறும் பொழுது அது அவர்களது இரண்டாவது பிறவி யாகக் கருதப்படுகிறது பிறருக் காகவே வாழ்வது மற்றும் பிறரது நலம் ஒன்றையே தம் வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருப்பது அந்தணா எனப்போரது கடமை யாகிறது இதைத்தான் வள்ளு வரும் 'அந்தணா எனப்போர் அறவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்கும் செந்தணமை பூண் டொழுகலான்' என்று அந்தணர்களின் தன்மையை அழகாக விளக்குகிறார் வேத நெறி போற்றி மன்னுயிர் நலனை அந்தணர்கள் பேணியதால் அவர்களைப் போற்றிக் காக்கும் பொறுப்பு மன்னர்கள் மற்றும் சமு தாயத்தின் கடமையாகிறது அப்படி அவர்களைப் போற்றுவது ஒரு வகைத் தவம் ஆகிறது

குரு இன்றி ஒருவனுக்கு சாதாரண மாக இறையருளோ அல்லது பர

பேராசிரியர் டி. கே. நாராயணன்
MSc MPhil.
ஆசிரியர், 'சமயஜோதி' மதுரை

ஞானமோ கிட்ட வழியில்லை இறை வனை இனாரென்று பக்தனுக்கு அறி முகப்படுத்தும் பணியை குரு செட கிறார் ஸ்ரீராமா, கிருஷ்ணா போன்ற அவதாரங்கள் மற்றும் உலகம் போற் றும் மகான்களான ஸ்ரீஇராம கிருஷ் ணா, ஸ்ரீராம தீர்த்தா, ஸ்ரீ சுவாமி விவேகானந்தா, ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந் தா போன்ற அனைவருமே குருவின் பாதங்களில் பணிவிடை செய் த பெருமையுடையவர்கள்தான் எனவே குருவை அண்டி அவருக்குப் பணி விடை செய்வது சரீர தவம் ஆகிறது

இறையருளால் பெறப்பட்டது இந்த சரீரம் எனவே இதை மீண்டும் இறைத் தொண்டில் ஈடுபடுத்துவது தான் சான்றோர் செய்யும் செய லாகும் 'தடீயே நீ வணங்காய்' எனத் தொடங்கும் தேவாரப் பாடல் நாம் நமது ஒவ்வொரு இந்திரியத் தையும் எவ்வாறு இறை வழிபாட் டில் ஈடுபடுத்த வேண்டும் என்பதை அழகாக விளக்குகிறது புண்ணியத் தலங்களுக்கு தீர்த்த யாத்திரை செய் வதுவே காலகளைப் பெற்ற பயன் ஆலயங்களைச் சுத்தம் செய்வது மற்றும் இறை வழிபாட்டில் ஈடுபடு வதுவே கைகளைப் பெற்ற பயன் என்கும் இறையம்சத்தைக் கண்டு எதி லும் நல்லதைக் காண்பதுவே கண் களைப் பெற்ற பயன் இவ்விதம் ஐம் புலன்களையும் இறைவழிபாடு மற்றும் சமூக நலனில் ஈடுபடுத்துவதுவே பிறவியைப் பெற்றதன் பயனாகும்

பிரமம்சசாயத்தைப் பேணலும் சரீர தவத்தில் அடங்குகிறது திரு மணமாகாமல் தனித்திருப்பவர்களைப் பொதுவாகப் பிரமம்சசாரிகள் என கிறோம் ஆனால் 'பிரமம்சசாயம்' என்ற வார்த்தையின் பொருள்

இதைவிட மிகவும் ஆழமானது ஆகும் எண்ணத்தால், சொல்லால், செயலால் யாரா பிறருக்குத் தீங்கு விளைவிக்காமல் இருக்கிறார்களோ, யாரா தீயதைச் செய்யமாவிருக்கிறார்களோ, யாரா காமத்திற்கு உட்படாமல் இருக்கிறார்களோ, அவர்களே உண்மையான பிரம்மசகாரிகள் ஆவார்கள்

உள்ளத்தில் பொங்கி எழும் ஆசைகளை பலவிதமாக அடக்குதல் பிரம்மசகாயம் ஆகாது அடக்கப்பட்ட ஆசைகள் பனமடங்கு பலத்துடன் திருப்பித் தாக்கத் தருணம் பாராத திருக்கும் அதற்குப் பதிலாக ஆசைகள் எழும் மனதை ஆண்டவன பால் திருப்புதல், பக்தியில் ஈடுபடுத்தல் நல்ல பலனைத் தரும் ஐயம், கோதனை தியானம் முதலியவற்றில் ஈடுபடுத்தல் சரீரத்தால் செய்யப்படும் தவம் ஆகிறது அஹிம்சையைப் பேணலும் சரீரத்தினால்படுகிறது உயிர்களைக் கொல்லாமை மட்டும் அஹிம்சை ஆகாது எண்ணத்தாலும், சொல்லாலும், செயலாலும் பிறருக்குத் துன்பம் விளைவிக்காதிருப்போமே யாகில் அதுவே இலட்சியமான அஹிம்சையாகிறது இவ்விதம் அஹிம்சையைப் பேணுபவர்கள் உலகத்தவா உள்ளத்தில் உறைபவர்கள் ஆகின்றார்கள் அவர்களே சீரிய தவ சிரேஷ்டர்கள் நாம் நமது அன

ருட வாழ்க்கையில் எந்தெந்த வகையில் யாரா யாருக்குத் தீங்கு விளைவிக்கிறோம் என்பதை எண்ணிப்பார்த்து, மனம் திருந்தி, நல்லது செய்ய முனைவோமேயாகில் மேலான மன அமைதியையும் மகிழ்ச்சியையும் பெற்றின்புறலாம் எனபது திண்ணம்

அடுத்தபடியாக வாகுத்தவம் எனன எனபது பற்றிய விளக்கம் வருகிறது

அனுதவேக்கரம் வாக்யம்

ஸத்யம் பரியஹிதம் சயத் |

ஸவாதயாயாயஸனம் சைவ

வாங்மயம் தப் உசயதே || (17-15)

“துன்பம் விளைவிக்காத வாயமையும், இனிமையும், நலனும் கூடிய வாததை மற்றும் வேதம் ஒதுதல் ஆகியவை வாகு மயமான தவம் என்று சொல்லப்படுகிறது”

வாயமை எனபது யாது?

இதற்கு வளளுவா பதில் கூறுகிறார்

“வாயமை என்பபடுவது யாதெனின யாதொன்றும் தீமை இலாத சொல்ல”

எந்த வகையிலும் எவருக்கும் தீமை விளைவிக்காத சொற்களே வாயமை ஆகும் உண்மையும் பேச வேண்டும்

அதனால் பிறருக்குக் கெடுதியும் வராதிருக்க வேண்டும் ஸமஸ்கிருத்ததில் ஓர் அழகான வாக்கியம் நாம் எத்தகைய உண்மையைப் பேச வேண்டும் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது

ஸத்யம் பந்யாத பரியம் பந்யாத ந பந்யாத ஸத்யம்பரியம்’

‘உண்மையே பேசுக, இனிமையாகப் பேசுக, இனிமையிலலாத உண்மையைப் பேசுக’ எனபது இதன் பொருள்

பசு மாடு ஒன்று வேகமாக வெருண்டு வருகிறது தவம் செய்யும் யோகி ஒருவன் அது ஓடியதைப் பாராக்கிறான் மாடு ஓடிச் சென்றதும் பின்னாலேயே அரிவாளுடன் அதைக் கொல்ல விழையும் ஒருவன் யோகியிடம், “பசு மாடு ஒன்று இவ்வழியே சென்றதைப் பாராதீர்களா?” என்று கேட்கிறான் உண்மையைச் சொன்னால் பசுமாட்டைக் கொல்வித்த குற்றத்திற்கு யோசி இலக்கா வாரா எனவே சுமமா இருந்தாலோ அல்லது பாராக்கவில்லை என்று சொன்னாலோ அது உண்மைக்கு நிகரா ஆகிவிடும் எவ்விதத்திலும் தீங்கு விளைவிக்காத உண்மையே வாயமை ஆகும்

(தொடரும்)

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானத்தாரின்
ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா அரும்பொருட்காட்சியகம், திருப்பதி.

மற்றும்

பழமைச்சின்னங்களின் காட்சியரங்கு, திருமலை.

- ★ திருமலையின் புராணம், சரித்திரம், புவியியல் சம்பந்தப்பட்ட பழமைச் சின்னங்கள் யாவும் வரைபடங்கள், சித்திரங்கள் மூலம் விளக்கப்பட்டுள்ளன
- ★ தி தி தேவஸ்தான கோயில்களின் புகைப்படங்கள், அவற்றைப் பற்றிய சரித்திரத் தகவல்கள், ஆரஜித் சேவைகள் யாவும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன
- ★ அரியதாகக் கிடைக்கப்பெற்ற இசைக்கருவிகள், மரச்சிற்பங்கள், கற்சிலைகள், சிறு வெண்கலப் பொருட்கள், படைக்கருவிகள் மற்றும் பல இடம் பெற்றுள்ளன

தவருது இந்நிலையங்களுக்கு வருகை புரியுங்கள்!

அனுமதிக் கூட்டணம்:- ௭பரியோரு ௧ 1-00 ✖ சிறு ௧ 0-50

ஆண்டவனின் அருளுககுப் பாததிர்மாவது அரிது அதனினும் அரிது பாலமணம் மாறாத பசு சிளம் பருவத்தில அவன் அருளைப் பெறுவது மூன்று வயதில் திருஞானசம்பந்தரும், ஆறு வயதில் குமர குருபரரும், எட்டு வயதில் இராமலிங்க சுவாமிகளும் இறைவனின் இன்னருள் பாவைககு இலக காயினா இத்தகையவர்களைச் “சிறிய பெருந்தகையார்” என்று சேக்கிழார் சுவாமிகள் குறிப்பிடுவாரா இச்சான்றோர் வரிசையிலே இரண்டு வயதிலேயே இறைவன் அருளுககுப் பாததிர்மான மறநெரு பெரியார் மெய்கண்ட தேவராவா

சந்தானக் குரவா நாலவருள் முதன்மையானவா மெய்கண்ட தேவா மற்று மூவா அருள் நந்தி சிவம், மறைஞான சம்பந்தம், உமாபதி சிவம் முதலியோராவாரா இவர்கள் சமயக் குரவாகளான திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், மாணிக்கவாசகர் போன்றவர்களால் தழைத்தோங்கச் செய்யப்பட்ட சைவசமயக் கொள்கைகளை ஒழுங்குபடுத்தி, சைவமும் தமிழும் செழிக்கச் செய்த பெருந்தகையராவா இவர்களது வழித்தோன்றல்களே தமிழகத்தில் விளங்கும் சைவ ஆதினங்கள்

தொண்டை நாட்டிற்கும், சோழ நாட்டிற்கும் இடைப்பட்ட திருமுனைப்பாடி நாட்டில் தமிழகம் செய்த தவப்பயனாகவும், மேனமைகொள் சைவநீதி உலகெலாம் விளங்கவும் அவதரித்தவரே மெய்கண்ட தேவா இந்த நன்னாட்டில்தான் நாவுக்கரசு சுவாமிகளும், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் தோன்றிச் சைவப் பயிரை வளர்த்தார்கள்

இந்த இரு சான்றோரும் போற்றிப் புகழ்ந்த திருப்பெண்ணாகடம் எனும் திருத்தலத்தில் காரகாததசைவ வேளாளா குலத்தில் அச்சுதர்களப் பாளா என்னும் அருந்தவப் பெரியார் ஒருவா இருந்தாரா அவருக்கு எல்லா வித செல்வங்களும் நிறைந்திருந்தும் தம் குலம் விளங்க ஒரு நன்மகன் இல்லையே என்ற வருத்தம் மட்டும் உள்ளதில் இருந்தது அதனால் கவலை கொண்ட அவர் தமது குலகுருவான திருத்துறையூர் சகலாகம் பண்டிதரிடம் தமது குறையை எடுத்துரைத்தாரா அவரும் அப்பொழுதே சைவ சம்பிரதாயப்படி திருமுறை களையெல்லாம் பூசித்து அக்கால வழக்கப்படி அடங்கல் முறையில் கயிறு சாத்திப் பாரித்தாரா

பேயடையாப் பிரிவெய்தும் பிள்ளை
யிறோடு உளளம் நீனை
வாயினவே வரம்பெறுவா
ஐயுறவேண்டா வொன்றும்
தேயனதோள் உமைபங்கள்
வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோயவினையா ரவாதம்மை
தோயவாம் தீவினையே

என்னும் திருஞானசம்பந்தர் அருளிய திருப்பாட்டு உதயமாயிற்று இப்பாடலில் சந்தான லாபமும், நினைத்தவைகள் எல்லாம் கிடைக்குமென்றும் அதற்காகத் திருவெண்காட்டிலுள்ள முக்குளநீரில் முழுக வேண்டுமென்றும் கூறப்பட்டிருந்தது குலகுருவானவா அங்ஙனம் செய்யும்படி தம் மாணக்கருக்கு அறிவுறுத்தினார்

ஆசிரியர் அருளிச் செய்தபடி அச்சுதர்களப்பாளா தம் அருமை மனைவியோடும் திருவெண்காடு சென்று ஒரு மண்டல காலம் முக்குளநீரில் குளித்த

திரு கி அரங்கசாமி, எம் ஏ , பட்டாம்பி

துக் கண்ணுதல் பெருமானை வணங்கி வழிபட்டு வந்தாரா ஒருநாள்கங்கையணிந்த பிரான் அவர்களை வில தோன்றி “உனக்கு இப்பிறவியில் மகப்பேறு வாயக்காது” என்று கூற, அது கேட்ட அச்சுதர் “தேவதேவா! உமது துறிப்பின்படியே நாயேன் நிற்கக் கடவேன் எனினும் திருஞான சம்பந்தர் திருப்பாடல் பொய்யாதென்றே எண்ணுகின்றேன்” என்று கூறினார்

அது கேட்ட கறைக்கண்டா மகிழ்ந்து ‘வினைப்பயனால் உனக்குப் பிள்ளைப்பேறு இப்பிறவியில் இல்லையெனினும் திருஞானசம்பந்தன் பாடல்களை மனமாற நம்பி வழிபட்டமையால் தேவாரப் பெருமை சிறக்கவும், சிவநெறி தழைத்தோங்கவும் ஞானசம்பந்தனைப் போலவே ஒரு பிள்ளையை உனக்கும் அளிக்கிறோம்” என்று கூறி மறைந்தாரா திருவருள் உணர்த்திய செய்தியால் மனமுவந்த அச்சுதர் பெண்ணாகடம் வந்து வாழ்ந்து வருங்காலத்தில் ஓர் நன்னில சித்தாந்தச் சைவநெறிசெழித்து வளர்ந்தோங்க மெய்கண்ட தேவா திருவவதாரம் செய்தாரா

மன்றமும் பெருமானின் அருளினால் அவதரித்த தமது அருமைக்குமாரரை அச்சுதர் தாலாட்டிச் சீராட்டிச் சுவேதனப் பெருமாள் என்று நாமமிட்டு வறியவன் பெருநிதி கண்டாற்போல உவகையுற்று அருமைக்குமாரனின் மழலை மொழிகேட்டு அகமகிழ்ந்திருந்தாரா இவ்வாறு இருக்கும் நாளில் குழந்தைக்கு இரண்டு வயதாயிற்று

இந்தச் சமயத்தில் அக்குழந்தையின் தாய் மாமன் அங்கு வந்து, தமது ஊராகிய திருவெண்ணைய நல்லூருக்கு எடுத்துச் சென்று

வளாதது வந்ததா அது சமயம் பெருமானுக்கு உபதேசம் செய்தா பரஞ்சோதி மாமுனிவா திருக்கயிலை அமமுனிவா தமகுலகுருவான சத்திய யிலிருந்து பொதியமலைக்கு ஆகாய ஞானதரிசினிகளின் திருப்பெயரை மாக்கமாகச் சென்று கொண்டிருந் தமிழில் மெய்சண்டா எனத் தீட்சு தா திருவெண்ணையநல்லூருக்கு நாமமாகச் சூட்டி மீண்டா மேலே வந்த போது விமானம் தடை அன்று முதல் இவா மெய்கண்ட தேவ பட்டது இங்குதான் ஆட்கொள ராயினா ளத்தக்கவா இருக்கின்றா என்பதைத் திருவருள உணர்த்த உணர்ந்துகீழே மெயஞ்ஞானமும் கலைஞ்ஞானமும் இறங்கி முப்பொருள் உண்மையை கைவரப் பெற்ற மெய்கண்ட தேவா அருளஞானச் செல்வரான சுவேதனப் சிவஞான போதம் என்னும் சிறந்த

நூலை வாரத்திகப் பொழிப்புரை யுடன் பன்னிரண்டு சூத்திரங்களால் அருளிச் செய்தா இந்நூல் சைவ சித்தாந்தச் சாத்திரங்கள் பதிநான்கி னுள்ளும் தலையாயது ஆகும் இது சிவநெறிக் கொள்கைகளுக்கு அளவை அடிப்படை கொடுத்தது திடப் நுட பம் செறிய இயற்றப்பட்ட ஞான நூலாகும் சிவஞானபோதம் பிர மாண இயல், இலக்கண இயல், சாதன இயல், பயனியல் என்னும் நான்கு பிரிவாக அமைந்து பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருள் இயல்பு களைத் தெளிவாச் விளக்குகின்றது

எண் 7-ன் சிறப்பியல்புகள்!

ஒவ்வொரு எண்ணுக்கும் ஒரு சிறப்பு இருக்கத்தான் செய்கின்றது ஆனால், 7 என்ற எண்ணிற்குள்ள சிறப்பு மற்ற எண்ணிற்குள்ள சிறப்பைவிட மிகவும் உயர்ந்தது இந்துக்களின் இரு கண்களாக விளங்கும் இராமாயணமும், மகாபாரதமும் ஆகும் இதை தெய்வ நூல்கள் என்றே சொல்லலாம் இதில் இராமாயணம் என்ற வீர காவியத்தில் 7 என்ற எண்ணிற்கு எவ்வளவு சிறப்பியல்பு கிடைத்திருக்கிறது என்று எண்ணும்போது நாம் 7 ஆக பிறந்திருந்தால் எவ்வளவோ புண்ணியம்-என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது

- (அ) இக்காப்பியத்தில் வரும் கதாநாயகன் ஸ்ரீ இராமபிரான 7-வது அவதாரமாக உதித்தான்
- (ஆ) ஸ்ரீ இராமசாலை 7 காண்டங்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது
- (இ) ஸ்ரீ இராமபிரான இராவணனோடு போர் புரிந்த நாள் 7
- (ஈ) ஸ்ரீ இராமபிரானின் ஜனம் நட்சத்திரமான புனாபூசம் 7-வது நட்சத்திரம்
- (உ) ஸ்ரீ இராமா வனவாசம் ஏற்றுக்கொண்ட ஆண்டுகள் 7x2 ஆண்டுகள்
- (ஊ) சுககிரிவனுக்குத் தன் வலிமையைக் காக்க 7 மராமரங்களைத் தான் துளைத்தான்
- (எ) ஸ்ரீ இராமா விபீஷணனைப் பார்த்து “உனனோடு நாங்கள் 7 தம்பிகளானோம்” என்று உரைத்தாா
- (ஏ) சுந்தரகாண்ட பாராயணம் ‘7’ ஸாகங்களைக் கூடியது
- (ஐ) ஸபதரிஷி இராமாயணம் 7 ரிஷிகளால் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது
- (ஓ) இராமாயணம் 7 சுத்த ஜாதி இசை அமைப்பாக பாலகாண்டம் நான்காவது ஸாகத்தில் அமைந்துள்ளது
- (ஔ) லவ-குச இவர்கள் இராமாயணத்தை ஸபதஸ்வரங்களால் பாடினார்கள்

கீழ் புலன்கிரி சக்தி தேசிகள்

இலக்கண நூல்களுள் தொல்காப்பியமும், நீதி நூல்களுள் திருக்குறளும், காப்பிய நூல்களுள் சிலப்பதிகாரமும், யோக அநுபவ நுட்பங்களை உணர்த்துவதில் திருமந்திரமும், வரலாற்று உண்மைகளை உணர்த்துவதில் பெரிய புராணமும், சவிதை நலத்தில் கம்பராமாயணமும், உள ளொளி பரப்புவதில் திருவாசகமும் தன்னக ரற்றுத் திகழ்தல் போலவே தமிழ் மொழியில் ஒப்புயர்வற்ற மெயஞ்ஞான நூலாக விளங்குவது சிவஞான போதமேயாகும்

மெய்கண்ட தேவா பசு குவான மாக்களுக்கு ஞானோபதேசம் செய்து சிந்தாந்தச் சைவத்தைத் திசையெங்கும் பரப்பினா தமது முதல் மாணாசகரான அருளநந்தி சிவத்திற்குத் தலைமைப் பதவியை நல்கி ஓர் ஐப்பசித் திங்கள் சுவாதி நன்னாளில் பரிபூரண நிலையை எய்தினா சைவ புண்ணியக் கண்ணாக விளங்கிய இப் பெருமானாக்குத் திருவெண்ணைய நல்லூரில் திருவருடதுறை ஆலயத்திற்கு மேற்கில் ஒரு கோவில் கட்டப்பட்டுள்ளது இத்திருக்கோவில் தற்பொழுது திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் கீழ் இருக்கிறது அங்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் சிறப்பாக நடைபெறும் குருபூஜை விழாவில் அன்பர்கள் கலந்துகொண்டு நலம் பெறுவார்களாக!

*

திருமங்கையாழ்வாரும் மாணிக்கவாசகரும்

உலக மனைத்துங் கடந்தும் அனா
—ங்களுக்கப்பால் நின்று ஒளி
கின்ற இறைவனாகிய ஒளியே மாந்தா
அனைவருள்ளதும் ஒளி வீசித் திகழ
கின்றது என்று உபநிடம் இயம்பு
கின்றது இக்கருத்தினை உணராதவா
இறைவன் எங்கேயிருக்கின்றான்?
அவனைக் காட்ட வியலுமா? என்று
பிறரை ஏளனம் செய்யும் வகையில்
கேட்பா இப்படிக்கேட்பவா பு
னறிவால் கேட்டவரேயன்றி, உயத்
துணர்ந்த அறிவால் கேட்டவராக
எண்ணக்கூடாது இத்தகையவா
இறைவனைப் பாராததலிதா இந்நிலை
யிலுள்ளவரைப்பற்றியும், இத்தகை
யவா உள்ளதும் இறைவன் எப்படி
யிருக்கின்றான் என்பதைப் பற்றியும்
மாணிக்கவாசகர் ‘ஓராதா உள்ளத்
தும் ஒளிக்கும் ஒளியானே’ என்று
தெளிவுபடுத்துகின்றார் ஆம், அப்
பரம்பொருளைப்பற்றி இவர்கள் அறி
தல் இயலாது ஆனால் இவர்களுள்
ளதும் அவன் ஒளிநது மறைந்தே
இருப்பான் என்று தெரிவிக்கின்றார்

உள்ளத்தால் உணர்ந்தறியாமல்,
வெறும் புலன்களின் அறிவைக்
கொண்டு முயற்சி செய்வார்க்கு அரு
ளாளனின் பெருமை தெரியாது
எடுத்து விளக்கினாலும் புரியாது
ஆனால் புலன்களின் திறத்தை ஒடுக்கி,
அடி மனம் என்னும் உள்ளொளி
யால், காண்பவாக்கே, எத்திக்கும்
தானாக இலங்கும் மாமாயன் காட்சி
யளிப்பான் என்ற செய்தினை, திரு
மங்கையாழ்வார் பெரிய திருமொழி
யில்,

‘தொண்டாகள் தங்கள் சிந்தை
யுள் முனைத்தெழுந்த தீங்கரும்பினை,
என்று பாடியருளுகின்றார் இதில்
உணர்ந்தறிவார் நெஞ்சில் தித்திக
்கும் கரும்பாக முனைத்தெழுவான்
என்று எம்பெருமானைத் தீங்கரும்
பாக உருவகப்படுத்திப் படிப்பவா

நெஞ்சில் சுவை தோண்டி உச்ச
கின்றார்

இவரைப் போன்று மணிவாசகரும்
பரம்பொருளின் இருபட்டத்தை,
உள்ளிருக்கும் உள்ளானை அன்று
‘ஓயாதே உள்குவார் உள்ளத்தே உள்
ளிருக்கும் உள்ளனை’ என்றும் திரு
வாசகத்தில் பெருமையாகப் பேசு
கின்றார் இப்படிப் பேசிய இப்பெரு
மக்கள் இருவரும், அருளாளன் உறை
யும் இருப்பிடம் தூயவர்களின்
மனத்தாமரையே என அழகோவிய
மாகத் தீட்டிக் காட்டியுள்ளனர்

பறந்து செல்லும் கோத்தும்பி
யைப் பார்த்து, திருமங்கை ஆழ்வார்
அதனிடம் எங்கும் திரிந்தலையும் நீ
மலரில் உள்ள தேனையுண்டு இசைக்
கின்றாய்! இதனால் யாது பயன் கண்
டாய்? ஒன்றுமில்லை எனவே, பரம
பத்ததிற்கு அதிபதியாயும், செருக்
கினை யொழித்தது துதிக்கும் தேவா
களுக்கெல்லாம் தேவனாயும் இருக்கும்
கண்ணபுரத்து எம்பெருமானிடம்
சென்று, அவன் மாப்பில் இலங்கும்
நறுமணமுடைய துளப மாலையை
நுகாவாயேயானால், பெறுவதற்கரிய
பேற்றினை எய்துவாய், மற்ற மலா
களை உறிஞ்சும்போது நீ தேனை மட
டும் அனுபவிப்பாய், அவனின் துளப
மாலையினை நுகர்ந்தால் பரம்பத்த
தையே எய்து விடுவாய் என்று கூறு
மவா,

‘விண்ட மலரெல்லாம் ஊதி

எனபெறுதி

அண்ட முதல்வன் அமரர்கள்

எல்லாரும்

கண்டு வணங்கும் கண்ணபுரத்

தெம்பெருமான

வண்டு நறுநதுழாய் வந்தாதாய்

கோத்தும்பி!”

என்று அதனிடம் பாடித் தெரிவிக்க
கின்றார் இம்பாடலை ஆழ்வார் அகத்

தறை நெறியில் பாடுகின்றார் தம்
மைத் தலைவியாகவும், பரம்பொரு
ளைத் தலைவருகவும் வரித்துக் கொண்டு
அவனை அடைய காதல் மீதுநாந்து
பாடுகின்றார் கோத்தும்பியை
அழைத்து, கருணையங்கடவுளான திரு
மால் மாப்பகத்தில் திகழும் துளப
மாலையிலுள்ள தேனை உறிஞ்சுவ
தோடும், அவனிடம் என விரக தாபத்
தைக் கூறி, அதற்கு அவன் கூறுவன்
வற்றை என்னிடம் வந்து இசை
யெழுப்பிப் பாடி விவரிப்பாயாக!
என்று தலைவியாகிய பரகால நாயகித்
தெரிவிப்பதாக ஆழ்வார் அறிவிக்க
கின்றார் தலைவன், தலைவி இவா
களின் உறவு முறையில் உண்டாகும்
நெருக்கம் மிகுதியானதால் அம்
முறையைப் பப்பன்படுத்தி அவனுடன்
இரண்டறக் கலக்கவே இந்த உத்தி
யினைக் கையாளுகின்றார் ஆழ்வார்

கவிஞர் வி. மு. உலகநாதன்
சென்னை

மாணிக்கவாசகரும், குரலெழுப்பித்
திரியும் கோத்தும்பியைப் பார்த்து,
அழைத்து நீ, திணையளவுத் தேனாக
காகப் பல மலர்களை நாடி அலைகின்
ருய் இவ்வாறு அலைவதனை விடுத்து,
நினைக்கும் தோறும், பாராகருந்
தோறும், பேசுந்தோறும், எப்பொழு
தும் எல்லா எலும்புகளும் நெகிழு
மாறு, பேரானந்தத் தேன் சொரியும்
எம்பெருமானுடைய திருவடி மல
ரினைக் கண்டு ஊதினால் பெருமப்தம்
அடைவாய் என்று,

“தினைத்தனை யுள்ளதோ பூவில்தேன்
உண்ணுதே

நினைத்தோறும் காணத்தோறும்

பேசுந்தோறும் எப்போதும்

அனைத்தெல்லும்பு உளநெக் ஆனந்தத்

தேன் சொரியும்

குளிப்புடை யானுக்கே சென்றுதாய்

கோத்தும்பி”

ானத தில்லைக கூத்தபிரானிடசென்று ஊதுவாய என்று கூறுகின்றா மேற குறித்த பாடலில் கடைசியடியில் முதல இரண்டு சீர்களில் 'குனிப்புடை யானுககே' எனக்கூறுவதால், எம் பெருமானின் ஊழிககால் நடனத்தை நமக்கு நினைவுபடுத்துகின்றா மேலும் கோததும்பியினிடம் இப்படித் திரு நடம்புரிந்தவனின் பாத மலரினைக் கண்டு ஊதினால் பேரினபங் காணவிய லும் என்று கூறுகின்றா

மாணிக்கவாசகரும் திருமங்கை ஆழ்வாரும் பரம்பொருளிடம் தாம் ஐக்கியமாகும் விருப்பத்தினை மற்ற வரும் அடைய கோததும்பியை முன் னிலைப்படுத்திக்கூறி அறிவிக்கின றனா துளப மாலையை அணிந்த திருமாலிடம் ஊதுவாய என்று மங்கையாகோனும், குனிப்புடை யானைச் சென்றுதுவாய என்று மாணிக்கவாசகரும் இனிதே தெரி விககின்றனா மனித குலம் வீண போதைப் போககாமல் தனிச்சிறப் புடைய தயாபரணைப் போற்ற இவா கள வழிகாட்டுகின்றார்கள்

மேலும், ஆழ்வாரா கண்ணபுரத்து நாயகனைப் புகழ்ந்து பாடுகின்றா புலவா பெருமக்கள் விரும்பி வாழும் இடத்தில் உறையும் ஐயனே! நான தாய தந்தையாகளையும், உறவினா களையும் போற்றுவனலலன் இவா களிடம் யான எந்தவிதப் பற்றும் உடையவனலலன் எனக்கு எல்லா மாய, யாவையுமாயுள்ளவன் நீதான் உன்னையே பற்றுடையவனாகச் சரண டைந்தேன்

இந்த எளிப்பனை உன்னுடைய வனாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுகி ன்றேன் எனக்கிருக்கும் உறவின முறை யான்கள் எல்லாம், நான் பெற்ற உடம்பால் உறவு கொண்டவாகளே! உடம்பு அழியும் தன்மையது ஆனால் அழியாத உயிருக்கு இறைவா உன்னைத் தவிர வேறு எவரும் நலம் புரிபவா இல்லை நான் கடைத்தேற உதவியாயிருப்பவன் நீயே! ஆதலால்

என உயிர பிறவாமையை அடைய உன் திருவடியைப் பாடி இறைஞ்சி கின்றேன் என்று,

“பெற்றரும சுற்றமும் எனநிலை
பேணெனநான்
மற்றரும பற்றிலேன் ஆதலால் நின்
னடைந்தேன்
உற்றானென னுள்ளத்து வைத்தருள்
செய்கண்டாய்
கற்றாசோ கண்ணபுரத் துறை
யமமானே!”

எனத் தம் உணர்வினை வெளிப்படுத்து கின்றா காமவிகாரத்தால் பெற றெடுத்த தாய தந்தையாகளையும் விரும்புகின்றேனிலலை என னிடம் பொருள் இருந்தால் போற்றுவதும், இல்லாதபோது தூற்றுவதுமாயுள்ள உறவினாகளையும் நான் விரும்புவது மில்லை வேறு எந்தத் தெய்வங்களை யும் என சிந்தை போற்றுவதுமில்லை இத்தகைய மனத்திணமையைப் பெற்ற யான், உன்னையே கதியென்று வந்தடைந்தேன் களைவாய்! என துன் பங்களைக் களைந்தே ஒழிப்பாய்! களை பவாகளோ வேறு எவருமில்லா எனவே, திருவுள்ளங்கொண்டு என்னை ஏற்பாயாக என்று பரம்பொருளிடம் வேண்டுகின்றா

தவத்தால் பெற்றெடுத்த தாய தந்தையாகள கண்கண்ட தெய்வங் களாகக் கருதிக் கடமையாற்றுவதை விட்டு, அவர்களை யான பேணென் என்று ஆழ்வாரா கூறியது சரியாகுமா? என்று சிலா கேட்கக் கூடும் அவா களுக்கு, என தாய தந்தையாகளை யும், என்னையும் பிறவுயிராகளையும் தோற்றுவித்தவன் எம்பெருமானே! என்ற விவரத்தை அறிவிக்கவே 'ஆத் தலால் நின்னடைந்தேன்' என்ற தொட ரால் தெரிவிக்கின்றா

மாணிக்கவாசகரும் ஆழ்வாரா உரைத்ததைப் போன்றே,

“உற்றாரை யானவேண்டேன் ஊர்
வேண்டேன் போ வேண்டேன்
கற்றாரை யானவேண்டேன் காண்

பனவும் இனியமையும்

குற்றாலத்து அமைந்துறையும் கூத்தா
உன் குரைகழறகே
கற்றாவின மனம்போலக் கசிந்துருகி
வேண்டுவனே?”,

என்று போற்றுகின்றா இப்பாடலில் உற்றா என்று கூறியதில், பெற்றோர் களையும், உறவினர்களையும் குறிப்பிட டாரா இவர்களை யான விரும்பேன் என்றா கற்றவர்களை விரும்ப மாட் டேன் என்பதற்கு, ஒரே கருத்தை ஒருவா ஒருவிதமாகவும், இதனை மறுத்து இன்னொருவா வேறுவித மாகவும் படிப்பவர்களுக்கு குழப்பம் ஏற்படுமாறு செய்வதால் இவ்வாறு குறிப்பிட்டாரா போலும் அடுத்துக் 'கற்பனவும் இனியமையும்', என பதற்கு, பரம்பொருளைப் பற்றி அறியும் அறிவு அவனைப் பகதி செய்வ தால் அமைந்துவிடும் என்பவற்றால் விளக்கினா இவா பேரினபங்காண் குற்றாலத்துக் கூத்தனிடம், தாயப் பசுவை நாடும் கன்று போல விரை கின்றா இந்த விரைவுத் தன்மை யினைத் தம் பாடலிலும் காட்டியுள் ளாரா

திருமங்கை ஆழ்வாரா கண்ண புரத்து நாயகனிடம் தஞ்ச மடைந்த தைப் போன்று இவரும், குற்றாலத்துக் கூத்தபிரானிடம் தஞ்சம் அடைந் தாரா இருவருடைய நோக்கும போக் கும் இறைமையைப் போற்றுவதில் ஒரேவிதமாய் அமைந்துள்ளதை அறிய லாம்

இப்பிரபஞ்சத்தில் தோன்றிய மாந் தர்கள் ஆசைப் பெருக்கால் நாச மடைவதைக் கண்ட திருமங்கை ஆழ்வாரா வருந்தி அவர்களும் திருந்தவே, ஞான மார்க்கத்தினைத் தேன் போன்ற பாடல்கள் மூலம் அறியச் செய்கின்றா அவா மாமாயனிடம் ஐயனே! நீ, நாற்றம், சுவை, ஊறு, ஒலி முதலானவற்றைத் தந்தவன் இவற்றை நுகர் ஐந்து புலன்களையும் அளித்தவன் இவையன்றி எண்ணிறந்த நலன்களையும் அருளினவன் நீயே! இத்தகைய நன்மைகளைத் தந்த நீ, என நலன்களில் அக்கறை காட் டாமல், என்னை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருத்தல் நன்றோ? நீ இப்படி இருந்த தால் நான் நொந்து உன்னைக் குறை கூறியிருப்பேன், அதனால் நீ அருள்புரி யாமல் இருக்கலாமா?

(36 ம பக்கம் பாக்க)

★ அடியாரின் அற்புதங்கள்

புகதிசாரா என்ற திருநாமத்தை அடைந்த திருமழிசை ஆழ்வாரா, முதலாழ்வார்களால் ஆதரிக்கப்பட்ட உத்தமோத்தமர்

காஞ்சிபுரத்தில் திருமழிசை ஆழ்வாரா சில ஆண்டுகள் ஸ்ரீ வரதராஜபெருமானைத் தரிசித்த வண்ணம் அமாந்திருந்த சமயம், கணிகண்ணன் என்னும் சீடன் அவரிடம் புகலிடம் அடைந்தான் குருவும் சீடனும் ஸ்ரீமநாராயணனை அல்லும் பகலும் சேவித்து வந்தனா குரு அமைந்த இடத்தில் சீடனைக் காண்பாராக சீடன் சென்ற பாதையில் குரு செல்வாரா

கணிகண்ணன் தம் குருதேவா திருமழிசையாழ்வாருக்கு கைங்கரியம் செய்துவரும் ஒரு மூதாட்டியைக் கண்டு பரிவு கொண்டான் அவன் தொடர்ந்து ஆழ்வாருக்குத் திருக்கைங்கரியம் செய்துவர, வரதராஜபெருமானை அடைந்து, அவன் அருளால், ஒரு பாடலால் மூதாட்டியைக் குமரி ஆக்கினான்

அதைக் கேள்வியுற்ற அந்நாட்டுப் பலலவ மன்னன் கணிகண்ணனை யணுகித் தன் வயோதிகத்தையும் போக்கி, வாலிபம் பெறப் பாடியருள் வேண்டினன் கணிகண்ணன் அதற்கு இசையவில்லை பலலவ மன்னன் சீற்றமடைந்து, கணிகண்ணனைக் காஞ்சி நகரிலிருந்து விலக்கசெய்த தன் கிங்கராக்விடம் ஆணையிட்டான்

கணிகண்ணன் தன் குருநாதரிடம் சென்று, அரசன் இட்ட உத்திரவைக் கூறித் தன்னை விடுவிக் குமாறு கோரினான் குருநாதரான திருமழிசை ஆழ்வாரா, ஸ்ரீ தேவராஜன் சன்னதியையடைந்து, கணிகண்ணனுக்கு அரசனாக ஏற்பட்ட துன்பத்தை அறி

வித்துத் தானும் கணிகண்ணனுடன் செல்வதால், ஸ்ரீ தேவராஜபெருமானையும் தன்னோடு வருமாடி கோரினா இறைவன் தேவராஜன் தேவியாருடன் சன்னிதியை விட்டு, ஆழ்வாரின் பின்னே புறப்படலாயினா

மறுநாள் அரசக்காக்கள் இறைவனுக்குத் திருவாராதனை செய்யும் பொருட்டு, ஆலயத்திற்குள் சென்று பாக்குமளவில், சன்னிதியில் ஸ்ரீவரதராஜபெருமானும் பிராட்டியாரும் மற்றுமுள்ள தேவதைகளும் இல்லாதது கண்டு, மனம் பதறி பலலவ மன்னன் விடைந்தனா கோயிலில் எங்கும் இருள் சூழ்ந்திருந்தது பக்தகோடிகள் திகைத்தனா எங்கும் ஜனத்திரள் அல்லோலகலலோலமாக அங்குமிங்கும் ஓடினா பலலவ மன்னன் கோயிலுக்கு அதிவேகத்துடன் சென்று, அங்குள்ள சூழ்நிலையைக் கண்ணுற்று அச்சத்தால் மனத்துடிப்படைந்தான்

மன்னன், முன்னாள் கணிகண்ணனுக்குத் தீங்கிழைத்ததை உணர்ந்தான் அதனால் இறைவனே வெறுப்படைந்து, வெளியேறினாரென்று திகிலடைந்தான் உடனுக்குடன் தன் மந்திரிப் பரிவாரங்களுடன் கணிகண்ணனும், அவனுடைய குருநாதா திருமழிசையாழ்வாரும் சென்ற தலத்தைத் தேடி, அவர்கள் இருவரும் இருக்கும் இடத்தைக் கண்டு, குருவுக்கும் சீடனுக்கும் தானசெய்த தவறை மன்னிக்குமாறு வேண்டி, அவர்கள் முன் சாஷ்டாங்கமாய் தண்டம் சமாப்பித்தான் கணிகண்ணனும் தன் குருநாதரை அதன்படியே

வேண்ட, ஆழ்வாரின் விண்ணப்பத் திறகிணங்கி ஸ்ரீ வரதராஜபெருமானைத் தேவியாரோடும் இதர தேவதைகளுடனும், மன்னவன் பின் தொடர் சன்னிதியையடைந்தாரா இவ்வைப்பத்தை எல்லோரும் கண்டனா ஆதலால் இப்பெருமானுக்கு,

சொன்ன வண்ணம் செய்த பெருமாள்”

என்ற திவ்ய நாமம் அன்றும் இன்றும் வழங்குகிறது

சில நாட்களுக்குப் பின்பு திருமழிசை ஆழ்வாரா கச்சிநகரை விட்டு பெரும்புலியூர் என்னும் தலத்தை யடைந்தாரா களைப்பின் மிகுதியால் ஓர் இல்லத்தின் இடைக்கழியிலமாந்தாரா அங்கு வேதபாராயணம் செய்து கொண்டிருந்த வேதியா ஆழ்வாரின் உட்கருத்தை அறியாது, கோபித்து அவரை வீட்டை விட்டு வெளியேற்றினா ஆழ்வாரும் எழுந்து செல்லவே, அந்தணர்கள் தொடர்ந்து வேதம் மொழிய இயலாது திகைத்தனா அவ்வூர் கோயிலிலுள்ளபெருமானும் ஆழ்வாரா நடந்து செல்லும் திக்கே திசைமாறி இருப்பதைக் கண்டனா அதிசயித்து ஆழ்வாரையணுகி அவாமுன் அடிபணிந்து வணங்கித் தங்கள் பிழையைப் பொறுத்தருளுமாறு வேண்டினா பட்டமடைந்த வேதியருடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்கி ஆழ்வாரா ஒரு கருப்பு நெல்லைத் தன் நகத்தினால் கிழித்துக் காட்டவே, அதைக் குறிப்பால் அறிந்த அந்தணர் வேதபாராயணத்தை விட்ட இடத்திலிருந்து தொடங்கலாயினா

ஆழ்வாரின் அற்புதச் சக்தியை உணர்ந்த மற்றொரு அந்தணன் தான் செய்யும் யாகத் தலத்திற்கு ஆழ

திரு G T கோபாலகிருஷ்ண நாயுடு கோவை

அருள வா !

குமாரி லோகநாயகி — திருப்பதி

பன்னிரு ஆழ்வார்கள
பாடடினிலே நடமிட்ட
பாறகடல நாயகா!
என்னிரு விழிகொண்டு
இதயத்தால அருச்சுனைதான்
எநநாளும் நான் செய்யவா?
தானஎன்ற அகங்காரம்
ஐயகோஎன்று தானஒட
நீயினு எனைஆளவா!
வானஇன்று மலாசொரிய
வஞ்சியென உள்ளத்தே
வாசவா! வந்திருக்கவா!
தேனபாயும் வேங்கடம்
தானவாமும் எம்பிரான
ஸ்ரீநிவாசா! எண்காக்கவா!
நானஇன்று உண்ககண்டு
நாளதோறும் உண்பணிய
சேயிங்கு எண்காக்கவா
தாயஎன்றும் நீஅல்லவா
நீயேதான் வினையாடும் மைதானம்
நின்சொந்தம் நின்சொத்து ஈரேழஉலகம்
பனிகுழும் ஏழுமலை வாழ்பவா
பாறகடலில் துயில்கின்ற என்மாலவா
பகதாக்க நெஞ்சத்தில் ஒளிகூட்டவா
பாடினேன பரவினேன நீஅருளவா
அகங்காரம் அழிந்தெனனை மீட்கவேவா
அருளசோதி என்னுள்ளே உண்ககாணவா
நானபாடும் பாடடினிலே நடமாடவா
நாரண நாயகா விரைந்தோடிவா

தரிசித்தாரா அனந்தசயனத்திலுள்ள
பெருமாளிடமிருந்து ஒரு பதிலும்
வராததைக் கண்டு, ஆராவமுத
னரை வினவுகிறா கண வளந
தருள்கின்ற பெருமானை எழுந்து
தன்னிடம் பேசுமாறு வேண்டுகிறா
‘கிடந்தவாறு எழுந்திருந்து பேசு’
என்ப பிரார்த்தித்தாரா ஆழ்வாரின்
பாசுரம் பின்வருமாறு

“நடந்த கால்கள் நொந்தவோ
நடுங்குஞாலம் ஏனாமாய
இடந்த மெய குலுங்கவோ
விலங்குமால் வகைச் சுரம்
கடந்தகால பரந்த காவிரிக்கரை
குடந்தையுள்
கிடந்தவா நெழுந்திருந்து பேசு
வாழி கேசனே”

விளக்கம் ஆராவமுதப் பெரு
மானே! உங்களுடைய அழகிய திரு
வடிகளைக் கொண்டு உலகங்களை
அளந்ததனால் உண்டான தளாச
சியோ? அன்றி, பன்றியுருவாய் நடுங்
குக்கின்ற பூமியைக் கொண்டு வந்தத
னாலுண்டான தளாச்சியோ? என
வினவுகின்றா ஆராவமுதப் பெரு
மானும் பகதீசாரா வினவுகரு பதி
லுரைப்பது போல உடனே எழுந்
திருக்க முயல்வே, அது சண்ட ஆழ்
வாரா அாசாவதார மேனியைத்
தளர விடாமல், ‘இறைவா! வாழி,
வாழி’ என்று மங்களாசாஸனம்
செய்து, ஆராவமுதனை அப்படியே
சயனத்திருக்கோலத்தில் கிடந்தருளு
மாறு வேண்டினா ஆராவமுதப்
பெருமானும் அவ்வண்ணமே தம்மு
டைய எழுச்சியை நிறுத்திக் கொண்
டாரா அாசாவதாரத்தில் ஆராவ
முதனா தன் தலை சற்று நிமிர்ந்த
சயனக்கோலத்தில் கண வளருகின்
றா இன்றும்

திருமழிசையாழ்வார பகதப் பெரு
மான்களில் பெருமை வாய்ந்தவா
பகதாக்களின் பெருமையை ஒளவைய
பிராட்டியாரா கூறுவதைக் காண
போம் “பெரிது பெரிது புவனம்
பெரிது” எனத் தொடங்கி, புவனம்

வாரை அழைத்துச் சென்று, உப
கரித்தது தன் யாகம் பிழைபடாது
மங்களமாய நிறைவேற அருள் புரி
யும் படி வேண்டினன இதையறிந்த
மற்ற அந்தணா பழித்துக் கூறியதை
அறிந்த ஆழ்வார அவாக்களுடைய கா
வதையடக்க வேண்டி ஸ்ரீமந் நாரா
யணனை தியானம் செய்யவே, ஆழ்
வாரின் திருமார்பில் ஜோதி மயமாக
ஸ்ரீமந் நாராயணன் லக்ஷ்மி சமேதர
னாய விளங்கும் தேவலோகக் காட

சியை அளித்தாரா அந்தணா பலா
தம் தவறையுணர்ந்து, ஆழ்வாருக்
குத் தண்டம் சமாப்பித்துத் தங்களை
மன்னிக்குமாறு அடிபணிந்து
வேண்டினா

பெருமபுலியூரிலிருந்து ஆழ்வார
குமபகோணத்திற்குச் சென்று, திரு
வாராவமுதப் பெருமானை அணுகி
னா சயனத்திருக்கோலத்தில்
பள்ளி கொண்டிருந்த பெருமானைத்

நல் “அக்ஷயப்” பெண்ணே வா!

பரமகருஷி வெ சுந்தரம்

புத்தாண்டு கன்னியவள
புன்னகை புரிகின்றாள்
புதுமைகள் படைத்திடவே
பூரிப்புடன் வருகின்றாள்
அக்ஷயயெனும் பெயராள
லக்ஷியநோக குடையாள்
அசுரதன் லெக்ஷ்மியுடன்
அருளாசி வழங்குகின்றாள்!
இன்னல்கள் இல்லாதோட
இனசெயல் நிறைவாயநாட
இன்னிசைப் பண்ணைபாட
இனியவளால் நன்மைகூட
மங்கையவள வரவினாலே
மங்கல் வாழ்வுமிகவே
மங்காபுரத் தாயவளும்
மகிழ்வுடனே துணையாவாள்!
உண்மையன்பு உழைப்பாலே
உலகத்தோர் உயந்திடவே
உயாமிரு பகதியினால்
மயாவெலாம் மாயநதிடுமே!
அக்ஷய பாததிரத்தில்
அள்ளஅள்ளக் குறையாபோல
அக்ஷயப்பெண் வரவாலே
ஆனந்தம் மிகவாகும்!
ஏழுமலை வாசனவன்
எழுமனபின் நேசனவன்
ஏழபிறப்பின் துயாநீக்கும்
எழிலாநத் ஸ்ரீநிவாசன்
பதமாவதித் தாயாரும்
பதம்போற்றும் பரந்தாமன்
பாற்கடலில் பள்ளிகொண்ட
பதமநாபன் துணையாவான்!
கலைமகள் சருணையினால்
கலைகள் சிறந்திடுமாம்
மலைமகள் மாட்சியினால்
மகிமைபெறும் நற்செயலாம்
அலைமகள் அன்பினோடு
அளித்திடுவாள் பொருட்செலவம்
நிலமகள் நலமநலக
நல்லக்ஷயப் பெண்ணே வா!

முதலிய பெருமை வாய்ந்த பொருள்
களை வரிசையாகக் கூறி இறுதியில்,
இறைவனை அனைத்திலும் பெரிதாக
முடித்து, இறைவனும் தொண்டாக
குள் ஒடுகம் என்று பகாநது, தொண்டாக
டாகள் பெருமையைச் சொல்ல அரி
யதாகும் என்று பிரமித்ததா அப
படிப்பட்ட உயாநத் தொண்டரே
திருமழிசையாழ்வாரா

வேறு சில தொண்டார்களின் சேவை
யையும் பாடப்போம் ஸ்ரீ சைதன்ய
மகாபிரபு ஜகந்நாதத்தில் நகரத்த
முடியாத பெரும் தேரை, தமது தலை
யால் முட்டி நகரத்தினா

திருநாவுக்கரசு நாயனாரை ஜென
அரசு பெருங்கலலோடு இறுக்ககட்டி
கடலில் போட்ட போதும் அவர் கல
லோடு மிதக்கலாநா அப்பா
சுவாமிகளுடைய கீதத்தைக் காண
போம்

“ சொற்றுணை வேதியன் சோதி

வானவன்
பொற்றுணைத் திருநதடி பொருந்தக்
கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற
பாயச்சிலும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே!”

கருத்து பெருமானுடைய அழ
கிய இரண்டு திருவடிகளையும் மனம்
பொருந்தி வணங்குவதனால், என்னைக்
கலலோடு சோததுக்கட்டிக் கடலிலே
தள்ளினாலும், எனக்குத் துணையாய்
இருப்பது, ஐந்து எழுத்தாகிய “நம
சிவாய” எனப்பதே

கந்தரமூர்த்தி நாயனார் கோவை
மாவட்டத்தில் அவிஞ்சி அருகே
செல்லும் போது, ஓர் இல்லத்தில்
அழகை சபதம் கேட்கவே விஷய
மறிந்து பதிகங்களைப் பாடினார் அப
பததாம் பதிகம் இதுவே

எற்றாண் மறக்கேன் எழுமைக்கும்
எம்பெரு மாணியே
உற்றாய் என்று உன்னையே உள்கு
கின்றேன் உணர்ந்து உள்ளத்தால்

புறநா டரவா புகுகொளி பூர்

அவிநாசியே

பற்றுக் வாழவேன் பசுபதி யேபர

மேட்டியே”

கருத்து புறநிலுள்ள ஆடுகின்ற
பாமபையுடையவனே, திருப்புக
கொளியூர் அவிஞ்சியில் எழுந்தருளி
யிருப்பவனே, பரஞான ஸ்வரூபியே,
உன்னையே பற்றுக்கோடாக வாழ்கின்
றேன் உன்னை ஏழு பிறப்பிலும்
மறப்பேன் அல்லேன்

இப்பதிகம் பாடி, சுந்தரா இறை
வன் அருளால் முதலை உண்ட பால
களை அழைத்துப் பெற்றோரிடம் ஒப்பு
வித்தார்

Blaise Pascal — பிளேயஸ்
பாஸ்கல் என்ற பிரான்சு தேச புலவா
கூறுகிறார்

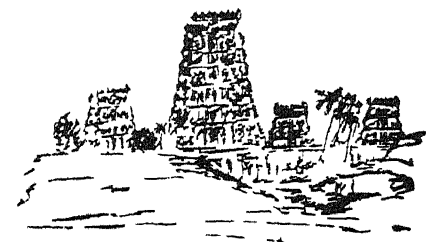
“ Miracles and Truth are neces-
sary because it is necessary to
convince the entire man, in body
and soul”

கருத்து அறபுதங்களும் உண்மை
களும் அவசியமே ஏனெனில் மனித
னுடைய மனம், மொழி, மெய் இவை
களைக் கடந்து, ஆன்மீகத்தில்
உயர்த்தி இறைவனை நம்பச் செய்வது
அறபுத் நிகழ்ச்சிகளே

மெய் எனப்பது இங்கே உடம்பைக்
குறிக்கிறது உடம்பினுள் இருக்கும்
உத்தமனாகிய பரம்பொருளைக் காணு
வதே உடம்பினைப் பெற்றதனாலாய்
பயன் இவ்வுண்மையை ஒளவை
யார் தன் குறளில் குறிப்பிடுகிறார்

‘ உடம்பினைப் பெற்ற பயனாவதெல்லாம்
உடம்பின் லுத்தமனாக காண”

— ஒளவைக் குறள்-11

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம், திருப்பதி. நன்கொடைத் திட்டத்தின் கீழ் குடிஸ்கள்

திருமலையில் யாத்ரிகளின் நலனுகாக நன்கொடைத் தொகைகளின் மூலம் பல தங்குவசதிகளான குடிஸ்கள், அறைத்தொகுதிகள், சத்திரங்கள், விருந்தினர் விடுதிகள் போன்றவற்றைக் கட்டுவதற்குப் பொது மக்களிடமிருந்து தேவஸ்தான மேலாண்மை நன்கொடைகள் பல பெற்று வருகின்றது. இத்திட்டங்களின் விவரங்கள் பின் வருமாறு

கருடாதிரி நகா குடிஸ்கள் திட்டம்

இத்திட்டத்தின்கீழ் ஒவ்வொன்றும் அறைத் தொகுதிகளைக் கொண்டு விளங்கும்படியான 18 குடிஸ்கள் கட்டிடத்தின் அடித்தளத்திலும், முதல் தளத்திலும் கட்டப்படும்

- * பொதுத் தாழ்வாரம் மற்றும் குளியலறை இணைப்பு வசதியுடன் கூடிய 10×12 அடி பரப்பளவு கொண்ட அறையும் உள்ளதாக ஒவ்வொரு அறைத்தொகுதியும் விளங்கும்
- * ரூ 30,000 வழங்கும் நன்கொடையாளரின் பெயரில் 320 சதுர அடி கட்டிட பரப்பளவு கொண்டதாக இவ்அறைத்தொகுதி விளங்கும். நன்கொடையாளர் விரும்பி, 8 அறைத் தொகுதிகளைக் கொண்ட ஒரு தனிகுடிஸ்க்கு ரூ 2 4 இலட்சமும், 4 அறைத் தொகுதிகளைக் கொண்ட ஒரு தனிகுடிஸ்க்கு ரூ 1 2 இலட்சமும், 2 அறைத் தொகுதிகளைக் கொண்ட ஒரு தனிகுடிஸ்க்கு ரூ 60,000-ம் வழங்கினால், அவை கட்டிடத் தரப்படும்

ராம பகீசசா விருந்தினர் விடுதி திட்டம்

கோயிலுக்கு வடகிழக்குப் பக்கத்தில் இந்த விருந்தினர் விடுதி கட்டப்படும். இவ்விடுதி முன்று தளங்களையும், ஒவ்வொரு தளமும் 50 அறைத் தொகுதிகளையும், ஒவ்வொரு அறைத்தொகுதியும் 600 சதுர அடி கட்டிடப் பரப்பளவில் விளங்கும் படியாக 14×18அடி என்ற பரப்பளவில் உள்ள அறைகளையும் கொண்டு விளங்கும் மேலும் ஒரு பொதுத் தாழ்வாரமும் கொண்டு விளங்கும்

- * ஒவ்வொரு அறைத்தொகுதிக்கும் நன்கொடையாளர் ரூ 60,000 வழங்கவேண்டும்

ஸபதகிரி தாமசாலை

ரூ 8 5 கோடி செலவில் “ஸபதகிரி சத்திரங்கள்” எனும் பெயரில் இம்மாபெரும் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படும். ஒவ்வொரு அறைத்தொகுதியும் ரூ 80,000/- செலவில் கட்டப்படும்

ஆகும் செலவில் ரூ 40,000/- நன்கொடையாளர் வழங்கினால், அவ்வறைத்தொகுதி அவருடைய பெயரில் அமையும்

பலன்கள்

நன்கொடையாளர்கள் வருடத்தில் 60 நாட்களுக்கு இலவசமாக அவருடைய நன்கொடை அறைத் தொகுதியில் அல்லது குடிஸில் தங்கலாம். ஆனால் இந்தச்சலுகை நிறுவனங்களுக்கும், வாணிகக் கழகங்களுக்கும் 15 வருடங்களுக்கு மட்டுமே அளிக்கப்படும்

- * இத் தங்குவசதி ஒதுக்கீடுகளின் போது நன்கொடையாளர்களின் உற்றாரா உறவினர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படும்
- * ஒவ்வொரு அறைத்தொகுதி அல்லது குடிஸிலும் சம்பந்தப்பட்ட நன்கொடையாளர்களின் பெயர்ப் பலகைகள் நிரந்தரமாகப் பொருத்தப்படும்

மேற்படி திட்டங்களில் பங்கேற்க விரும்பும் நன்கொடையாளர்கள் அதற்கான தொகையினைச் “செயலாட்சித் தலைவர், தி.தி.தேவஸ்தானம் திருப்பதி” எனும் பெயரில் காசோலை மூலமாகப் பெற்று, தேவையான தகவல்களுடன் கூடிய கடித்ததுடன் இணைத்து அவற்றை, “செயற்பொறியாளர் 5, தி.தி.தேவஸ்தானம் திருமலை” எனும் முகவரிக்கு அனுப்புவதல் வேண்டும்

மேலும் விவரங்களுக்கு “செயலாட்சித் தலைவர், தி.தி.தேவஸ்தானம், திருப்பதி” எனும் முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்

செயலாட்சித் தலைவர்

“ தரும பொருள் சிறிதே பெறும் அருள் பெரிதே ”

பூஜையின் மகிமை

இறைவன் எவ்விடத்தும் எப்பொருளிலும் வியாபிதது மறைவாக உள்ளான் என்பா நமமாழ்வார இன்னொரு பெரியார் “எப்பொருட்கும் எவ்வுயிர்க்கும் உள்ளகத்தும் புறத்தும் நடிக்கும் மெய்ப பொருள்” என்பார் “நீராய் நிலையத் தீயாய்க் காலாய் நெடுவாய் சீரார் சுடர்கள் இரண்டாய்” எல்லாமாய் எல்லாத் தெய்வங்களும் இறைவன் நிறகின்றான் என்று ஞான நூல்கள் நவிலும் பிறப்பு இறப்பு இல்லாணுகிய இறைவனும் அருளால் உலகத்தை உயவிக் கும் பொருட் மனிதவடிவோடு அவதரிப்பான் என்கிறது கீதை உலகத்தை ஆட்கொள்

ளும் பொருட்டுத் திருக்கோயில்களிலே அருடதிருமேனி தாங்கி எழுந்தருளியிருப்பான் என்பார் ஆகம் நூலார் சுருங்கச் சொன்னால், இறைவன் உருவமுடையோனும் உருவ அருவங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவனும் ஆவான் ஆதலின் இறைவனைத் திருக்கோயிலிலே வழிபடுவார் சிலா எல்லா உயிர்களிலும் அவனைக் கண்டு வழிபடுவார் சிலா ஐம்பெரும் பூதங்களிலும் வழிபடுவார் சிலா அன்பாக்கள் கருதும் வடிவங்கள் எல்லாம் தாங்கிக் கொண்டு ஆதரத்தோடு முன்னிற்பவன் அவன் ஆதலின், எவ்வடிவத்தை வழிபடும் அவன் அருள் செய்வான் தனக்

கென ஒரு நாமமும் வடிவமும் இல்லாதானே எண்ணிறந்த நாமங்களோடும் வடிவங்களோடும் பூஜித்தலும் பொருத்தமேயாம் அதிலும் அவதார வடிவங்களைப் பூஜித்தல் மிகக் நன்மையை அளிப்பதாகும்

பிராராதனை நமமை ஆண்டவனுடைய பாதையில் பாதிவழி வரை கொண்டு சோகமும் உபவாசம் நமமை அவனுடைய அரண்மனை வாயிலை வரை கொண்டு சோகமும் தான் தருமங்கள் உள்ளே செல்ல அனுமதி பெற்று உள்ளே கொண்டு

திரு கே நாராயணம்—திருக்குணம்

சோகமும் பூஜாதான் உள்ளே சென்றதின பலனை பூரணமாகப் பூர்த்தி செய்து வைக்கும் பூ=பூர்த்தி அல்லது பூரணத்துவம் ஜா=உண்டாகவுது பூஜா=பூர்த்தியைத் தருவது பூஜா எனும் புனிதச் செயல் மலமாயா கனம்ங்களை பூர்த்தி செய்து சிவஞானத்தை உண்டாக்கும் என்றும் கூறுவா பூஜா என்ற சொல்லே பூஜை என்று வழக்கத்தில் வந்துள்ளது பூஜைக்குத் தேவையானவை பல எனினும் பூவும் நீருமே மிக முக்கியமானதாகும் தேவாரம் பாடிய திருஞானசம்பந்தப் பெருமான பூவுக்கும் நீருக்கும் முதலிடம் தந்து பின் வருமாறு பாடியுள்ளார்

நினைடியே வழிபடுவான் நிமிலா
நினைக்கருத
என்னடியான் உயிரை வவவேல
என்றடற்கூறுதைத்த
பொன்னடியே பரவி நாளும்
பூவோடு நீர் சுமக்கும்
நினைடியார் இடாக்னைய நெடுங்கு
மேயவனே

ஆகவே பூஜைக்கு பூவும் நீரும் முக்கியமாகும் பூவும் நீரும் தெய்வத் தன்மை கொண்டவை தெய்வத் தொடர்பும் கொண்டவை

நாம தீர்த்த யாததிரை என்று செல்கிறோம் அதன் உண்மை நோக்க

கம ஜீவாதமா பரமாதமா உறவினை
வலுப்படுத்துவதேயாகும் தண்ணீ
ரின குணம் அசுத்தங்களைப் போக்கிச்
சுத்தப்படுத்துவது ஆகும் உள
ளானது நோக்கின் மலமாயா அழக
குக்களை நீக்கி பரிசுத்த நிலையில் முகதி
அளிக்கவல்லது என எண்ணுகிறோம்
இது எப்படி உண்மை என்று பாப்ப
போம் புனித நதிகளும் தீர்த்தங்களும்
இறைவன் கருணையைக் குறிக்கின்றன
என்று மறைகளும் மகான்களும் கூறு
வா மேலும் தண்ணீருக்கும் இறை
வனுக்கும் மிகுந்த ஒற்றுமை உண்டு
தண்ணீரே இறைவன் எனப்பதை திரு
நாவுக்கரசர் தம்பாடலில்,

ஒன்றா உலகம்னைத்து மாறா தாமே
ஊழிதோறுழி உயாநதா தாமே
நினருகி எங்கும் நிமிர்ந்தா தாமே
நிாவளி தீ ஆகாச மாறா தாமே
கொளருநீ கூறறை உதைத்தா
தாமே

கோலப் பழனை உடையா தாமே
செனறு ஆடும் தீர்த்தங்கள்
ஆனாதாமே
திரு ஆலங்காடு உறையுரு செலவா
தாமே ”

என்று இறைவனே தீர்த்தங்களாக
உள்ளான என்கிறா மேலும் தண்
ணீர் மேட்டிலிருந்து பள்ளத்தை

நோக்கிப் பாயும் கடவுளும் அகங்கார
மமகாரமற்ற, வெறுப்புவிருப்பு
அற்ற, உயாவு தாழவு அற்ற நிலையில்
எளியவனாய் விளங்கும் பக்தன்
எவனோ அவனுடைய இதயம் நோக்கி
செல்வாரா தண்ணீரின் உதவியா
லேயே எல்லாவகையான உணவுப்
பொருள்களையும் பயிரிட்டுப் பக்குவப்
படுத்தி பயன் அடைகிறோம் அதே
போல கடவுளின் வேண்டுகூலால் ஒரு
வன் எல்லாப் பொருள்களையும்
போகத்தையும் அடையலாம் நதி
களில் ஸநானம் செய்யும் போதும்
நல்லவா, தீயவா, உயாநதவா, தாழந
தவா, வரியா, செல்வா என்ற வேறு
பாடு இல்லை அதே போல கடவு
ளின் சன்னிதானத்தின் முன்பும் எவ
வித வேறுபாடுகளுக்கும் இடமில்லை
தண்ணீர் சிறிய துவாரத்துள்ளும்
நுழையும் கடவுளும் எவா இதயத்
திலும் புகும் சக்தி பெற்றவா தண்
ணீருக்கு குணம், மணம், நிறம் ஏதும்
இல்லை இறைவனுக்கும் ஊரில்லை,
பேரில்லை, உருவமில்லை, பிறப்பில்லை,
இறப்பில்லை தண்ணீர் வெப்பத்
தால் ஆவியாகி வேறு இடங்களுக்குச்
செல்லும் இறைவனும் அகர
மம் அநீதி முதலியவை உள்ள அன
பிலலாத இடத்தை விட்டு நீதியான
தாமமான அன்பான இடங்களுக்கு
இலகுவில் செல்வாரா இப்படிப்
பட்ட பெருமைகளைக் கொண்டிருப்ப
தாலேயே அம்பிகை தண்ணீரையே
சிவலிங்கமாகத் திரட்டி பூஜித்
தாராம் அததலம் திருவாண்ககா
ஆகும்

தண்ணீருக்கு அடுத்தபடியாக பூ
தான பூஜைக்கு முக்கியமானது
புஷ்பாஞ்சலியே எல்லாவகை அஞ்சலி
களிலும் சிறந்தது இறைவனே நான்
பூவாக இருக்கிறேன் என்கிறா அத
னாலேயே அவருக்கு பூவிலோன என்று
ஒரு பெயர் நாம் அனைவருமே
பலவிதமான பாதக மாயா மலங்க
ளால் இப்பிறவி எடுத்துள்ளோம் நம்
முடைய இந்தப் பாதக + மலம் நீங்க
இறைவனுடைய பாத + கமலத்தை

எங்களை நீபாராய்!

பொழுதுகள்	மலருது!	புதுயுகம்	புலருது
தொழுதிடும்	கண்ணோடு	அழுதிடும்	மனதோடு
குழுமிடும்	பக்தாதம்	குறைநீக்கி	அருளிடும்
ஏழுமலை	நாதனை!	எங்களை	நீபாராய்!!
எளிமை	ததும்பிடும்	இயற்கை	வரம்போடு
வளமை	அரும்பிடும்	புதுமை	வாழ்வோடு
செழுமை	சிரித்திடும்	பெருமை	சிருங்கரித்திடும்
திருமலை	தேவனே!	எங்களை	நீபாராய்!!
சத்தியத்து	நெறிதனிலே	சந்தோசம்	நிறைந்திட
எத்தனிகும்	உலகினிலே	அத்தனுநதன்	அருளாலே
தித்திகும்	அன்பாலே	சித்தமெலாம்	உன்பாலே
எத்திகும்	இறையவனே!	எங்களை	நீபாராய்!!
நாடியெலாம்	நாராயண	நாராயண	என்றுவக
தேடிவந்த	ஏழைகளெலாம்	தெவிட்டாமல்	தரிசிக்க
கூடிநின்ற	பாமராதம்	பாவமெலாம்	பறக்க
படியளந்திடும்	பரமாதமனே!	எங்களை	நீபாராய்!!
பூக்கபூக்க	வானமெனும்	நந்தவனம்	அழகு பூரித்தும்
பறிக்கப்பறிக	மலரான்	பாவங்களால்	அசுத்தும்
மன்னிக்கிற	மாதவனே!	பாவிகளை	இரட்சிக்க
புன்னகைக்கிற	பூபாலனே!	எங்களை	நீபாராய்!!
கலியுகமேகம்	கலைநதிட	செய்திடும்	கலகிவேந்தனாய்
நிலவுலகில்	நீதிதெய்வமாய்	தலமான	திருப்பதியில்
அலமேலு	மங்கையோடு	அருள்புரியும்	நினனோடு
நலமாக	ஆட்கொள்ள	எங்களை	நீபாராய்!!!

— இரா வசந்தமகன்

கமல மலா கொண்டு பூஜித்தால் இக
பர செளபாகியங்களைப் பெறலாம்

செந்தாமரை மலா தனலாபத்தை
யும் வியாபார விருத்தியையும் ஆயுள்
விருத்தியையும் தருவதோடு நவகிர
ஹங்களில் சூரியனுடைய பரீதியை
யும் தரும் பாரிஜாதம், மனோரஞ்சிதம்
பக்தியைக் கொடுக்கும் தம்பதி
களுக்கு ஒற்றையைக் கொடுக்கும்
தாயுக்கு ஆயுளைத் தரும் சந்திர
கிரஹபிரீதியைத் தரும் வெண்
தாமரை, வெள்ளை நந்தியாவட்டை,
மலவிகை, இருவாட்சி ஆகிய பூக்கள்
மனச் சஞ்சலத்தைப் போக்கும்
புத்தி கூர்மையைத் தரும் சகல
கலா வல்லபம் உண்டாகும் அங்
காரக கிரஹ பிரீதியைத் தரும்
மாசிப பச்சையும் மருக்கொழுந்தும்
நல்ல விவேகத்தையும் சுகபோகங்களை
யும், பந்து ஒற்றுமையையும் விதயா
பராபதியையும், புதக்கிரஹப் பிரீதி
யையும் கொடுக்கும் மஞ்சள் அரளி
பொன் அரளி, ஜவ்வந்தி மலர்கள்
கடன்களை நீக்கும் கன்னியாக்களுக்கு
விவாகப் பிராபதியையும் குருகிரஹ
பரீதியையும் கொடுக்கும் செம்
பருத்தி, அடுக்கு அரளி, தெத்திப் பூ
ஆகியவை ஞானத்தைத் தந்து புக
ழைத் தந்து தொழிலை விருத்தி செய
யும் சுகர கிரஹ பரீதியைத்
தரும் நீலச்சங்கு புஷ்பம் அவச
சொற்களையும், அபாண்டங்களையும்
தரித்திரத்தையும் நீக்கி சனிபகவா
னின் அருளையும் ஆயுளையும் கொடுக்
கும் விலவம், கருந்துளசி, மகிழம்பூ
ஆகியவை சங்கடங்களிலிருந்து விடு
விப்பதோடு சகல காய சித்தியை
யும் கொடுத்தது இராகு கேதுக்களின்
அருளையும் கொடுக்கும்

பூஜா காலங்களில் நைவேத்யம்
என்பது மிக முக்கியமானது ஆகும்
நைவேத்யம் இல்லாத பூஜை
நிறைவு படாது ஆண்டவனுக்கு
இதைத்தான் படைக்க வேண்டும்
என்பதில்லை, உன்னிடம் உள்ளதை
அன்போடு படைத்தால் அதுவே
போதுமானது இருப்பினும்,

ஞாயிறு = சாககரைப் பொங்கல்,
திங்கள் = பால (அல்லது) தயிர் அன
னம் செவ்வாய் = வெண்பொங்கல்,
புதன் = சாகானனம் (கதம்பச் சாதம்)
வியாழன் = சிதிரானனம், வெள்ளி =
பால பாயாசம், சனிக்கிழமை = புளி
யோதரை நைவேத்யம் செய்வது
மிகவும் நல்லது சுவாமி எங்கே
சாப்பிடுகிறா என்று கேலி பேசு
கிறோம் நிவேதனம் என்றால் சுவா
மியைச் சாப்பிடச் செய்வது என்று
அாததமல்ல நிவேத்யாமி என்றால்
அறிவிக்கிறேன் என்றுதானபொருள்
ஜயனே இது உன்னால் உண்டாகப்
பட்டது உன் கருணையினால் எனக்
குக் கிடைத்தது என்று அவனுக்குத்
தெரிவிப்பதே நிவேதனம் மேலும்
அந்த இறைவனே தன் உள்ளே இருப்
பவனாகக் கருதி அவனுக்கு அர்ப்பணம்
செய்வதாகக் கருதி தியானித்து
உண்ணுவதே அவனை உண்ணச் செய
த்து ஆகும் இறைவனால் உண்டாக
கப்பட்டு அவன்கருணையினால் கிடைத்
ததை அவருக்குக் காட்டாமலே நாம்
அனுபவித்தால் நன்றி கெட்டவா
களாவோம் இறுதியாக “சலம்
பூவோடு தூபம் மறந்தறியேன்” என
றும் “மாதா பிறைக் கண்ணியானை
மலையான மகளொடுமபாடி போ
தொடு நீர் சுமந்தேத்தி புகுவாரா
அவாபின் புகுவேன்” என்றும் நாவுக
கரசா கூறியுள்ளமையாலும், மேலும்
வியைகா திருச்செங்காட்டங்குடியில்
பூஜை செய்திருப்பதாலும், முருகன்
மண்ணியாற்றங்கரையில் உள்ள திருச்
செயஞ்சலூரில் சிவபூஜை செய்தமை
யாலும், யானை திருவாணைக்காவில்
பூஜை செய்தமையாலும், சூரியன்

சிவனை சூரியனா கோயிலில் பூஜித்த
தலாலும், திருக்காளத்தியில் கண்ணப்
பா பூஜித்ததலாலும், திருமால்
சக்கரம் பெரும் பொருட்டு
சிவனை திருவீழிமலையிலே பூஜை
செய்ததாலும், அந்த சிவனை
பிரமனின் சிரசைக் கிள்ளியதால்
பிரமஹத்தி தோஷம் நீங்க விஷ்
ணுவை திருக்கண்டியூரில் பூசை செய
த்தாலும், இப்படியே சிலந்தி பாம்பு,
குரங்கு, நாரை பூஜித்ததாலும் ஆக
தேவர்கள், முனிவர்கள், மனிதர்கள்
விலங்குகள் முதலான பலரும்
இந்த பூஜை மகிழ்ந்தனர்
உணர்ந்து பூஜை செய்திருக்கிறார்கள்
என்றே பொருளாகும் ஆகையால்
இனிமேலும் நாம் பூசனை புரி
யாமல் காலத்தைக் கழித்தல் நன்றே
என்பதை கீழ்வரும் பாடல் மூலம்
நினைவு கூர்கிறேன்

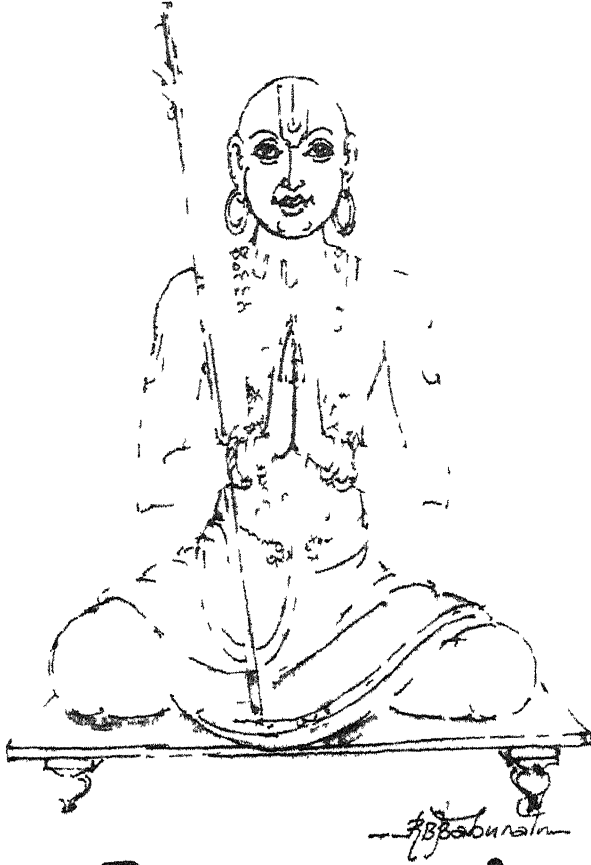
கண்ணுண்டு காணக் கருதுவாண்டு
நோக்கக் கசிந்துருகிப்
பண்ணுண்டு பாடச் செவியுண்டு
கேட்கப்பல பச்சிலையால்
எண்ணுண்டு சாத்த எதிர நிற்க
ஈசன் இருக்கையிலே
மண்ணுண்டு போகுதையோ கெடுவீர்
இந்த மானிடமே
(பட்டினத்தாரா)

பூக்கைக் கொண்டா பொன்னடி
போற்றிலா
நாக்கைக் கொண்டா நாமம்
நவில்கிலா
ஆக்கைக்கே இரை தேடி அலம்ந்து
காக்கைக்கே இரையாகக் கழிவரே

—(அப்பா)

ஆர்ஜித பிரஸாத கட்டணங்கள் (எல்லா திதி தே கோயில்களிலும்)

	ரூ		ரூ
ததயோதனம்	75/-	கேஸரிபாத	180/-
புளியோதரை	100/-	ஸாகரபாத	150/-
பொங்கல்	110/-	ஸீரா	300/-
சாககரைப் பொங்கல்	135/-	தோசை (படி)	300/-

இராமாநுசர்

“மீன்மிசை யோனிகளதோறும் பிறந்து
எங்கள் மாதவனே
கண்ணுற நிறகிலும் காண்கிலலா”
(இராசநுச நூற 41)

என்றவாறு மாதவன மீன், ஆமை,
பன்றி என அதனதன் தன்மைகளோ
டும் தோன்றினான் உலகைக் காப
பதின் பொருட்டு இராமனாய்,
கிருஷ்ணனாய்த் தோன்றிக் கண்
முன்னே நின்றும தாங்கள் கண்டு
கொள்ளாதவா போலே இருந்தனா
இது அவனுக்கு வருத்தத்தைக்
கொடுக்கும்படியாயிற்று

“அண்ணலிராமானுசனவந்து தோன
றிய அப்பொழுதே
நண்ணருஞானம் தலைகொண்டு
நாரணற்காயினரே”
(இராமாநுச நூற 41)

என இராமாநுசர் தோன்றிய காலம்
முதற்கொண்டே, “நான் அவனுக்கே
உரியேன் உரியவன் உரிமையைக்
காப்பாற்றுவான், அவன் உகப்புக

கான் கைங்காயமே புருஷாத்தம்”
என்னும் நல ஞானத்தைப் பெற்று
‘நாரணன் திண்கழல்’ பற்றி உயந்
தனா மக்கள் ரக்ஷணா ததமாக
எடுத்த அவதாரங்களுக்கிலலாத
ஓர் ஏற்றமல்லவா இராமாநுசனின்
திருவவதாரத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ளது!

‘பண தருமாறன் பசுந்தமிழ் ஆனந்
தம்பாய் மதமாய்”
(இராமாநுச நூற 64)

செந்தமிழ் இன்னிசைப் பாசுர
மாம் மாறன் அருளிய திருவாய்
மொழியில் ஏற்பட்ட ஆனந்த அனு
பவம் மதநீர் பெருகியோடும் வேழ
மாய் “மாறன் விளங்கிய சீர் நெறி
தரும் செந்தமிழாரணமேயென்று இந்
நீணிலத்தோர் அறிதர நின்ற” (இரா
மா நூற 19) என, எம்பெருமானு
டைய கலயாண குணங்களிலே ஈடு
பட்டு அருளிய திருவாய் மொழி
யமுதமே சிறந்த செல்வம் தாயும்
தந்தையும், நல்லாசிரியனும், திரு

லக்ஷ்மி நாதனுமாகும் என உலகிலுள்
ளோருக்கு உய்யும் வழி வகுத்
தருளினன்

உள்ளன்போடு மாறனிடம் பகதிப்
பரவசராகத் திகழ்ந்த இவா, ‘பூமகள்
கோனதென்னரங்கா பூங்கழற்குப்
பாதுகமாயத் தாமகிமுஞ் செல்வச்
சட்கோபா தேமலாததாட கேயந்
தினிய பாதுகமாம்’ (ஆரத்திப் பிர
பந்தம்-10) என தாமரைச் செல்வி
யின் மணாளான பூர் ரங்கநாதனுக்கு
பாதுகையாயத் திகழும் சட்கோப
னுக்கு இவா பாதுகையாகப் பரிண
மிக்கிறார்! நமமாழ்வார திருவடி
நிலைக்கு ‘இராமாநுசன்’ என்னும்
திருநாமம் வெகு சிறப்போடு வழங்கி
வருகிறது

திரு வி சாகவன,
பள்ளத்தூர்

திருகுருகைப்பிரானபிள்ளான், நஞ்
சீயா, பெரிய வாசசானபிள்ளை,
வடக்குத் தீருவீதிப்பிள்ளை, வாதி
கேசரி அழகிய மணவாளச்சீயா ஆகிய
பேராசிரியர்கள் ஐவா திருவாய்
மொழிக்கு வியாக்யானமிட்டருளி
யிருக்கின்றனர் “தெள்ளாரும்
ஞானத் திருக்குருகைப் பிரானபிள
ளான் எதிராசா பேரருளால்” (உப
தேச ரதன மாலை 41) என்றவாறு
எம்பெருமானுரின் மேலான கிருபை
யாலே திருக்குருகைப்பிரானபிள்ளான்
‘ஆராயிரப்படி’யென்னும் வியாக
யானத்தை முதன் முதலில் ஏற்படுத்தி
னார் ஆக “தமிழ் மறைகளாயிர
மும் ஈனற முதற்றாய் சட்கோபன்,
மொயம்பால் வளாதத் இதத்தாய்
இராமாநுசன்” (திருவாய் தனியன் 5)
என்றது கண்ணைப் பெற்றெடுக்கப்
பட்ட பாக்யம் பெற்றவன் தேவகி
சீராட்டிப் பேணி வளாதது இன்ப
மடைந்த யசோதைப் பிராட்டி
யைப் போல திருவாய்மொழியின்ற
தாய் சட்கோபன் என்றும், பேணி
வளாதத் ‘இதத் தாய்’ இராமாநுசன்
என்றும் திகழுகிறார்கள்

ஸ்ரீநாதமுனிகள் தொடக்கமாக பூவாசாரியாக திவ்ய பிரபந்தத் திறகு வியாக்கியான மிட்டருளவல்ல வாகளையாயினும் உபதேச முறையிலேயே நிலை நின்றனா 'ஓராசிரியா ஓர் சிஷ்யன்' என்று கிரமத்திலியே அதுவும் பொறுக்கியெடுத்த தகுதியுள்ள ஒரு சிலருக்கே அப்பாக யம் கிடடும் இம்முறையே 'ஓராணவழி' என வழங்கப்பட்டு வருகிறது எம்பெருமானா காலம் தொடங்கி 'ஏராரெதிராசரினன்னுளால் - பாருலகில ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம் ஆரியாகாள் கூறுமென்று பேசி வரம் பறுத்தாராபின்' (உபதேச ரத்தினமாலே 37) என்றவாறு ஆசையுடையோர் அனைவருக்கும் இப்பாக்கியம் கிடடியது இதுவே 'எம்பெருமானா தரிசனம்' என்று போற்றப்படுகிறது

எம்பெருமானைக் கூடவேணும் எனும் ஆராவேடகையால் துவளும் பரகால நாயகியின் நோய் இன்னதென்று அறியாது தவிக்கின்றனா பெற்றோர் யாரும் அழைக்காமலேயே சில மூதாட்டியர் வீட்டினுள் நுழைகின்றனா "பாரோர் சொல்பபடும் கட்டுப்படுத்திரேல் ஆரானு மெய்பபடுவனென்றா" (சிறிய திருமடல்) என்றவாறு குறிகேட்டால் இவள் நோயின் காரணம் அறியலாம் எனச் சொல்லுகின்றனா யதேசசையாகத் தெரு வழியே செல்லும் கட்டுவிச்சியின் காதினில் இவ்வாறத்தை விழுகிறது தன்னை யாரும் கூப்பிடவில்லை காதினில் விழுந்த சொல்லே அவர்கள் குறி கேட்க விரும்புகிறார்கள் எனக் கொண்டு வீட்டினுள் நுழைகிறாள் "அது கேட்டுக் காரா குடிற் கொண்டைக் கட்டுவிச்சி" (சிறிய திருமடல்) என்றவாறு இவ்வாறே பகவத விஷயமும் கேட்பதற்கு விருப்பமுள்ளவர்கள் என அறிந்த மாத்திரத்திலே அவர்களமீது கிருபை கொண்டு உபதேசிப்பார்கள் ஆசையுடையோர் அதனை பேருக்கும் தானே முன் நின்று உபதேசிக்கும்

ஜபமும் ஜபமாலையும்

மந்திரம் ஸித்தியாவதற்காகச் செய்யப்படும் காமா புரச்சரணம் எனப்படும் அதற்கு பிரதி தினம் இவ்வளவுமுறை ஜபம் செய்கிறேன் என ஸங்கலபம் செய்து கொண்டு ஒரே வேளை ஆஹாரம் முதலிய நியமங்களுடன் ஜபம் செய்ய வேண்டும் சுத்தமான் இடத்தில் ஆஸந்ததிலமாநது ஒருவருடனும் பேசாமலும் எதிலும் கவனத்தைச் சித்தறவிடாமலும் மிக ஆசாரத்துடனும், மெதுவாகவும் ஜபம் செய்ய வேண்டும் ஆடைக்குள் கையை மறைத்து வைத்துக் கொண்டு ஜபமாலையால் ஜபிக்க வேண்டும்

வீட்டில் ஜபம் செய்தால், ஜபம் செய்த அளவு பலனும், பச்சாலையில் (மாட்டு கொட்டகை) நூறு மடங்கும், நதியில் ஆயிரம் பங்கும், ஸமுத்திர தீரத்தில் லக்ஷம் பங்கும், சிவாலயத்தில் கோடி பங்கும் அதிக பலன் உண்டு

விரலால் எண்ணுவதை விட ரேகையால் எண்ணுவது எட்டுபங்கு அதிக பயனைத் தரும்

பதமராக மாலே பதது பங்கும், சங்கம நூறு பங்கும், பவழமாலே ஆயிரம் பங்கும், ஸபடிக மாலே பத்தாயிரம் பங்கும், முததுமாலே லக்ஷம் பங்கும், தாமரை மணி பதது லக்ஷம் பங்கும், ஸுவாண மாலே கோடி பங்கும், தாப்பமுடியும், ருதராக்ஷ மாலையும் அளவு கடந்த பலனையும் தரும்

இருபத்தைந்து மணிகளுள்ள மாலையால் ஜபம் செய்தால் அது முகதியை தரும்

இருபத்தேழு மணிகளுள்ள மாலே புஷ்டியையும், முப்பது மணிகளுள்ள மாலே ஆபிசார பலனையும் தரும்

வாக்கினால் மெதுவாக உச்சரிப்பது வாசிக ஜபம் எனப்படும் இதைவிட மனதினால் ஜபிப்பது ஆயிரம் மடங்கு அதிக பலனைத் தரும் ஜபத்திற்கு ஆசாரம் மிக முக்கியமானது ஆசாரத்தை விட்டு ஜபித்தால், ஜப பலனை அடையமாட்டார்கள்

ஜபத்திற்கு விகந்ததை உண்டுபண்ணக்கூடிய கோபம், பசி, சோமபல, காறித்துப்பல, பேச்சு, நாய, நீசா, பஹிஷ்டையான பெண்களைப் பாப்பது, ஆஸநமில்லாமை, காலை நீட்டுதல், சாயந்து உட்காருவது, கட்டிலில் உட்காருவது முதலியவைகளை அகற்றி, அகத்தாயமையுடனும் புறத்தாயமையுடனும் ஜபம் செய்தால், ஜபத்தின் பலனை நிச்சயமாக, அதிகேகிரம் அடைவார்கள் என்பது நிண்ணம்

—பி முரளிதாஸ், எம் காம்ப, திருச்சி-2

இராமாநுசா போன்று இக்கட்டு விச்சியும் தோன்றுகிறா!

“தமருகந்த தெவவுருவம் மவவுருவம் தானே” (முதல் திருவந 44) எனப் பொய்கையாழ்வாரா அனுபவித்தவாறு தன அடியார்கள எவ வடிவை விரும்புகின்றனரோ அத னையே கொள்ளுவன சிந்தனையில் எவ்வாறு கொண்டு தியானம் செய வாராகளோ அவவிதமே தானும் திகழ்வன வியாக்கியான சகரவாததி பெரியவாச்சாணபிள்ளை அருளிய இனிய ஐதீகங்கள் காண்போம் ‘எம பெருமானா மாதுகரத்திற்கு எழுந தருளா நிற்க, சில பிள்ளைகள் காலாலே கீறி, ‘உம எம்பெருமான திருமேனி’ என்று காட்ட, பாத ரத்தை வைத்து தண்டனிட்டாரா அதாவது எம்பெருமானா பிணைக்கு எழுந்தருள்கிறா தெருவில் விளையாடும் குழந்தைகள் காலாலே கீறி, ‘உடையவரே! உமமுடைய பெரு மான பாததீரா’ என அழைத்துக் காண்பித்தனா ‘தமருகந்த தெவ வுருவம் அவவுருவம் தானே’ என்றும் இப்பாசுரத்தில் ஊன்றிய அவா சடக கென கீழே விழுந்தது தண்டனிட்டாரா

மேலும் ஜீயரஞ்சியதாக “கோயி விலே விளையாடுகிறவர்கள் திருவிதி யிலேயிருந்து பெருமானும், நாச்சி யாரும், பெரிய திருமண்டபமும் கற பித்து, பெருந்திருப்பாவாடையும் அமுது செய வி த து, ‘எம்பெரு மானாரே! பிரஸாதப்படும்’ என்று மணல்க கையாலே முகந்தெடுத்தது தத காலத்திலே மாதுகரத்திற்காக எழுந்தருளியிருக்கிற உடையவா, அது கேட்டுத் தண்டனிட்ட அவா களளித்த பிரசாதத்தைப் பாததிரத் திலே ஏற்றா’ அதாவது ஸ்ரீரங்கம் ஸநந்தியிலே நடப்பது போல அபி நயத்து சிறுவர்கள் தெருவிலே விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அருளிப்பாடு செய்யும் முறையில், ‘ஜீயோ!’ எனக் கூவுகிறார்கள் எதேச்சையாக பிணைக்கு எழுந்தரு ளின் உடையவா, ‘நாயிந்தே’ எனச்

சொல்லிக் கொண்டு போய் சேவித்து அப்பிரசாதத்தைப் பாததிரத்தில் பெற்றுக் கொண்டா செயல் விளக்கமாக அமைந்த இவ்வைதீகங் கள் அப்பாசுரத்தின் திணமையான பொருளை விளங்க வைக்கின்றன

நாச்சியாரா திருமொழி அருளிச் செயல் காலக்ஷேபம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது “நூறு தடாவில் வெண்ணெய் வாய் நோந்து பராவி வைத்தேன நூறு தடா நிறைந்த அக்கார வடிசில் சொன்னேன்” (நாச திரு 9 6) என்று குறைவற்றவனான மாலிருஞ் சோலை நம்பிக்கு நூறு தடா வெண்ணெயும், நூறு தடா அக்காரவடி சிலும் அமுது செயவிப்பதாக மனத் திலைன்றி வாயாலும் சொல்லி வைத்தாள் ஆண்டாள் அடியார்கள் விரும்புவனவற்றை ஏற்றுக்கொள் வன அவர்கள் கரமபட்டது வெண்ணெய் எனபதால் களவு கண்டேனும் அமுது செய்பவன்! ‘பாலசோறு மூட் நெய் பெய்து முழங்கை வழிவார’ (திருப்பாவை 27) பாலிலே வெந்த சோறு ஒவ்வொன்றும் நெய்யால் மூடப்படும் படியாய் நெய்வாராத்து, கையிலே கொண்டால் முழங்கை வழி யாக நெய் வழியும்படியான தன பக்குவத்திலே செய்தது அக்காரவடி சில ஆயப்பாடியில் இடைப் பெண்ணாகப் பாவித்திருக்கும் இவளுக்குப் பாலுக்கும் வெண்ணெய்க்கும் குறையிருக்காதே!

ஆண்டாள் மனோரத்திதவாறு இதனை சமாப்பிக்க முடியாதபடி ஆயிறறே எனச் சிந்தித்தாா திரு மாலிருஞ்சோலை மலைக்கு உடன எழுந்தருளி நூறு தடாவெண்ணெயும் நூறு தடா அக்காரவடிசிலும் அமுது செயவித்தருள்கிறா கையோடு ஸ்ரீ விலிபுத்திருக்கும் எழுந்தருள்கிறா தன மனோரத்தத்தைப் பூர்த்தி செய்து வைத்து தன்னடி பணிந்து நிற்கும் உடையவரைக் கண்டு மகிழ்ந்து, ‘நம அண்ணாரே!’ என அாச்சாவதார ஸமா தியையும் குலைத்து கூப்பிட்டருளினா ஆண்

டாள்! இததாலன்றே ‘பெருமபுதூர மாமுனிகுப் பின்னாளை வாழியே’ எனப் போற்றப் பெறுகிறாள்

திருக்கோட்டியூர் நம்பியிடம் திரு மந்திராாததம் உபதேசமாகப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று பதி னெட்டு நடை திருக்கோட்டியூருக்குச் சென்றா ‘இதனை வேறு யாருக்கும் உபதேசிப்பதில்லை’ எனனும் உறுதி மொழி பெற்றுக் கொண்டும், ‘ஆசாரி யன் நியமனத்தை மீறினால் நரகமே சித்திக்கும்’ எனபதனையும் நினைவி லிருந்ததி திருமந்திராாததத்தை இரா மாநுசருக்கு உபதேசித்தருள்கிறா இவரோ கோட்டியூர் கோபுரத்திலே நின்று கூடியிருந்தோர் அனைவருக்கும் இதனை உபதேசித்தருள்கிறா இதனை யறிந்து சினம் கொண்ட ஆசாரியா பக்கல் சென்று தண்டம் சமாப் பவித்து, ‘ஆசாரியன் ஆணையமீறிய நான் ஒருவனே நரகம் புகுவேன் திருமந்திராாதத்தைச் செவி மடுத்த அனைவரும்மோக்ஷமடைவார்களே’ என வின்யமுடன் பதிலிடுகிறா உடைய வரின் கருணைதான் என்னே! இத் தால் மகிழ்வுற்ற திருக்கோட்டியூர் நம்பி, உடையவரைப் பேரன்போடு அணைத்துக் கொண்டு ‘எம்பெரு மானாரே!’ என வாயவிட்டு அழைத்து, இததரிசனம் “எம்பெருமானா தரி சனம்” என வழங்கட்டுமென ஆசி வழங்குகிறாாம்

உய்யும் வண்ணம் எம்பெருமான திருவடியைக் காட்டிக் கொடுத்த ஆசாரியன் பால் மிக்கப் பாசத்துடன் அவன் திருவடியைப் பற்றுவோமாக

யாத்திரிகர்களுக்காக ஒரு கோயில்

தீருபதியை அடுத்துள்ள திருமலை யில் இருக்கும், நின்றவண்ணம் அருள புரியும் வேங்கடனின் பழம் பெரும் கோவிலுக்கு யாததிரை செலவது எனபது—அங்கு இன்று நிலவி வரும் வசதிகளைப் பாரக்கும் போது—ஒரு புதுமை அனுபவமாக விளங்கிடும் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் திருமலை யாததிரை எனபது இவ்வளவு எளிதான பிரயாணத்தைக் கொண்டு விளங்கும் எனபதைக் கற்பனையில் கூட எண்ணிப் பார்த்திருக்க முடியாது

நாள்தோறும் சுமார் 30,000 மற நும் விழாக்காலங்களில் 60,000 யாத திரிகர்களின் வருகையைக் கொண்ட போதும், புனித கோயில் நகரமான திருமலை சுதத்ததிறகு மறுபெயராக விளங்கி வருகின்றது தங்கு வசதியிலிருந்து ஆரோக்கியமான உணவு வரை—அதுவும் அதிக விலையின்றி—ஒவ்வொரு வசதியும் கவனத்துடன் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது ஏழு மலைகளின் நாயகனான அவ்வேங்கட வன நின்றவண்ணம் அருள புரியும் திருமலைக்கும் திருப்பதிக்கும் உள்ள பேருந்து போக்குவரத்து மிகவும் எளிதான, விரைவான ஒன்றாக விளங்குகிறது

1950-இல் ஏன 60-இல் சாதாரண மாக யாததிரிகர்கள் இரவில் திருப்ப திக்குப் புகைவண்டி மூலமாக வந்து சோந்து, புகைவண்டி நிலையத்திற்கு எதிரே உள்ள தாம சத்திரத்தில் ஏதாவது ஒரு இடத்தில் ஒண்டிக் கொண்டு, அடுத்த நாள் காலை 4 மணிக்கு 20 கி மீ பிரயாணமான திருமலைக்குச் செல்ல மூட்டை முடிச்சுக் களுடன் பேருந்துகளுக்காக பெரும் வரிசையில் நிற்பார்கள் திருமலைக்குச் சென்றதும், அங்கு தங்குவசதி கிடைப்பது அவ்வளவு ஒன்றும் எளி

தானதல்ல ஆகையினால் யாததிரி கர்கள் நேராக திருமலை புஷ்கரணி யில் நீராடி விட்டு, உடனடியாக மூல வரின தரிசனத்திற்காகப் பெரிய மலைப்பாம்பு போன்ற வரிசையில் நின்று விடுவா சாதாரணமாக இரண்டு மணி நேரங்கள் அதுவும் விழாக்காலமாக இருந்தால் பல மணி நேரங்கள் அவ்வரிசையில் நிற்பா காலையில் வரிசையில் சோந்து பிற பகலில் இறைவனைத் தரிசிப்பது என பது அப்போதைய யாததிரிகர்களின் சாதாரண அனுபவமாகும்

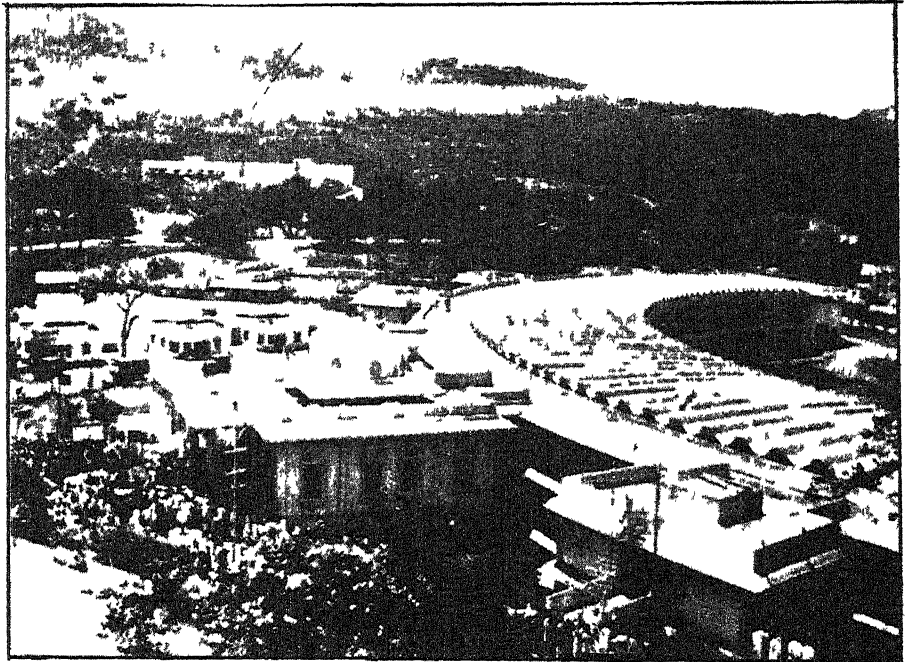
கயூ கட்டிடத் தொகுதி

மிகவும் போற்றத்தகுந்ததும், பாராட்டத்தகுந்ததுமான ஒரு மாற்றம் மேற்கூறிய தரிசன வரிசை முறையில் தற்போது ஏற்பட்டுள்ளது ஒவ்வொரு கூடத்திலும் 500 யாத திரிகர்கள் அமரக்கூடிய 17 பெரிய காற்றோட்டமான சுத்தமான கூடங் களுடன் கூடிய இரண்டு தளங்களைக் கொண்ட பெரிய அரைவட்ட வடிவில் கட்டப்பட்ட ஒரு கயூ கட்டிடத்

தொகுதியானது அண்மையில் திறக் கப்பட்டுள்ளது

புஷ்கரணியில் புனித நீராடியபின் வரும் யாததிரிகர்கள் இந்த 'கயூ' கட்டிடத் தொகுதியில் நுழைந்த பின்னர், அவர்கள், 'சாமான்கள் பாதுகாப்பு அறையில்' தங்குது சாமான்களைப் பத்திரப் படுத்திய பின், நிரப்பப்பட வேண்டிய 'வரிசைக் கூடத்தில்' அனுப்பப்படு கின்றனர் அங்கு வசதியான, நவீன மான, அகலமான இருக்கைகள் உள்ள இங்குச் சற்று நேரம் காததிருப் பது எனபது தவிரக்கமுடியாது பின் னர் யாததிரிகர்களிடையே நெருக் கடியோ அதனால் விபத்தோ தவிரக் கும் வகையில் ஒவ்வொரு கூடமாக யாததிரிகர்கள் வெளியேற்றப்பட்டு அவர்களை சிறிதே நீளமான இறுதி வரிசை மூலமாக கோயிலின் கரு வறைக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர்

கயூ கட்டிடத் தொகுதியில் உள்ள ஒவ்வொரு கூடத்திலும் வரையறுக் கப்பட்ட பாரவையாளர்கள் பாக

கோயிலை அடுத்துள்ள 'கயூ' கட்டிடத் தொகுதி

கும் விதத்தில் தொலைக்காட்சி பெட்டிகளன்றுவப்பட்டு அவற்றில் கோயில் நிகழ்ச்சிகள், சதஸ் சமய நிகழ்ச்சிகள் ஒளிபரப்பப்படுகின்றன மேலும் அங்குள்ள ஒலிப்பெருக்கிகளின் மூலம் இன்னிசை நிகழ்ச்சிகள், வேத சடங்கு நிகழ்ச்சிகள் ஒளிபரப்பப்படுகின்றன பின்னா ஒரு மணி நேரத்திற்குள், இறுதி வரிசை மூலமாக அவர்களைச் சுற்றி ஒருவித ஆனந்தச் சூழநிலை நிலவ, கருவறைக்கு அனுப்பப்படுகின்றனா இதற்கு நவீன வரிசை ஏற்பாடு, முன்னா நிலவியிருந்த கட்டுப்பாடற்ற, 'கயூ' முறையிலிருந்தும் ஒருவரை ஒருவர் முந்திச் செல்ல முயற்சி செய்யும் சூழநிலையிலிருந்தும் யாததிரிகாக்கை காப்பாற்றுகிறது

மேலும் ஒவ்வொரு வரிசைக்கூட மும் தூயமையானதாக, குளியலறை மற்றும் ஒதுங்கு அறை வசதிகளையும் கொண்டுவிளங்குகின்றது அக்கூடங்களில் "காஃபி போட்டு" நிறுவனத்தாரால் மிக மலிவாக உணவுப் பொட்டலங்கள் விற்கப்படுகின்றன குழந்தைகளுக்குச் சுத்தமான பால் கிடைக்கின்றது கோயில் மற்றும் சமயம் பற்றிய நூல்கள் கோயில் ஊழியர்களால் விற்கப்படுகின்றன

நாள்தோறும் நடைபெறும் வழக்கமான வைதீக சடங்கு முறைகளுக்காக காலை 11 மணி முதல் 12 மணி வரை, இரவு 7 மணி முதல் 8 மணி வரை மற்றும் 10 மணி முதல் 11 மணி வரை இடைவெளி ஒதுக்கப்படும் இவ் இடைவெளி நேரத்தைத் தவிர்த்து காலை 6 மணி முதல் ஏறக்குறைய நடு இரவு வரை 'ஸாவதரிசனம்' அனுமதிக்கப்படுகின்றது

ஸாவதரிசனத்திற்காகத் தற்போது நீட்டிக்கப்பட்டுள்ள காலமும் மேற்கூறிய 'கயூ' கட்டிடத்தொகுதி வசதியும் தற்போது ஒவ்வொரு யாததிரிகாரும் திருமலையை சோந்தவுடன் அதிக நேரம் காததிருக்கச் செய்யாமல் விரைவான எளிதான அமைதிபான தரிசனத்தை பெற

வழிசெய்கின்றன இந்த நிலைமை சிறிது காலம் முன்புவரை இருந்த நிலை

மிகவும் ஆச்சரியப்படும் வகையில் கோயில் நகரமென அழைக்கப்படும் திருமலை இன்று மிக சுத்தமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது கோயிலைச் சுற்றியுள்ள தெருக்களில் இருந்த கடைகள் அகற்றப்பட்டுள்ளன கோயிலைச் சுற்றியுள்ள அங்கீகரிக்கப்பட்டாத தெருக்கள் தற்போது அகலமாகப்பட்டுள்ளன திருமலையில் குடிசைகளில் வாழ்ந்து கொண்டு, கோயிலைச் சுற்றி நடைபாதை வியாபாரம் செய்துகொண்டிருந்த பலா திருப்பதியில் குடியமாதப்பட்டிருக்கின்றனா தற்போது கோயிலைச் சுற்றியுள்ள பகுதி சுத்தமாக புதுமைப் பொலிவுடன் விளங்குகிறது

உணவுக் கூடங்கள்

இலவசமாகத் திருமலையில் உணவு வழங்கப்படாத போது, கோயிலின் உணவுத்துறை கிளை மூலமாக நன்கு அமைக்கப்பட்டுள்ள உணவுக் கூடங்களில் குறைந்தவிலையில் நல்ல உணவு விற்கப்படுகின்றது மூலவரைத் தரிசித்துக் கருவறையை விட்டு வெளிவந்த பின்னா, தொன்னேயில் வழங்கப்படும் பிரஸாதத்தை உண்டபின் அநேகமாக வேறெந்த உணவும் தேவையிருக்காது என்றே கூறவேண்டும்

திருமலைக்குச் சென்று வருவதற்குத் தனித்தனியாக உள்ள மலைவழிப் பாதைகள் நன்கு அகலப்படுத்தப்பட்டுள்ளன திருமலை வழிச்சாலை யில் 'பழுது பேருந்து ஒதுங்குமிடம்' எனும் அறிவிப்புப் பலகைகளைக் காணலாம் இனிமேல் பழுதடைந்து விட்ட ஊர்திகளை உரிமையாளர்களே பழுது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது என்பது இருக்காது தற்போதுள்ள தகவல் தொடர்பு முறை மூலம் 'பழுது பாரக்கும் படை'யினர் அவ் விடத்திற்கே வந்து ஒரு மணி நேரத்

திற்குள் ஊர்திகளை பழுது பார்த்துச் சரிப்படுத்துகின்றனா இவ் வசதியானது கோயில் மேலாண்மை இதுவரை யாததிரிகாக்களுக்குச் செய்துள்ள உதவிகளுக்குத் தலையானதாக விளங்குகிறது திருப்பதியிலிருந்து திருமலைக்குச் செல்ல — கூறின நம்பமாட்டார்கள்—மூன்று நிமிடங்களுக்கு ஒரு பேருந்து செயல்படுத்தப்படுகிறது

வேண்டாத காரணமாக அல்லது சாதாரணமாக திருமலைக்குச் சுமார் 11 கி.மீ தூரம் நடந்து வரும் யாததிரிகாக்களுக்கும் தேவையான வசதிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன யாததிரிகாக்களின் சாமான்கள் இலவசமாக திருமலை அடிவாரத்திலிருந்து திருமலைக்கு எடுத்துவரப்படுகின்றன வழி நெடுகிலும் நிழற்கூரைகள் வேயப்பட்டுள்ளன ஒலிப்பெருக்கிகளின் மூலம் சமயப்பாடல்கள், பஜனைப்பாடல்கள் ஒலிபரப்பப்படுகின்றன இவையாவும் நடந்து வரும் யாததிரிகாக்களின் பிரயாணத்தை மிகவும் எளிதாக்கி விடுகின்றன

யாததிரிகாக்கள் மலைக்கு நடந்து வரவேண்டும் என்று கூறினாலும், கடக்கும் தூரம் 11 கி.மீ இருப்பதாலும், மலை 3100 அடி உயரத்தில் இருப்பதாலும் சாதாரணமாக பேருந்துகளையே யாததிரிகாக்கள் பயன்படுத்துகின்றனா பேருந்து கட்டணமும் குறைவாகவே (ரூ 3 மட்டுமே) உள்ளது ஆனால் தற்போது உள்ள ஏற்பாடுகளும், வசதிகளும் இப்படித் திருமலைக்கு நடந்து செல்லவே ஒவ்வொரு யாததிரிகாரையும் தூண்டும்

வி எஸ் மணியம்
—நன்றி 'ஸ்டேட்ஸ்மேன்'

✱

சித்திரைப் பிறப்பு

சித்திரை மாதம் முதல தேதியும் ஐப்பசி மாதம் முதல தேதியும் விஷு தினமென்று ஜோதிட சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன விஷு என பதற்கு இலக்கணம் கூறுமிடத்து இரவும் பகலும் சமமாக 30 நாழிகை யாயிருப்பதே என நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது

சம ராதரம் திவே காலே விஷுவத்
விஷுவம் ச தத்
(அமர கோச நிகண்டு)

இக்காலத்தில் சித்திரை மாதப் பிறப்பு நாளும் துலா மாதப் பிறப்பு நாளும் இரவும் பகலும் சமமாக இல்லை அம்மாதப் பிறப்பு தினங்களுக்கு 22 நாட்களுக்கு முந்திய நாள்தான் பகலிரவு சம நாழிகை களுள்ள நாளாக இருக்கின்றது அங்ஙனமே தக்ஷிணயன உத்தராயணங் களுக்குரிய இலக்கணங்களைக் கொண்ட நாட்கள் தற்போது நாம் அனுஷ்டிக்கும் நாட்களுக்கு 22 நாட்கள் முன்னதாகவே இருக்கின்றன இவைகளைக் கெல்லாம் காரணம் பூமி தன்னைச் சுற்றும் சுற்றும், சூரியனைச் சுற்றும் சுற்றும் ஒரே மட்ட நோக்கினின்று சற்று மாறுபட்டிருப்பதே

பூமி ஒவ்வொரு நாளும் தன்னைச் சுற்றிக் கொள்கிறது ஒரு வருஷத்தில் சூரியனையும் சுற்றுகிறது தன்னைச் சுற்றும் திசைக் கோடும் (Earth's orbit round itself) சூரியனைச் சுற்றும் திசைக் கோடும் (Earth's orbit round the Sun) ஒரு காலத்தில் ஒன்று இருந்தது அப்பொழுது பூமியினுடைய உத்திரதருவம் தருவ நக்ஷத்திரத்திற்கு நேராக யிருந்து இப்போது சற்று மாறியிருக்கிறது பூமி தன்னைச் சுற்றும் திசை நோக்கும (திசைக்கோடும்) சூரியனைச் சுற்றும் திசைநோக்

கும் (திசைக்கோடும்) இதனாலேயே சற்று மாறியிருக்கின்றன இக்காலத்தில் ஒவ்வொரு மாதத்திலும் மாதப் பிறப்பிற்கும் அந்தந்த மாத அயனம் என்று பஞ்சாங்கத்தில் போடப்படும் தினத்திற்கும் வித்தியாச மேற்படுவதற்கு இதுவே காரணம்

பகலும் இரவும் சமமாக வசந்த காலத்தில் வரும் நாள இக்காலத்தில் சூரியன் உத்திரட்டாதி நக்ஷத்திரத்தில் இருக்கும்போது ஏற்படுகிறது இதற்கு விஷு தினமென்று பெயர் (Vernal Equinox) இந்த விஷு தினம் மாறிகொண்டே வருகிறது ஒரு நக்ஷத்திரத்திலிருந்து மற்றொரு நக்ஷத்திரத்திற்கு சூரியன் வர சுமார் 852 வருஷங்களாகின்றன இந்த விஷு புணய காலம் சூரியன் மிருக சோஷ நட்சத்திரத்தில் இருக்கும்போது ஏற்பட்டதாக வேதத்தில் குறிப்புத் தெரிகிறது அந்தக் காலம் இன்றைக்கு சுமார் 6500 வருஷங்கள் முந்திய காலமாக இருந்திருக்க வேண்டுமென்பது கணித சாஸ்திரத்தினால் தெளிவாகிறது இது தெளிவான குறிப்பு புனாவசுவில் சூரியன் இருக்கும்போது விஷு ஏற்பட்டதற்கும் சில சாமான்ய குறிப்புகளிருப்பதாகவும் லோகமானய திலகா சொல்லுகிறார் (See Arctic Home of the Vedas P-420) அக்காலம் இன்றைக்குச் சுமார் 6000 வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த காலம் (See Arctic Home in the Vedas) விஷு புணய காலமானது ஒரு நக்ஷத்திரத்திலிருந்து மற்ற எல்லா நக்ஷத்திரங்களையும் கடந்து திரும்பவும் அதே நக்ஷத்திரத்துக்கு வர 25695 வருஷங்கள் ஆகின்றன

இனி தமிழ் ஆண்டுகள் எப்படி ஏற்பட்டன என்றும் அதன் பெயர்

காரணத்தையும் காண்போம் மனிதனின் முழு வாழ்க்கை வயது, அக்காலத்தில் 120 ஆக இருந்தது இந்த 120 ஆண்டுகளும் வாழ்ந்தால் ஒரு வன எல்லா தசைகளையும் பார்க்க முடியும் (சூரிய தசை 6, சந்திரன் 10, செவ்வாய் 7, ராகு 18, குரு 16, சனி 19, புதன் 17, கேது 7, சுகிரன் 20) வருடங்களை 60 ஆக வைத்த காரணம் மனிதன் இரண்டு சுற்றுகள் வாழ வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தைக் கொண்டேதான்

இந்த தமிழ் வருடங்களின் பிறப்பு பற்றி நாரதா புராணம் கீழ்க்கண்ட வாறு கூறுகிறது நாரதா வைகுண்டம் சென்றபோது, நாராயணன்

திரு B சுந்தரராமன்,
எம். ஏ., பி. எட்.
பழமாச்சேரி

அருகில இருந்த தேவி சட்டென்று எழுந்து உள்ளே போய விட்டாள நாரதருக்கு இது சுருக்கென்று இருந்தது 'நானே ஜிதேந்திரியன், மாயையை வென்றவன் என்னைக் கண்டு தேவி உள்ளே செல்வானேன்?' என்று நாரதா நாராயணனைக் கேட்டா நாராயணன் 'நாரதா! மாயையை வெற்றி பெற்றதாகக் கூறினாயே! பிரம்மாவும் ருத்திரனும் கூட மாயையை வெற்றி பெற முடியவில்லையே! காலத்திற்கு உருவம் கிடையாது ஆனால் அக்காலமே மாயைக்கு உருவமாகிறது' என்றா நாரதரும் நாராயணனும் பூலோகம் வந்தனா நாராயணன் நாரதரை ஒரு தடாகத்தில் ஸநானம் செய்யும் படிக்கூறி, அவா ஒரு முழுகு போட்டவுடன் மறைந்து விட்டா ஸநானம் செய்துவிட்டு கரையேறிய நாரதருக்கு உருவம் மாறிவிட்டது அழகு

கொழிக்கும் கன்னிப் பெண்ணைக் காட்சி அளித்ததா மாயையின் வசப் பட்ட நாரதருக்கு தன் பூர்வீக நினைவுகள் எல்லாம் மறந்துவிட்டன வேடடையாட வந்த காலத்துவனு என்கிற அரசனை மணந்து 60 பிள்ளை களைப் பெற்றா இந்ந 60 பிள்ளை களுமே பிரபவ முதல அக்ஷய முடிய உள்ள தமிழ் ஆண்டுகளின் பெயா களைப் பெற்றனா பின்னா நாரதா தன் பெண்ணுருவை நீங்கி நல்லுரு பெற்றா

திதி, வாரம், நக்ஷத்திரம், லக்ஷம், யோகம் ஆகிய ஐந்து அம்சங்களை அறிவிப்பது பஞ்சாங்கமாகும் இதை வருடப் பிறப்பன்று படிப்பது புரா தன் வழக்கமாக கையாளப்பட்டு வரு கிறது புராதன ரோம ராஜ்யத் தில் ஜூலியஸ் சீசா காலமுதல் இது நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது கிரேக்கர்கள் வருடப் பிறப்பன்று

கொம்பு ஊதி அறிவித்ததாகக் கி பி 1200க்குப் பிறகு 'ஹிஜரி' பஞ் சாங்கம் முஸ்லீம்களால் ஏற்படுத்தப் பட்டது 1584-ல் அக்பா 'தாரிக் இலாஹி' என்ற பஞ்சாங்கத்தை ஏற் படுத்தினா 1887 முதல் நமதேசிய பஞ்சாங்கம் (கிரிகரி பஞ்சாங்கம்) நடைமுறைக்கு வந்தது

தேசிய பஞ்சாங்கத்தின் மாதங்கள் சைத்ரா, வைசாகா, ஜயேஷ்டா, ஆஷாபா, சிராவணா, பாதரபத், ஆஸ்வீனம், கார்த்திகா, ஆக்ராயண, பௌஷா, மாக, பாலகுண என்பவை யாகும்

ஐரோப்பியரின் கணக்குப்படி பூமி தன்னைத் தானே ஒரு முறை சுற்றிக் கொள்ளும் கால அளவிற்கு நாள் என்று பெயா அதாவது நடு இரவி லிருந்து அடுத்த நாள் நடு இரவு வரை ஒரு நாளாகக் கணக்கிடப்படு கிறது ஆரியர்கள் சூரிய உதயம்

முதல் மறுநாள் சூரிய உதயம் வரை ஒரு நாளாகக் கருதினா

பண்டைய தமிழர்கள் மாதங்களைச் சந்திரனைக் கொண்டே கணித்ததால் மாதங்கள் 'திங்கள' எனப்பட்டன ஒரு அமாவாசையிலிருந்து மற்றொரு அமாவாசை 'மாதம்' எனப்பட்டது இது சாந்திரமானமாகும் ஆரியா கள் கணக்குப்படி சூரியன் ஒரு ராசி யிலிருந்து மற்றொரு ராசிக்கு பெயா வதே மாதம் எனப்பட்டது இது சௌர மாதமாகும் இதுவே தற் போது நடைமுறையில் உள்ளது

இந்தியாவில் கிருஷ்ண ஜனப்பதம் ஆவணி கிருஷ்ண ஜனமாஷ்டமி முத லும் (தற்போது 5193) கலியுகம் சித்திரை யுகாதி பண்டிகை முதலும் (தற்போது 5088) சாஸி வாகன சகாப்தம் சைத்ர முதல் தேதி முத லும் (தற்போது 1908) விக்ரமாதிய சகம் சைத்ர சுத்த பிரதமை முதலும் (தற்போது 2043) கொல்ல மாண்டு தென் மலையாளத்தில் ஆவணி முதல் தேதி முதலும் (தற்போது 1162) கொல்லமாண்டு வட மலையாளத்தில் புரட்டாசி முதல் தேதி முதலும் (தற் போது 1162) ஹிஜரி முகரம் முதல் நாள் முதலும் (தற்போது 1406) துருக்கியா சகம் ரமஜான முதல் நாள் முதலும் (தற்போது 1406) மொகலாயா ஏற்படுத்திய பசவி ஏப் ரல் முதல் நாள் முதலும் (தற்போது 1396) கிறிஸ்து சகாப்தம் ஜனவரி முதல் நாள் முதலும் (தற்போது 1986) தொடங்குகிறது பிறக்கப் போகும் அக்ஷய நமக்கு நன்மையைத் தரட்டும்

“மானே ளக்ஷயத்தின் மாரியற்பு மாஞாலும் தானே நலமுண்டு தாரணியில்— வானூறும் கார பொழியும் வெள்ளாண்மை கானமெங்கும் தோன்றும் சீர் பொழிய வோங்கும் திரு”

பிரார்த்தனை

ரூபிய என்ற பாரசீகப் பெண்கவியின் பிரார்த்தனை இது

இறைவனே, நரகத்துக்குப் போய் விடுவேனோ என அஞ்சி உன்னை நான் துதித்திருந்தால், என்னை நரகத்தில் தள்ளிவிடு

சுவாககத்துக்குச் செல்லலாம் என்ற ஆவததுடன் உன்னை வணங்கியிருந்தால், சுவாககத்தின் கதவை எனக்கு மூடிவிடு

உன்னை நான், பலன் ஒன்றும் எதிர்பாராமல் வணங்கினேன் என்று நீ கருதினால் என்னை உன் சன்னிதிக்கு அழைத்துக்கொள்

ஃ ஃ ஃ

சுபிட்சமுடன் வாழ ஒரு வழி

திரண்ட செல்வத்தைப் பெற்றுச் சீருடன், கௌரவமாக வாழ ஆசைப்படுபவனுக்குத் தேவை கீழ்க்காணும் ஆறு கெட்ட பழக்கங்களை யும் அறவே விட்டுவிடல் என்று மகாபாரதம் கூறுகிறது

- 1 தூக்கம்
- 2 சோம்பல்
- 3 அச்சம்
- 4 கடுங்கோபம்
- 5 முயற்சி இன்மை
- 6 விரைந்து செயல் செய்யாமை

கமலா மாரியப்பன் — கோயம்புத்தூர்

நெற்றி அம்பலத்தின் விசித்திரம்

“முவாயிர நான மறையாளா நானும்
முறையால் வணங்க அணங்காய்
ஜோதி
தேவாதி தேவன திகழ்கின்ற
தில்லைத்
திருச்சித்திர கூடம் சென்று
சோமினகனே”
—பெரிய திருமொழி

என்று திருமங்கை மன்னனால் போற்றப்பட்ட “திருச்சித்திர கூடம்” தென்னாடுப் பிரபலக் கோயிலான சிதம்பரத்திலுள்ள திருமாலின் கோயிலாகும். இக்கோயில் மேட்டிடமாக அமைந்ததால் சித்திரகூடம் எனப்பட்டது. சித்திரகூட நெற்றி அம்பலம் என்று சிறப்பித்துக் கூறுகிறது திவாகரம் இதனை அடுத்திருக்கும் சிறுமபலம் கீழிடமாக அமைந்ததால் அதனை வேறுபடுத்தி இங்ஙனம் வழங்கியது.

பலவா மலையாகோன பணிந்த பரமேசுவர விண்ணகரம் என்றும் ‘நந்தி பணி செய்த நகா நந்தி புர விண்ணகரம்’ என்றும், இத்திரு சித்திரகூடத்தை ஏற்றி பெரிய திருமொழியில் பாடியிருப்பதால், அக்காலத்தில் இது பரம வைஷ்ணவனான இரண்டாம் நந்திவாவன காலத்தில் உன்னத ஸத்தியிலிருந்தது எனத் தெரிகிறது.

முவாயிர நானமறையாளா நானும் முறையால் வணங்க தேவாதி தேவன திகழ்கின்ற தில்லை சித்திரகூடம் என்று ஆழ்வாக்கள் கூறுவதிலிருந்து தில்லை முவாயிரவரே சிவ வழிபாட்டையும் நெற்றி அம்பலமான சித்திரகூட வழிபாட்டையும் முறைப்படி புரிந்து வந்தார்களென்று விளங்குகிறது ‘வரங்கிடந்தான தில்லையம் பலமுன நிலம் மாயவனே’ என்று வாதலூர் அடிகள் சொல்வதிலிருந்து இச

சித்திரகூடத் திருமால் கிடந்த திருக்கோலம் சிறுமபலத்தின் பக்கத்தே கோயில் கொண்டிருந்த செய்தி புலனாகிறது.

இங்ஙனம் சிறப்புகள் இச்சித்திரகூடம் சைவப்பற்றுள்ள ஒரு சோழனால் அழிக்கப்படும் அங்கிருந்த திருமால் மூர்த்தம் கடலில் எறியப்பட்டும் போயின என்றும், ஸ்ரீஇராமாணுஜாசாரியாரா, தமக்குக் கொடுமை இழைத்த சோழன் இறந்ததும், தாம் திருமபி மைசூரிலிருந்து ஸ்ரீரங்கம் வந்து தங்கின சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் இந்நிகழ்ச்சி நிகழ்ந்தன என்றும், திருமால் மூர்த்தத்தை கடலில் இட்டவன் சென்னி குலோத்தங்கன் என்றும் பிள்ளை லோகஜீயா இயற்றிய கிரந்தத்திலிருந்து தெரிய வருகிறது. இச்சென்னி இரண்டாம் குலோத்தங்கனின் காலம் 1135-1146 ஆகும். இச்சோழனின் ஆஸ்தான வித்துவானாகியிருந்தவா ஓட்டக்கூத்தா இவனமகன், இரண்டாம் இராஜ இராஜன் மீது இயற்றிய உலாவில்,

“பொன்னிற குயிறிற்பு புறம்பிற
குறும்பனைத்தும்
முன்னக கடல்குறின் மூழ்குவித்து
சென்னி திருமகன்”

என்றும், இக்குலோத்தங்கனே 12ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தில்லை சிவாலயத்துக்கு இடம் பெருக்கவேண்டித் திருச்சித்திரகூடத்தைக் குலைத்தவன் என்று தெளிவாய் அறியப்படுகிறது. சேக்கிழாரால் சிறப்பிக்கப்பட்டு, திருநீற்றுச் சோழன், அன்பாயன் என்று நூல்களிலும், சாஸனங்களிலும் வழங்கப்பட்டவனும் இவனே.

“நற்றிரு வாழுநதில்லை நாராயணப்
பெருமான
சித்திரமணிப் பொற் கூடஞ்சேருநான்-
சத்தியமே

நானூற்றின் மேலவருட நான்
முன்றுஞ்சென்றதற்பின்
வானோ தொழுவாழ்வா வந்து”

என்ற வென்பாவில் ‘தில்லை நாராயண மூர்த்தி இன்றைக்கு 412 வருஷங்கட்கு பின்பு திருச்சித்திரகூடத்திலே புனப் பிரதிஷ்டை பெற்றுத் தேவர்கள் போற்ற வாழ்வா, இது சத்தியம்’ என்று கூறுகிறது. திருச்சித்திரகூடம் அழிவுறக் காலத்துப் பின் நிகழ்ச்சியறிந்து ஸ்ரீஇராமாணுஜமுனிவரே பாடியதாக அவரது திவ்யசரிதை கூறுகிறது.

சிதம்பரம் ஸ்ரீ நடராஜா கோயில்முதற் பிராகாரத்தின் தெற்குத் திரும்திலில் வரையப்பட்ட சாஸனமொன்றில் விஜயநகர வேந்தனான அச

திரு. கே. வி. ராஜன், மதுரை-16

சுத தேவராயா 1461 வருஷம் மிதுன மாதம் சனிவாரம் அநுராதா நக்ஷத்திரத்தில் பெரும்பெற்றபுலியூர்தில்லை கோவிந்தராஜபெருமானுக்குப் புதிதாகக் கோயில் சமைத்து அப்பெருமானை புனப்பிரதிஷ்டை செய்வித்தும் அத் திருமாலின் நிதயத்தை மித்தில் வழிபாட்டுக்கு 500 பொன்வருவாயுள்ள கிராமங்களை அளித்தும் சிறப்பித்தார் என்ற செய்தி காணப்படுகிறது.

இனி 1539ல் நடந்த சித்திரகூட புனப்பிரதிஷ்டை சோள சிமமபுரம் தொடர்ச்சாரியார் என்ற மகானின் தூண்டுதலின் பேரில் கிருஷ்ணதேவராயரின் பிரதிநிதியாக இருந்த ராமராயரால் நிறைவேறியது என்பது பிரபந்தாமிதம் என்ற வடமொழி குருபரம்பரையால் தெரிய வருகிறது. “முன்பு போல் நிறுவிய நிருபன் அச்சுத இராயன்” என்பதால் பரமபாக

வதரான வரதராசா இச்சித்திர கூடப் பிரதிஷ்டையை நேரில் கண்டு, இதனை வாசுதேவ சரிதை என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளாரா இதனை கி.பி 1543ல் இயற்றினார் எனபது ஒரு சாராகருதது ஸ்ரீரெங்கதேவராயா என்ற விஜய நகர வேந்தர் கி.பி 1643ல் திருச்சித்திரகூட மகாமண்டபத்தையும் பிராட்டிமங்களின் கோபுரவிமானங்களையும் புதுப்பித்ததோடு அக்கோயிலைச் சார்ந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்காக ஐந்து கிராமங்களை இறைவிலியாக்கியும் உதவினார் என்று திருச்சிறமபலம் நடராஜா கோயிலில்

உள்ள மறறொரு ஸாஸனம் கூறுகின்றது
 “பைம பொன்னு முதலும் மணியுங்
 கொணாந்து
 படைமன னவன பலலவாகோன
 பணிந்த
 திலலைத் திருச்சித்திர
 கூடம்”
 —பெரிய திருமொழி
 என்று திருமங்கையாழ்வாராலும், மறறும் குலசேகர பெருமானாலும் பாடல் பெற்ற சிறப்புடையது
 இங்ஙனமாக 8ம் நூற்றாண்டில் பல
 லவ வேந்தனால் பிரதிஷ்டையும், 12ம்

நூற்றாண்டில் சோழவேந்தனால் இன்னல்களும், 16ம் நூற்றாண்டில் விஜய நகர வேந்தனால் புனப்பிரதிஷ்டையையும் பெற்ற இத்திருச்சித்திரகூடம் 20ம் நூற்றாண்டில் 1934ல் இராஜா சா அண்ணாமலை செட்டியார் அவர்களால் பெற்ற சம்புரோடச் சீரையும் சோதது நோக்கும் பொழுது நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கொருமுறை அமைந்த இச்சித்திரகூடம் என்ற நெற்றி அம்பலம் ஒரு விசித்திரமான சரித்திரத்தை தன்னுள் அடக்கியுள்ளது எனபது கண்கூடு

ஓம் ஸ்ரீமாதரே நம:

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ ஜயேந்திர சர்வவதி ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்
 மற்றும் பல மகான்களால் ஸ்ரீமுக்கும ஆசியும் அருளப் பெற்று நவசக்தி நிலையத்தாரால்

உருவாக்கப்படும் பூஜைக்குரிய யந்திரங்கள்

1	ஸ்ரீ மகாமேசு 16x16, 10x10, 6x6, 4x4, 4x4 செ.மீ (விடை கடிதம் மூலம் தெரிவிக்கப்படும்)	14	ஸ்வரீண ஆகர்ஷண பைரவர் 8x8 செ.மீ	125/-
2	ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மி மஹாயந்திரம் 24x24 செ.மீ	15	லக்ஷ்மிகுபேரண 8x8 செ.மீ	125/-
3	ஸப்தஸ்தி மகா நவவர்ணம் (64 இதழ்கள்) 24x24 செ.மீ	16	மற்றைய யந்திரங்கள் விடை 8x8 செ.மீ	125/-
4	மகாகதர்ஸனம் மற்றும் மற்றைய யந்திரங்கள் (16 செ.மீ x 16 செ.மீ) ஒவ்வொன்றும்	17	எலக்ட்ரானிக் காப்பர் பேங்கிளஸ்	20/-
5	ஸ்ரீ சக்ரம் 8x8 செ.மீ	18	ஒரு பக்கம் ஸுதர்ஸனமும் மற்றொரு பக்கம் திருஷ்டி நிவர்த்தியும் கொண்ட பதக்கம்	60/-
6	ஸ்ரீ சக்ரம் 5x5 செ.மீ	19	கண்திருஷ்டி நிவர்த்தி யந்திரம் (சட்டத்துடன்)	55/-
7	ஸ்வயம்பவரா 8x8 செ.மீ	20	மற்றைய பதக்கங்கள் (ஒவ்வொன்றும்)	55/-
8	கார்த்தவீர்யர்ஜுனர் 8x8 செ.மீ	21	ஒரு பக்கம் ஐயப்பனின் திருவுருவமும் மறுபக்கம் ஐயப்ப சன்னிதானமும் கொண்ட பதக்கம்	55/-
9	ஸ்ரீவ ஜன மன தான ஆகர்ஷண யந்திரம் 8x8 செ.மீ	22	தத்தாத்ரேய யந்திரம் (வண்டிகளுக்கு) தீய விளைவுகளைக் களைய	40/-
10	அஷ்டலக்ஷ்மி யந்திரம் 8x8 செ.மீ	23	வெள்ளி இழையினால் கோர்க்கப்பட்ட ஒரீஜனல் ருத்ராசுமாரீஸ் மற்றும் ஸ்படிகமாரீஸ் ஒவ்வொன்றும்	275/-
11	மகாலக்ஷ்மி 8x8 செ.மீ	24	வெள்ளி இழையில் கோர்க்கப்பட்ட துளசிமணி மாரீஸ் (54 மணிகளைக் கொண்டது)	90/-
12	மச்சயந்திரம் 8x8 செ.மீ	25	வெள்ளி இழையில் கோர்க்கப்பட்ட தாமரை மணி மாரீஸ் (54 மணிகளைக் கொண்டது)	125/-
13	தஸமகாலிதயா (10 யந்திரங்கள்) ஒவ்வொன்றும்			125/-

மேற்கூறிய பொருட்களைத் தவிர வேறுபல 108 யந்திரங்கள் எங்கள் நவசக்தி நிலையத்தில் கிடைக்கும் கோயில்களுக்கு வீடுகளில் உள்ள பூஜை அறைகளுக்கு, மற்றும் கிராம சமய வழிபாட்டுக்கூடங்களுக்கு வேண்டிய யந்திரங்களும் கிடைக்கும் ஒவ்வொரு யந்திரத்தின் விடை ரூ. 101/- இலவச விடப்படயலுக்கு 50 பைசா தபால் தலையுடன் கீழ்க்கண்ட முகவரியுடன் கொடர்பு கொள்ளுங்கள் வெளிநாட்டு சர்க்காண்கள் 25% அதிக விடையுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்

விஸுவகர்மக்குரிய ஸ்வாமிஜி ஸ்ரீ எஸ்.டி. முருகபூஷணம்

ஸ்ரீவித்யா உபாசகா & தலைவா நவசக்தி நிலையம்,
 153, லாயிட்ஸ் ரோடு (ஸ்டேட் பேங்க் எதிரில்) கோபாலபுரம்
 சென்னை-600086 தொலைபேசி 472013

[ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழில் மட்டுமே தொடர்பு கொள்ளுதல் வேண்டும்]

“லோகாஸ் சமஸ்தாஸ் சுகிஞோ பவந்து”

வால்மீகி திருவுள்ள விளக்கு

‘ஸூ’ நருத வாக’-மறுக்கப்படாத உண்மைப் பொருளையறிவிக்கும் சொற்களைச் சொல்லுமவா தாம் கண்டபடியே, பிறரால் கண்ணழிக்க முடியாத உண்மையைப் பேசும்வா என்றபடி. இதனால் இராமாயணத்தில் கூறப்பட்ட விஷயங்கள் ரஜோ குணமுடையவாகளாலும் தமோ குணமுடையவாகளாலும் இயற்றப்பட்ட ஸமருதி புராணதிகளிலுள்ள வசனங்களோடு முரண்படுவதனால் கருத்துக்கள் மறுக்கப்படலாமோ என்ற ஐயம் அகற்றப்பட்டதாகிறது. இவ்விராமாயணத்தோடு முரண்படாமல் (இதை யொட்டியே) அவற்றையும பொருந்த விடவேண்டுமென்பதும் குறிக்கப்பட்டதாகிறது.

அவ்வாறே, அதே ஸாககத்தில் (சலோகம் 35) ‘நீ செயப்போகும் இக்காவியத்தில் பொய்யான வாதத்தை ஒன்றுகூட இராது’ என்று (பிரமண வால்மீகி முனிவருக்கு அருள் புரிந்ததாகக்) கூறப்பட்டுள்ளது.

இனி இராமாயணத்தின் வாயிலாகத் தத்துவத்தை நிச்சயித்துரைப்பதில் இம்முனிவருக்கு உண்டாகும் பயனைக் காட்டுகிறா ‘பவாமபுதி கதாந்’ என்று தொடங்கி ஸமஸாரமாகிய கடலை அடைந்தவர்களை, அதாவது ஸமஸாரக் கடலில் ஆழ மூழ்கியவர்களை, ‘உததாதது காம’-அக்கடலிலிருந்து உயரத் தூக்கி அதனைக் கடந்தவர்களாகச் செய்ய விருப்பம் கொண்டவா வால்மீகி இயற்கையாகவே கருணையுடையவர்களில் தலை சிறந்தவராகையாலே தத்துவத்தையுணராத ஸமஸாரி ஜனங்களை அதனையுணராததிக காப்பாற்ற

விருமபுமவா என்றபடி (ஆக ஸமஸாரிகளைக் கரையேற்றுவது தான இவா இராமாயணத்தை இயற்று வதன் பயனென்றதாயிற்று.)

ஐயா அந்தணா அரசா வணிகா என்ற முதல் மூன்று வருணத்தவரும் ‘ஸ்வாதயாய அதயேதவய’ (யஜு ராரணயகம் 2-15) தத்தம் சாகைக்கு ஸம்பந்தப்பட்ட வேதப் பகுதி ஒதப் பட வேண்டும் என்று விதித்துள்ள ஆற்றலினால் வேதத்தை ஒதி முறைப்படி ஆசாரியரை அடைந்து வேதாந்தங்களான உபநிஷத்துக்களின் பொருள்களை அவர்கள் கூறக் கேட்டுத் தாங்களும் மீமாம்ஸா சாஸ்திரத்திற் கூறியபடியே யுகதிகளைக் கொண்டு அவற்றை ஆராய்ந்தார்களேயாகில தத்துவத்தைப்பற்றிய உணர்வு உண்டாகி அதனால் மட்டுமே அவர்கள் ஸமஸாரத்தைக் கடக்க முடியுமாயால், இவ்விராமாயணத்தினால் பயனெனனை - என்ற கேள்வி பிறக்க, அதற்கு விடையளிக்கிறா-‘ஜநாந்’

தம்மாக்கம்

திரு தி அ கிருஷ்ணமாசாரியா,
சிரோமணி விதவான
திருப்பதி

என்பதனால் (பிறத்தலை இயல்பாகப் பெற்ற பிராமணா க்ஷத்திரியா வைசியா வேளாளா முதலிய எல்லாரையும் என்பது இதன் பொருள்) ஆக வேதாந்தப் பொருள்களைக் கேட்பதனால் முதல் மூன்று வருணத்தார்க்குத் தத்துவம் இன்னதென்னும் உணர்வு உண்டாக இடமுண்டேயாகிலும், வேளாளா முதலியோர்க்கு வேத மோதுதல் வேதாந்தப் பொருள் கேட்டல் முதலியவற்றில் உரிமையில் லாமையினால் அவற்றால் அவா

களுக்குத் தத்துவ ஞானம் உண்டாகாதென்பது கருத்து.

இனி (உண்மையாக நோக்கினால்) முதல் மூன்று வருணத்தார்க்குங்கூட வேதாந்தத்தைக் கேட்பதனால் மட்டுமே தத்துவ ஞானம் உண்டாகாது ‘இதிஹாஸங்களாலும் புராணங்களாலும் வேதத்தை விவரித்து அறிய வேண்டும் வேத புருஷன், சிறிதே கேட்டறிந்தவனிடம் (=வேதத்தின் கருத்தை உள்ளபடி உணராமல் தனது சிறிய கேள்வியறிவுக்குத் தக்க படித் தான் தோன்றியாக வேதத்திற்குப் பொருள் கூறுமவனிடம்) ‘இவன் நமது உண்மைப் பொருளைச் சொல்லாமல் பொய்ப் பொருளைச் சொல்லி நம்மை வருசிக்கப் போகிறானே’ என்று அஞ்சுகிறான்’ (பாரதம் ஆதி 1-273) என்று கூறியுள்ளபடி வேதப் பொருளையும் அதனை விவரிக்கும் நூலின் உதவியின்றி நிச்சயிக்க முடியாதாகையால்-என்று கூறுகிறா-‘வேதாந்’ என்று தொடங்கி வேதாந்=ருக் யஜுஸ் ஸாமம் அதாவணம் என்ற பிரிவுகளுடையவையும் தனித்தனியே ஒவ்வொன்றும் எண்ணிறந்த சாகைகளைக் (உட்பிரிவுகளைக்) கொண்டவையும் மேலெழப்பாத்தால் ஒன்றற்கொன்று முரண்பட்ட பொருளையுடையனவாகத் தோன்றும்வையும் ஒரு புருஷனால் நிருமிக்கப்படாதவையுமான வேதமென்னும் எழுத்துக் கூட்டங்களை, உபபருமஹயந்=விளங்கும் பொருளுடையனவாகச் செய்யுமவராய உபபருமஹணமாவது பொருளை விளங்க வைத்தல் ஆக முதல் மூன்று வருணத்தவர்களுக்குமுட்பட வேதப் பொருளை விளக்கமாக அறிந்துகொள்வதற்கு, அதனை விளங்க வைக்கும்

ஸ்ரீ காஞ்சீ காதி அனந்தாசாயஸவாமி அருளிய வால்மீகி பாவ தீபத்தின் மொழிபெயர்ப்பு

திருமுருக கிருபானந்த வாரியா சிந்தனையிலிருந்து

மூலவரும் உற்சவரும்

அறிவு நிறைந்த நம் ஆனரோ தன் நோக்கம் ஒளியையும் ஆற்றலை கள் எச்செயலைச்செய்தாலும் அதற்கு யும் கொண்ட உருவத்தை வணங்கும் உகந்த காரணம் இல்லாமல் இல்லை பாக்கியம் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அவர்களின் ஒவ்வொரு செயலும் டும் எனப்படுதான ஒளியிலேயேல மிகுந்த மதிநுட்பத்துடன் விளங்கு உலகம் இல்லை எனப்பதை உணராததே கிறது ஆனரோக்களின் அருள் வாக நம் முன்னோக்கள் கலவினால ஆன கின்படி அக்காலத்தில் மன்னர்கள் விகிரகங்களை மூலஸ்தானத்தில் ஆலையங்களை அமைத்தனர் பொன் வைத்துள்ளனர்

ஐயம் மணியும் பெரும் அளவில் இருந்தும் பண்டை காலத்து மன்னர்கள் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புக்கு செலவு செய்து மிகப்பெரிய ஆலயங்களை அமைத்தனர்

ஆலயத்திலிருந்து திருவீதியில் எழுந்தருளி வரும் உற்சவமூர்த்தி செம்பு மற்றும் ஐம்பொன் கலவையாலும் (பஞ்சலோகம்) அமைக்கப்படுகிறது அதற்கான காரணம்

கோடிகணக்கில் பொருள்களைச் செலவிட்டு மூலஸ்தானத்தில் உள்ள திருவுருவங்களைக் கற்களாலும், உற்சவ

தான என்ன? உற்சவ மூர்த்தியை தங்கத்தாலும் வெள்ளியாலும் அமைக்கக் கூடாதா? முடியாதா?

மூர்த்திகளை ஐம்பொன் உலோகத்தாலும் அமைத்துள்ளனர் எவ்வளவோ பொருள்களைச் செலவழித்து கோயில்களை நிரமானித்தவர்கள் ஏன் திருவுருவங்களைப் பொன்னாலும், வெள்ளியாலும் உருவாக்கவில்லை! அவர்களால் அவ்வாறு உருவாக்கியிருக்கமுடியும்! ஆனால் செய்யவில்லை! ஏன்? அதன் காரணத்தைக் கூர்ந்து கவனித்தால் நம் முன்னோக்களின் மதிநுட்பம் நன்கு புலப்படும்

தற்பொழுது நாம் மின்சாரத்தை நம்பி வாழ்கிறோம் ஊருக்கு வெளியே அமைந்துள்ள மின் ஆற்றலின் சேமிப்பு நிலையத்திலிருந்து (டிரான்ஸ் ஃபார்மா) மின் ஆற்றலை ஊருக்குள்ளே பாய்ச்சும் கம்பி செம்பினால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது செப்புகம்பி மின் ஆற்றலை எளிதில் விரைவாகப் பாய்ச்சும் தன்மை உடையது ஆகவே மூலஸ்தானத்தில் சேமித்துள்ள தெய்வ (மின்) சக்தியை ஆனமாகக் கையாடும் திருவீதிகளில் உலா வரும் உற்சவ மூர்த்திகளை செம்பினாலும், பஞ்சலோகத்தாலும் அமைத்துள்ளனர் மூலஸ்தானத்தில் தேங்கிக் கிடக்கும் சக்தியை பிறருக்கு பயன்பட பிற இடங்களில் பாய்ச்சுவதற்கு உலோகத்தாலான விகிரகங்களால் எளிதில் முடியும் இச்செயலையும் சிந்தனையையும் பாராட்டி பொழுது நம் முன்னோக்களின் மதிநுட்பத்தை எண்ணி வியந்து பாராட்ட வேண்டியுள்ளது

உலகிற்கு ஒளியே முக்கியம் ஒளியிலேயேல நம் வாழ்வு இருண்டு விடும் உலகம் இருண்டு விடும் ஒளியே உலகம் உலகமே ஒளி என்பது ஆனரோ வாக்கு ஒளி உலகில் கலவினுள் மறைந்துள்ளது கலவினுள் மறைந்துள்ளது 'தி'யே ஒளி அது ஒரு வலிமை வாய்ந்த சக்தியாகும் ஒரு கலலை மறநெரு கல்லால் தட்டி னால் நெருப்பு உடனே வெளிப்படுகிறது ஒளியைத் தரும் ஆற்றலைக் கொண்ட கலவினால் விகிரகம் அமைத்து மூலஸ்தானத்தில் வைப்ப

நல்லம்பாளி என ஆர்ஜெயசந்திரன்

நூலொன்று தேவைப்படுதலால் இவ்வாலமீகி கவியின் இராமாயண காவியப் படைப்புப் பயனுடையதே யாகுமென்று தேறியது

ஐயா, வேதத்தில் பொருள் இப்படியா அப்படியா என்று ஐயம் வருமிடத்தில் மட்டும் பொருளை நிச்சயிப்பதற்காக அதனை விளங்கவைக்கும் நூலின் தேவை ஏற்பட்ட போதிலும் ஐயமில்லாமல் பொருள் விளங்குமிடங்களில் அஃதில்லாமலேயே பொருளின் நிச்சயம் உண்டாகுமென்ற கேள்வி எழ அதற்கு விடை தருகிறா - 'சருதி சிரஸ் கூடம்' என்பதனால் (வேதத்தின் முடியான - பிற பகுதியான உபநிஷத்துக்களில் மறைந்துள்ள பொருளை எனப்பது இதன் பொருள்) கரும் காண்டமாகிய வேதத்தின் முற்பகுதியானது பகவானுடைய ஆராதன ரூபமான நித்ய கருமம் (தினந்தோறும் விடாமல் செய்ய வேண்டிய ஸந்தயாவந்தனம் முதலியன) நைமித்திக கருமம் (அமாவாசையை மாதப் பிறப்பு கரஹணம் முதலிய காரணத்தைப் பற்றிச் செய்யப்படும் தாப்பணம் முதலியன) ஆகியவற்றை அறிவிப்பதிலேயே நோக்குடையதாகையால் அதில் தத்துவத்தை (வீடு பேறடைவதற்காகத் தியானிக்கத்தக்க அல்லது தஞ்சமடையத் தக்க பொருளை) அறிய முடியாமற் போனாலும், பரஹ்ம காண்டமென்னும் வேதத்தின் பிற பகுதியான உபநிஷத்தானது தத்துவமாகிய பரஹ்மத்தை அறிவிப்பதிலேயே நோக்குடையதாகையால் அது தன்னிலேயே அதன் அறிவு உண்டாகுமாதலால் வேதத்தை விளக்கும் நூலின் தேவையிலேயே என்ற ஐயத்தை நீக்குவதற்காகக் கூறுகிறா - 'சிர' என்று தொடங்கி சிரோகூடம் = மறை முடியில் மறைந்திருக்கும் பொருளை இதனால் - வேதாந்தமென்ற உபநிஷத்துப் பகுதி பரஹ்மமென்னும் தத்துவத்தை விளக்குவதிலேயே கருத்துடையதாயிருந்த போதிலும், மேலெழ நோக்கினால் ஒன்று

கொண்டு பொருளில் முரண்பட்டவை யாகத் தோன்றும் பரவாககியங் களுக்கு 'இதுவே பொருள் இப் பொருள் இததகையதே' என்று பொருளை நிச்சயிப்பதென்பது எல்லா மறிந்த ருஷிகளாலன்றிச் சிறிதே யறிந்த நம போவியரால் முடியாத காரியமாகையால், அவற்றின் பொருள் வெகு சிரமப்பட்டு ஆராயந் தறிய வேண்டியதாக உள்ளதென்பது வெளிப்படுகின்றது ஆகவே விளக்கு கின்ற நூலொன்றின் உதவியின்றி வேதாந்தப் பகுதியிலும் பொருளை இதுதானென்று நிச்சயிக்க இயலாதா கையால் அததகைய நூலாகிய இரா மாயணத்தை இயற்றுதல் பயனுடைத் தாயிற்று

ஐயா (தத்துவமென்றால் பொருள்) அறிவுடைய உயிர் அதிலலாத ஜடம் கடவுள் என்னும் பிரிவு பெற்ற வேதப் பொருள் மூன்றினுள் எந்தப் பொருளின் நிச்சயம் இவ்விராமா யணத்தில் செய்யப்படுகிறது? எப் பொருளை நிச்சயிப்பதன் மூலமாக மக்களுக்கு உயவு உண்டாகும்? என்றால் கூறுகிறார் - 'சுபைகாஸபதம் ததவம்' என்று பரஹ்ம பாவனை சரமபாவனை உபய பாவனை என்ற இவையிலலாததும பகதி யோகத்தைத் தொடங்கிய வனுக்குத் தியானிக்க முடிந்ததுமான பொருள் - சுபாசரயமான பரபரஹ் மம் (மூவகைப்பட்ட பாவனையில் லாமையால் சுபமானதும்=தியானம் செய்பவர்களின் வினைகளைத் தீர்ப்ப தும், யோகத்தை ஆரம்பித்தவனது மனத்திற்கு இலக்காக ஆவதனால் ஆஸபதம் - ஆசரயம் ஆனதுமான பரபரஹ்மமாகிய பொருளின் (கட வுளின்) நிச்சயமே இராமாயணத்தில் செய்யப்படுகின்றதென்பது) ஸநகா ஸநந்தனா முதலிய ருஷிகளுக்கும் பிரமன சிவன முதலான தேவர்களுக் கும மூன்று பாவனைகளில் ஸம்பந்த முள்ளமையால் சுபாசரயதவம் - வினை தீர்க்குமாற்றலோடு தியானத்திற்கு இலக்காகுந் தன்மை இல்லையென பதும் பரபரஹ்மமொன்றற்கே அஃ

தூண்டென்பதும் ஸ்ரீ விஷ்ணு பர ண்ட ஆழ்வது அமசய ஏழாவது அததியாபத்தி காரணியரைக குறித்துக் கேட்பதற்கு விரித்த உரைக்கப்பட்டுள்ளது

'அரசனே ஸமஸாரிகளும் முகதி பெற்றவர்களுமாக முன்பு கூறப்பட்ட இவ்வனைத்தும் மூன்று வகையான பாவனையுடையன அந்த பாவனை களைச் கேட்பாயாக பரஹ்மமென்னும் விஷயத்தை ஊற்றத்தோடு இடைய ருது தியானித்தல் பரஹ்மபாவனை என்றும், யாகம் முதலிய கருமமென்னும் விஷயத்தை ஊற்றத்தோடு விடாமல் ஆச ரித்தல் காமபாவனை என்றும், பரஹ்மத்தைத் தியானிப்பதோடு கருமங்களையும் ஆசரித்தல் உபய பாவனை என்றும் பாவ பாவனைகள் - விஷயத்தைப் பற்றிய பாவனைகள் மூன்றாகும் பாவம்=விஷயம் ஸநந் தனா முதலியோர் பரஹ்ம பாவனை யோடு கூடியவா தேவர்கள் தொடங்கித் தாவரம் வரையிலுள்ள பிறா காம பாவனையோடு சோந்தவா கள் பிரமன முதலியோரிடம் பரஹ்ம பாவனை காம பாவனை என்ற இரண்டு பாவனைகளும் உள்ளன 'எனக்குப் பயனை விளைத்தலால் இத்தொழில் (=பரஹ்மதயானம் அல்லது கருமா னுடடானம்) எனக்காகச் செய்யப் படுகிறது' என்று தான் செய்யும் தொழிலுக்குத் தானே சொந்தக் காரண என்னும் அறிவாகிய (அபி மானமாகிய) அதிகாரமுடைய முற கூறிய மூவகைப்பட்டவாக்களிடமும முற்கூறிய பாவ பாவனைகள் உள் ளன்' என்றும்,

'அரசே எல்லாவற்றையும் சரீர மாகக் கொண்ட அந்த ஹரியினு டைய விபூஹ விபவ ரூபமான திரு மேனியானது, எல்லாப் பாவங்களை யும் அழிக்க வல்லதாகையால் பகதி யோகத்தைத் தொடங்கியவனால் தனது சுத்திக்காகத் (பாவம் தொலைத் தற்காக) தியானிக்கத் தக்கதாகும் காற்றுடன் சோந்த நெருப்பானது

உயரக் கொழுந்து விட்டு எரிந்து எங் ளனம் வைக்கோற்போரைச் சாமட் லாசகுமோ அடங்கும் யோகிகளின் மனத்தின் இருக்குட விஷ்ணுவானவா எல்லாப் பாவங்களை யும் அறித்துச் சாமப்லாககிவிடுவர் ஆகையால் முகதி பெற்ற ஆதமாகசன் ஸமஸாரி யாதமாகசன் யாகாதி கருமங்கள் ஆகிய எல்லாச் சக்திகளுக்கும் (உடல் போல் விஷ்ணு இடம் வழக்காயிருக் கும இவையனைத்துக்கும்) ஆதார மான அவவிஷ்ணுவின் விபூஹ விபவ ரூபமான திருமேனியினிடத்தில் மனம் நிலைத்திருக்கும்படிச் செய்ய வேண் டும் அப்படி மனம் நிலை நிறைவ் தான சுத்ததாரணை என்று அறியத் தக்கது (முன்பு) தாழ்ந்த பொருள் கள் அனைத்திலும் திரிந்து சஞ்சல மானதும், (இப்போது) பகவானு மைய திருமேனியில் அசையாமல் நிலை பெற்றதுமான மனதுக்கு அத்திரு மேனியானது முற்கூறிய பாவனைகள் மூன்றினையும் கடந்திருப்பதனால் சுபா (சுத்தா) சரயமாய யோகியின் வீடு பேற்றிற்குக் காரணமாகிறது ஓ மனிதா தலைவனே மனத்துக்கு இலக் கானவர்களான தேவா முதலிய பிறா அனைவரும் நலவினை தீவினைகள் காரண மாகப் பிறப்பவர்களாகையால் (தம் வினைகளையே போக்கிக் கொள்ள முடி யாதவர்கள் பிறரது வினைகளைப் போக்க வல்லரல்லராகையால்) அசு பாகள் (அசுத்தாக்கள்) ஆவாக்கள்' என்றும் கூறப்பட்டமை காண்க

அதனால்தான் செளநக பகவானும் (விஷ்ணு தாமம் 104-23, 24) 'பிர மன முதலாகப் புறப்பூணடுகள் ஈருக் உலகிற்குள்ளே இருக்கும் பிராணிகள் (உயிர்கள்) தத்தம் கருமங்களால் உண்டாக்கப்பட்ட பிறப்பிறப்புத் தொடாச்சியாகிற ஸமஸாரத்திற்கு வசப்பட்டவர்களாவா ஆதலால் அவர்கள் தம்மைத் தியானம் செய் பவாகட்டு வினையைப் போக்குதலா கிய உதவியைச் செய்ய வல்லவரல் லா அவர்கள் அனைவரும் தத்தம் நலவினை தீவினைகட்கு உட்பட்டு, பிறப்பிறப்புகளுக்கு இடமான இப்

பிரபஞ்சத்திலேயே தங்கியிருப்பவா களல்லவா' என்று பரபரஹமம் ஒன்று தவிர மற்றவா அனைவாக்கும் அசுபாசயதவம் (பிறாவினை தீராக காத - மனத்திற்கு இலக்காந்தனமை) உள்ளதனால் பொதுவாக தயானிககத தகுதியில்லாமையைக் கூறியருளினா

ஆக, தியானத்துக்குப் பயனை (வினை தீர்ப்பதனை) விளைவிகக்கும் சுபாசரய மான (பரஹமம் என்ற) பொருளை நிச்சயிப்பதென்பது - தயானம் செய வது முதலியவற்றுக்கு உபயோகப் படுவதனால் அததகைய பொருளை நிச்சயிப்பதற்காகச் செய்யப்படும் இராமாயணம் பயனுடையதேயாகு மென்று கருத்து

‘நிச்சிநுதே ஸம்’=நிச்சயித்தாரா

ஐயா இராமாயணத்தில் தசரத தநயனாகிய இராம சநதிரனுடைய சரிதம் மட்டுமே வருணிக்கப்பட்டுள்ள

தனால் எங்ஙனம் இதன்கண் பரம பொருளின் நிச்சயம் செய்யப்படுவ தாச்ச சொல்லப்படுகிறது என்றால் விடையளிக்கிறா - ‘இராம வபுஷம் ஸ்ரீபதிம்’ என்று (இராமனுருவம் தரித்த லக்ஷ்மீபதியை என்பது பொருள்) ஆக இராமனுருச கொண்டு அவதரித்த லக்ஷ்மீபதியாசிய பொருள்தான் சுபாசரயமான பர பரஹமமென்று இராமாயத்தின்கண் நிச்சயிக்கப்படுவதனால் இராம சரித மும் அதற்கு உபயோகப்படுவதற் காகவே கூறப்பட்டதென்று கருத்து இங்கு, ‘ஸ்ரீபதியை சுபை காஸபத் மான பொருளாக நிச்சயித்தாரா’ என்றதல், ‘சுபைகாஸபதமான பொருளை ஸ்ரீபதியாக நிச்சயித்தாரா’ என்றதல் அநவயம் (கொண்டு கூட்டு) கொள்க இரண்டு வகையிலும், கூற நினைத்த கருத்துக்குக் குறையேது மில்லையென்பது கூர்ந்து அறியத் தக்கது

விஷ்ணுவே இராமனுருவில் அவ தரித்தாரென்ற இந்த அம்சம் இரா மாயணத்திலேயே பால காண்டத்தில் (17-1) ‘பெருந்தனமை வாயந்த அத தசரத மஹாராஜனுக்குப் பிள்ளை யாதலை விஷ்ணு அடைய முயன்ற போது பிரமன தேவர்களைக் குறித்துக் கூறினன்’ என்றும்,

(17-9, 10) ‘கௌஸலையை உலக நாதனும் உலகோர் அனைவராலும் வணங்கப்பட்டவனும் எல்லா ராஜ லக்ஷணங்களோடும் கூடினவனும் தசரதனைக் கீர்த்தி முதலியவற்றால் வளரச் செய்வனும் பெருமபாக்கிய சாலியானவனும் விஷ்ணு மயமான பாயஸத்தின் அரைப்பங்கின மறுவுரு வானவனுமான இராமனென்னும் பெயருடைய பிள்ளையைப் பெற்றான்’ என்றும் இவ்விதமாகக் கூறியுள்ளமை காண்க

(தொடரும்)

(16 ம பக்கத் தொடர்ச்சி)

உன்னிடம் குறையிரந்தாருக்கு நீ அருளபுரிந்தவன் ஆதலால், என்றன் குறை கேட்டு நிறைவு செய்வாயாக! சாதாரண மனிதர்கள் தெரியாமல் செய்த வினையால் பிறவி எடுக்கும் கருசுசிறையில் மீண்டும் மீண்டும் தோன்றி இடாபபடுமாறு வைக்கின்றாய் இந்த நிலையில்தான் நானு மிருக்கின்றேன் இப்படித் தோன்றி மாயவது, ஆற்றங்கரையிலுள்ள மரத்தின் வாழ்வைப் போன்று, இப் பவோ, இன்னும் சற்று நேரத்திலோ என்ற நிலையில் உள்ளது இஃது அஞ்சத் தகுந்த வாழ்வாகும் இந்தக் கேவல வாழ்விலிருந்து யான் விடு பட்டு, பிறவாமை என்னும் பெற்றி யால் நிலைத்த வாழ்வை எய்தி, உன திறத்தை என்றும் வாழத்திப் போற்றும் புகழ்வாழ்வை அளிப்பா யாக! என்று அருளியலைப் பாடுகின் றா இதனை,

“மாற்றமுள் வாகிலும் சொல்லுவன் மக்கள்
தோற்றக் குழிதோற்று விப்பாய்
கொல் என்றினனம்
ஆற்றங் கரைவாழ் மரம்போல்
அஞ்சுகின்றேன்
நாற்றம் சுவைவன்று ஒலிஆகிய நம்பி!”

என்பதன் மூலம் தெளிவுபடுத்துகின் றா பிறப்பால் ஏற்படும் துன்பத்தை

அறிந்து அந்தப் பிறவி இனி வேண்டாம் ஆதலால் பிறவாமைப் பேற்றை அளிப்பாயாக என்று சீவானமா பரமானமாவோடு சேர விழைவதனைத் தெரிவிக்கின்றா

மாணிக்கவாசகரும், மனித வாழ்க்கையை ஆற்றங்கரையின் மரத்தின் வாழ்விற்கு ஒப்பிட்டாரா புலன்கள் செய்யும் கொடுமை பெரியதாகும் என்றா ஈரப்புகு ஆட்படும் புலன்களின் தூண்டுதலால், நினைத்த மாத திரத்தில் மேகத்தைப் போன்று கண்ணீர் உக்கரும் மடவாரா சாகச் வலையில் சிகுண்டு ஆட்பட வேண்டியுள்ளது இப்படிச் சிகுண்டு இடாப்பாட்டி லிருந்த என்னை, பரம்பொருளாகிய நீ ஆட்கொண்டாய்

ஆம், என்னைத் தடுத்தாட கொண்டவனே, திருவாரூரில் கோயில் கொண்டாள்! உன் அருமைத் திருவடியே என்னைப் பெருமை செய்யும் ஆதலால், நான் பிறவாமைப் பேற்றை அடைய வழி செய்ய வேண்டுகின்றேன், என்று

“காருறு கண்ணியா ஐம்புலன் ஆற்றங்
கரைமரமாய்
வேருறு வேனை விடுதிக்கண்
டாயவிளங் குந்திருவா
ருருறை வாயமன்னும் உத்தர
கோசமங் கைக்கசேர

வாருறு பூணுழல் யாளபங்க என்னை வளாப்பவனே!”

எனக் கட்டளைக் கலித்துறைப் பாட டால் வெளியிடுகின்றா அடங்காத எருதுகளை வண்டியில் பூட்டினால் அவை தறிகெட்டு ஓடி, வண்டியைப் பள்ளத்தில்தள்ளுவன போல், புலன்கள் என்னை இழுத்துக் கொண்டு போய் பெண்கள் வலையில் சிக்க வைத் தன் அச்சிக்கலிலிருந்து ஐயனே என்னை விடுவித்தாய் என்று ‘விடுதி கண்டாய்’ என்ற தொடர் மூலம் கூறி அவனுடன் கலக்க விழைகின்றா

இவ்வாறு பாடிய மாணிக்கவாச கரும், திருமங்கையாழ்வாரும் இயம் பிய செய்திகளால், தூயவா மனத் தில் வாலறிவன் உறைவான் என்றும், இடையறாமல் பகதி செய்தால் எம்பெருமானாகிய தேனைச் சுவைக்க இயலும் என்றும், பரம்பொருளே நமக்கு உறவு என்றும், அவனைப்பற்ற வேண்டுமென்றும், மனித வாழ்வு ஆற்றங்கரையின் மரத்தின் வாழ்வு என்றும், அந்த அழியும் வாழ்வி லிருந்து நிலைத்த வாழ்வை எய்த அவனைப் பாடவேண்டுமென்றும் அறி கின்றோம் ஆதலால் இவர்கள் இரு வரும் பாடிய பெரிய திருமொழியை யும் திருவாசகத்தையும் நிதம்பாடி இதயம் குளிர்வோமாக!

ஸ்ரீராமபிரானது பெருமையைப் பற்றிப் பற்பல கிரந்தங்கள் புகழ்ந்து உரைக்கின்றன அகஸ்தய ஸமஹிதை, உமா ஸமஹிதை, ஹிரண்ய காபப ஸமஹிதை சேஷ தாமம, புருஷாதத சுத்தஸிந்து, இராமதாபிணி உபநிஷத, இதிலுாஸ ஸமுச்சயம் முதலிய நூல்கள் யாவும் ஸ்ரீராமனைப் பற்றிய பெருமையைப் பேசுகின்றன இவ்விதம் ஈலலா நூல்களிலும் உள்ள சிறப்பு அம்சங்களையும் ஸாரமாக எடுத்து இந்த “ததவ ஸங்கரஹ ராமாயணம்” என்ற நூல் எழுதப் பட்டது இதை கி பி 17ம் நூற்றாண்டில் “ஸ்ரீராமபருமமானந்தா” எனப்பவா இயற்றி உள்ளார

யாததங்கள், அஷ்டாங்க யோகத்தை அனுஷ்டிக்கும் முறை பற்றிக் கூறப் படுகின்றன ஆங்காங்கே ஸ்ரீராமநாம மஹிமை பற்றியும், ஸ்ரீராம பகதி பரபாவத்தைப் பற்றியும் ஸ்ரீராமப் பருமமானந்தா சுட்டிக் கூட்டுகிறார் இக்காவியம் வாஸுதீ ராமாயணத் தின்று பல டுடங்களில் மாறுபட்டு விளங்குகிறது

முதன் முதலில் ஸ்ரீராமாவதாரத் திற்கு முன்பு திருமால் கேளஸலயா தேவிகு சங்க சகரதாரியாக தரிசனம் தந்தார பிறகு ஸ்ரீராம ஜனனம், விசுவாமிதர யாகஸமரக்ஷணம், ஸீதா கலயாணம் முதலிய வைபவங்கள் நடந்தேறுகின்றன இவ்விதம்

ஸ்ரீராமனது பிரபாவத்தைப் பற்றிப் பரிசங்கம் செய்து அமைதிப்படுத்தினார்

பிறகு பரதனிடம் ராமன் தனது பாதுகைகளைக் கொடுத்து விட்டதால் வனத்தில ஸஞ்சரிக்கும் ராமனுக்கு பூதேவிரதன் பாதுகைகளைக் கொண்டு வந்து கொடுத்து நமஸ்கரித்தான ராமனும் அதை அன்புடன் ஏற்றார ராமன் வனவாஸத்திற்கு வந்து விட்டதை அறிந்த ராவணன் தான் அப்படி ராமனை யுத்தத்திற்கு அழைத்து விரைவில் முகதி பெறுவது என யோசித்தான் ஆனால் தன் மனக் கருத்தை ராவணன் யாரிடமும் கூறவில்லை அரசர்கள ஸீதா

தத்வஸங்க்ரஹ ராமாயணம்

இந்த ராமாயணமும் ஏழு காண்டங்களைக் கொண்டது 186 ஸாகங்களை உடையது இக்காவியம் நைமிசாரண்யக்ஷேத்ரத்தில் ஸுத புராணிசரால் மஹாரிஷிகள் பலருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது இதனை முதன் முதலில் ஸ்ரீபரமேசுவரன் பாவதி தேவிகு உபதேசித்ததாக இந்நூல் கூறுகிறது இந்த ததவ ஸங்கரஹ ராமாயணத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஸ்ரீராமஸீதா ஸஹஸர நாமங்கள், அஷ்டோத்தரங்கள், பஞ்சமுக ஹனுமத் ஸ்தோதரம், வேத காபப ஸ்தோதரம், கோடி ஸ்ரீராம நாமஜப விதானம், ஸ்ரீராம பூஜாவிதி, ஸ்ரீராம விபூதி விளக்கம், ஸாளக்ராம பூஜாவிதி, காசிக்ஷேத்ர மஹிமை ஆகிய யாவும் மிகவும் அபூர்வமான பொக்கிஷங்களாகும் இந்நூலின் ஆசிரியா ஸ்ரீராமனை பருமனாகவும், விஷ்ணுவாகவும், சிவ பெருமானாகவும் இருந்துமுத்தொழில்களையும் நடத்துவதைக் குறிப்பிடுகிறார்

பால காண்டத்தில் சிவ ஸபாவாணனை, ஸ்ரீமத் ராமாயண ரஹஸ

இருக்கையில் ஒரு நாள் தசரத் மஹாராஜா, கேகய மன்னனுக்குத் தான் கொடுத்த வாகைக்க காப்பாற்ற எண்ணி, ஸ்ரீராமனை வனவாஸம் அனுஷ்டிக்கும்படியும், பரதனை அயோத்தி அரசுக்கு உரியவன் என்றும் ஆக்ஞாபித்தார இதனைக் கேள்விப்பட்ட கைகேயி ராமனை வனத்திற்குச் செல்ல வேண்டாம் எனவும், அரசா உத்தரவை மீறி அயோத்தியை அரசாளவதே ராமனின் கடமை என்றும், அதுவே தனது

திரு பி ரவீந்திரன், பி ஏ,
திபிராஜபுரம்

விருப்பமும் என்று கூறிக் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக ராமனைத் தடுத்தான் ஆனால் ராமன் கைகேயியை ஸமாதானப்படுத்திவிட்டு வனத்திற்குக் கிளம்பிவிட்டார் பிறகு ராமனது பிரிவால் வருந்திய சுமந்திரனுக்கு ஸ்ரீராமன் வைராக்யத்தைப் பற்றி உபதேசம் செய்தார அயோத்தியா நகர மக்களுக்கு வாமதேவ மஹாரிஷி

தேவியைக் கவாந்து வருமபடி ராவணனுக்கு யோசனை கூறினார்கள் அதன்படியே ராவணன் கபட சநயாசி வேஷத்துடன் ராமாசிரமத்திற்குச் சென்றான் ஸீதாதேவி அரசுகள் கருத்தை அறிந்து ஒரு மாயாஸீதையை உண்டாக்கி விட்டுத் தான் ராமனது மார்பில் புருந்து மறைந்து கொண்டான் ராவணனும் முன்பு ஸனகாதிகளிடம் தான் வைகுண்டத்தில் சாபம் பெற்றது போல, தற்போது பதிவிரதையான ஸீதாதேவி ஏதாவது சாபம் கொடுத்து விடுவாளோ எனப்பயந்தவாறே தேவியை ஆசிரமத்துடன் பெயாத்துக் கொண்டு விண்ணில் கிளம்பினான் இலங்கையை அடைந்து அனனை ஸீதாதேவியை அசோகவனத்தில் சிறை வைத்தான்

இவ்விதம் இருக்கையில் கிஷ்கிந்தையை அடைந்த ராமலக்ஷ்மணர்களை சுகரீவன் எதிரா கொண்டு வரவேற்றான் உடனே சுகரீவனுக்கு ராமபிரான் விசுவரூப தரிசனம் காட்டினார் சுகரீவனும் ராமனை புஷ்பங்களால் பகதியுடன் ஸஹஸர

நாமங்களைக் கூறிப்பூஜை செய்தான பிறகு வாலி வதததிறகுப்பின சுகரீ வன உததரப்படி நாற்றிசைகளிலும் ஸீதையைத் தேடிக் கிளம்பிய வான ராகளில் அனுமன இலங்கையை அடைந்து ஸீதாதேவியை அசோக வனத்தில் கண்டார் இவ்விதம் அனுமன அசோக வனத்திற்கு வந்திருப்பதை ராவணன் கனவில் கண்டான் அனுமன எதிரில் ஸீதையை நிறுத்திப் பேசினால்தான் விரைவில் ராமனை இலங்கைக்கு அனுமன அனுப்பி வைப்பாரா எனவும், அப்போதுதான் தனது முக்திக்கு வழிபிறக்கும் எனவும் கருதி ஸீதாதேவியைத் துச்சமாகப் பேசினான் இதனால் வெகுண்ட அனுமன பாய்ந்து ராவணனைத் தனது முஷ்டியால் தாக்கினான் ராவணன் அயர்ந்து போய் எங்கே ராமன் கையால் தனக்கு வதம் ஏற்படாமல் இந்த வானரத்தால் கொல்லப்பட்டு விடுவோமோ என அஞ்சி விரைவில் அநதப்புரத்திற்குள் சென்று விட்டான் பிறகு லங்கா தஹ்னம் முதலியவற்றை முடித்து வெற்றியுடன்

திரும்பிய அனுமனுக்கு ஸ்ரீராமன் சிரஞ்சீவிதவததை வரமாக அளித்தார்

கடலை ஒத்த வானர ஸேனைகளுடன் ராமன் இலங்கையை அடைந்து முற்றுகையிட்டார் அப்போது ராமபிராமன் தனது மார்பில் வஸிக்கும் ஸீதாதேவியை 15 நாட்கள் பூமிக்குள் சென்று மறைந்து இருக்கும்படியும், தான் மாயா ஸீதையைப் பூமிக்குள் அனுப்பியவுடன் நீ வரலாம் எனவும் கூறி உததரவு இட்டார் பிறகு ராவணதியாகளுடன் ராமலக்ஷ்மணர்கள் யுத்தம் தொடங்கினார்கள் யுத்த நடுவில் அனுமன் ஸஞ்சீவி பாவதததைக் கொண்டு வரச் சென்றபோது அனுமனை இராம பஜனத்தால் ஏமாற்ற காலநேமி என்ற அரக்கன் முயற்சித்து இறந்தான் இவ்விதமாக ராமலக்ஷ்மணர்கள் எல்லா அரக்கர்களையும் கொன்று முடித்து ராவணனுடன் இறுதிப் போரைத் தொடங்கினார்கள் ராம பிரானுக்கும் ராவணனுக்கும் கடும் போர் நடந்தது ராவணன் திட

ரென்று மறைந்து சென்று ராமன் மீது ஆபிரார ஹோமம் செய்தான இதனை அறிந்த ராமன் விபீஷணன் மனைவி ஸரமையின் உதவியுடன் யாகசாலையை அடைந்தார் அப்போதும் ராவணன் யாகததை நிறுத்தாமல் இருக்கவே அனுமன் அவ்விடத்திற்குச் சென்று மந்தோதரியின் சிகையைப் பற்றி இழுத்து வந்தார் இதனால் கோபம் கொண்ட ராவணன் யாகததை நிறுத்தி விட்டுப்போரில் இறங்கினான் பிறகு உக்கிரமான போரில் ராவணனை ராமன் வதம் செய்தார் யுத்தம் முடிந்தும் கோபம் அடங்காத ராமபிரான் விசுவரூபம் கொண்டு உலகையே விழுங்குவது போல நின்றார் எல்லா ஜீவராசிகளும் பயத்தால் நடுங்கின பருமமதேவரும், சிவபிரானும் ராமனை ஸதுதித்து சாந்தமாக்கினார்கள் இவர்கள் செய்த ஸதுதியே ராமகீதையாகும் இதனை மூன்று லக்ஷம் தடவை ஜபித்து ஹோமம் செய்தால் ஸித்தி உண்டாகும் என்று ராமன் அருளிஞர் இந்த இராமகீதை மூன்று ஸாகங்களைக் கொண்டதாகும் பின் பூமிக்குள் இருந்து உண்மை ஸீதையை வரவழைத்து ஏற்று மாயாஸீதையை இராமன் பூமிக்குள் அனுப்பினார் அதன் பிறகு இராமபிரான் தாமே லங்கா ஸதாபனம் செய்து சிவபூஜை செய்து உலகிற்குத் தானும் சிவபிரானும் ஒன்றே என உணர்த்தினார் தான் கட்டிய ஸேதுவை தனுசினால் மூன்று இடங்களில் உடைத்து விட்டார் ஸீதாதேவியுடன் புஷ்பக விமானத்தில் அயோத்தி அடைந்து பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்டார் ராஜ்யத்தை ஏற்ற ராமனிடம் முனிவர்கள், ஏழ்கடல்கட்கு அப்பால் ராவணனைவிடக் கொடிய சதானன், ரகதபிந்து என்ற அரக்கர்கள் வஸித்து வருவதாகவும், அவர்கள் உலகத்திற்கு கெடுதல்கள் பல புரிந்து வருவதாகவும் கூறி முறையிட்டனர் இக்கோரிக்கையைச் செவி மடுத்த

(40 ம பக்கம் பாக்க)

திருப்பதியில் தங்கு வசதி காட்டேஜுகளின் கட்டண விவரங்கள் (நாள ஒன்றுக்கு)

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா தாம் சத்திரம்

இரண்டு படுக்கைகளைக் கொண்டு மேசை நாற்காலி வசதிகளைக் கொண்ட அறை	ரூ	20-00
நான்கு படுக்கைகளைக் கொண்டு மேசை நாற்காலி வசதிகளைக் கொண்ட அறை	ரூ	25-00
ஒரு படுக்கையும், மேசை நாற்காலி வசதிகளைக் கொண்ட அறை	ரூ	15-00

ஸ்ரீ பத்மாவதி விருநதினாவிடுதி

இரண்டு படுக்கைகளையும், குளிர்சாதனம், மேசை நாற்காலி வசதிகளைக் கொண்ட அறை	ரூ	50-00
ஒரு படுக்கையும் குளிர்சாதனம் மற்றும் மேசை நாற்காலி வசதிகளைக் கொண்ட அறை	ரூ	30-00

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா விருநதினா விடுதி

இரண்டு படுக்கைகளைக் கொண்டு மேசை நாற்காலி வசதிகளைக் கொண்ட அறை	ரூ	20-00
--	----	-------

வைணவன இலக்கணம் .

வைணவ சித்தாந்தம் இவ்வளவு மேலான நிலையில் இருக்கின்ற காரணத்தால், அதைப் பின்பற்றுபவர்களும் அதற்கேற்பத் தங்களை உயாததிக கொள்ள வேண்டும் என வைணவ உலகம் மிகவும் எதிர்பாராக கிறது புறத்தோற்றத்தாலும் அகப்பண்புகளாலும் ஒவ்வொரு வைணவனும் தன்னைத் தெளிவாகக் காட்டிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டுள்ளான் எனவேதான், திருமாலின் சின்னங்களாகிய சங்கு சக்கரங்களைத் தோள்களில் முத்திரையிட்டுக் கொள்ளல் (தாபம்), நெற்றி நெஞ்சு ஆகிய இடங்களில் திருமண்ணிலும் ஸ்ரீரூணத்தாலும் நாமம் இட்டுக் கொள்ளுதல் (பண்டரம்), திருமாலின் அடியான தான் என்றுணாதத் அவன் நாமத்தோடு தாசன் எனச் சோததல் (நாமம்), தீட்சை பெற்று ஆசாரியனிடம் மந்திரம் கேட்டல் (மந்திரம்), பகவானை வழிபடும் முறையை உபதேச வாயிலாகக் கேட்டல் (இஞயை) என்ற ஐந்தும் வைணவன் உறுதியாக மேற்கொள்ள வேண்டியவையாகக் கூறப்படுகின்றன

வைணவனாகப் பிறந்தவனுக்குக் கைங்கரியமும், ஆசாரிய அபிமானமும், பாகவத அபிமானமும் இன்றியமையாதவை இவற்றையே தம் திருவடிசை சாராத முத்திகளுக்கு, 'ஒரு வைஷ்ணவனுக்குத் துவயத்தை ஒழிய மந்திரம் இல்லை' மிதுனம் ஒழிய வஸது இல்லை கைங்கரியம் ஒழியப் புருஷாராதம் இல்லை ஆசாரிய அபிமானம் ஒழிய மோட்ச உபாயம் இல்லை பாகவத அபசாரம் ஒழிய மோட்ச விரோதம் இல்லை' என இராமாநுசா தம் இறுதிக் காலத்தில் அருளிச் செய்ததாகக் 'குரு பரமபரைப் பிரபாவம்' கூறுகிறது

ஒரு நல்ல வைணவன் தான் பாராகும் உயிரை அனைத்தையும் இறை

வைணவம்

வனாகவே பாராகக் கடமைப்பட்டவன் அவ்வாறு அவன் பாராகத் தவறினால் அவனை வைணவனாக வைணவ உலகம் பாராகாது இவ்வுண்மையை ஸ்ரீமந் மதவ கௌண்டேஸவர் ஆசார்ய ஸ்ரீ புருஷோத்தமத கோஸவாமி, 'எவனைக் கண்டால் கிருஷ்ண பரமாதமா நினைவு வருகிறதோ அவனை வைஷ்ணவன் தன்னைத் தவிர மற்றவர்களை எல்லாம் பகவானாகக் கருதுபவன்தான் வைஷ்ணவன்' என விளக்குகிறார்

டாக்டர் இரா தண்டாயுதம்—மலேசியா

பிறரையும் தன்னைப்போல எண்ணி அன்பு காட்ட வேண்டும் என்பது ஓர் உயர்ந்த நெறி இந்நெறியைப் பின்பற்றுவதும் ஒரு வைணவனுடைய கடமை பிறிதோர் உயிர் துன்பப்படும் போது, தானே துன்பப்பட வேண்டும் என வைணவம் வற்புறுத்துகிறது 'ஒருவன் தெருவில் விழுந்து காயமுற்று இரத்தம் சிந்தும்போது, நீயும் இரத்தம் பெருக்க காயமடைந்திருப்பதாய் உணர்ந்தால் நீ வைஷ்ணவன் காயமுற்றவன் வேறொருவன் என்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டால் நீ ஸ்ரீவைஷ்ணவன் இல்லை' என நஞ்சியா கூறியதாக வைணவ நூல்கள் கூறுகின்றன 'வைணவன் யார்?' என்ற கேள்விக்கு, 'வைஷ்ணவன் என்பவன் நெற்றியில் திருநாமத்தைச் சாற்றிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகம் என்பது தவறான கண்ணோட்டமாகும் பண்டைய நூல்களில் கூறியிருப்பதைப் போல ஓர் உண்மை வைஷ்ணவன் இரக்கத்திற்கும் நோமைக்கும் எடுத்துக்காட்டானவன் தன்னிடம் விரோதம் காட்டுபவர்களிடங்கூட வெறுப்பைக்

காட்டாதவன் தன்னுடைய சமூதாயம் வாழ வாழ்த்துக் கூறுபவன் வைஷ்ணவனைக் கங்கை நதியோடு ஒப்பிடலாம் எப்படிக்கங்கை நதியில் மூழ்கியவர்களுக்குப் பாவம் களைகிறதோ, அது போன்று வைஷ்ணவனுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்பவருக்கு மன அமைதி கிட்டும் வைஷ்ணவன் தன் அறிவை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து நடந்து கொள்ளுவதில் விருப்பம் உடையவன் பீஷம்பரைப் போல இனிமையாகப் பேசுபவன்' என்று டி எஸ் பாலகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் கூறும் கருத்தும் இங்குக் கருத்ததக்கது நான்ஸி மேத்தாவின் புகழ் பெற்ற பாடலான 'வைஷ்ணவ ஜனதோ' என்ற பாடல் இவையனைத்தையும் மிக அழகாகத் தொகுத்துத் தருகிறது 'எவன் பிறா துன்பங்களை உணர்வானோ, பிறருக்கு வரும் இன்னல்களைக் களைந்து உதவுவானோ, உள்ளத்தில் ஆணவத்திற்கு இடம் தர மாட்டானோ, அவனை உண்மையான வைணவன் எவன் உலகில் உயிராக் கூட்டம் அனைத்தையும் வணங்குகிறானோ, எவன் பிறரை நிறிக்க மாட்டானோ, எவன் மனம் வாக்கு காயம் ஆகிய மூன்றையும் சலன்மின்றி வைத்திருக்கிறானோ அவனைப் பெற்ற அனை மிகவும் கொடுத்தது வைத்தவன் எவன் சமநோக்கு உடையவனோ, வேட்கையை விட்டொழித்தவனோ, பிற பெண்களைத் தாயாக வணங்குகிறவனோ, பொய் பேசாதவனோ, பிறா பொருளைக்கையால் தீண்டாதவனோ, அவனை உண்மையான வைணவன் மோகமும் மாயையும் எவனை அண்டாதோ, எவன் மனதில் திட வைராக்கியம் குடிகொண்டிருக்கின்றதோ, எவன் கோபத்தையும் காமத்தையும் விட்டொழித்தவனோ அவன் உண்மையான வைஷ்ணவன்' என்பது அப்பாடலின் திரண்ட கருத்து

வைணவ சமயத்தின் இக்கொள்கைகள் யாவும் 'சின்னியம்மாள் ரகசியம்' என்ற பெயரில் மிக எளிமை

யாகத் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன சினனியமமாள என்ற ஒரு பெண்ணுக்கும் மணவாள மாமுனிகளின் சீடர் ஒருவருக்கும் இடையில் நடந்த உரையாடலாக இந்த இரகசியம் அமைகின்றது 'உன குலம் என்ன?' 'பாகவத குலம்' 'கோத்திரம் எது?' 'இராமாநுஜ கோத்திரம்' 'சூத திரம்?' 'சட்கோப சூத திரம்' 'வேதம்?' 'தமிழ் வேதம்' 'புருஷன யாரா?' 'புரு

ஷோததமன்' 'தாய தந்தை யாரா?' 'பெருமாள தான்' 'பநதுக்கள்?' 'பாகவதோததமாகள்' 'தொழில்?' 'பாகவத கைங்கரியம்' 'அதனால் என்ன பிரயோஜனம்?' 'அதுவே பிரயோஜனம்' 'உன பிராராதனை என்ன?' 'கைங்கரியப் பிராராதனை' எனப்பதுதான் அந்த உரையாடல் மணவாள மாமுனிகளின் சீடரான முதலாவது வானமாமலை ஜீயா வைப

வததில் சோக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த இரகசியம் வைணவத்தின் உயிர்த தத்துவங்கள் அனைத்தையும் ஒருங்கே காட்டும் ஒரு கண்ணாடியாக விளங்குகின்றது எனலாம் இது வைணவத்தின் கண்ணாடி மட்டுமல்ல ஒவ்வொரு வைணவனும் பாராததுக கொள்ள வேண்டிய இன்றியமையாத கண்ணாடி என்றும் கூறலாம்

முற்றும்

(38 ம பக்கத் தொடர்ச்சி)

ராமன் ஸீதாதேவியையும் அழைத்துக் கொண்டு வானரப்படையுடன் போருக்குக் கிளம்பினார் அவர்கள் யாவரையும் அனுமன் விசுவரூபம் எடுத்து முதுகில் ஏற்றிக் கொண்டு சென்றார் யுத்த களத்தில் திடீரென்று ஸீதாதேவி கோபாவேசமாய் பதினெட்டு புஜங்களுடனும், பயங்கர ரூபத்துடனும் உருமாறித் தாமே தனியே சதானனனையும் ரகத பிந்துவையும் வதம் செய்து விட்டான் மற்ற அரக்கர் சேனைகளை ராமன் வதித்தாரா அரக்கர்களது அழிவால் மகிழ்ந்த தேவர்கள் ஸீதாதேவியை ஸஹஸர நாமங்களால் பூஜித்தனர் ராமபிரானை நூற்று எட்டு திரு நாமங்களால் துதித்தனர் அனுமனைப் பஞ்சமுக ஹனுமத் ஸ்தோத்ரத்தால் புகழ்ந்தனர் இவ்விதம் யாவும் பூரத்தியானதும் விபீஷணனுக்கு ஸ்ரீரங்கநாதனை ஸ்ரீராம பிரான தந்தருளினார் இங்கு ஸ்ரீரங்க மாஹாத்மியம் கூறப்படுகிறது அதன் பின்னர் பல காலம் ராமன் தாம் பரிபாலனம் செய்து உலகை ஆண்டு வந்தார்

அது சமயம் பரசேனஜித் என்ற ஒரு அரசன் வளிஷ்டரது ஆசிரமத்திற்குச் சென்றான் முனிவரது ஆசிர

மத்தில் ஒரு கிளி ராம நாமத்தை ஜபித்துக் கொண்டு இருந்தது அதன் அழகில் மயங்கிய அவ்வரசன் அக்கிளியை வளிஷ்டரிடம் கேட்டுப் பெற்றுத் தன் நாடு சென்றான் ஆனால் அவ்வரசனுக்கு அக்கிளி ஸதாராம நாம ஜபம் செய்வது பிடிக்கவில்லை எனவே கிளியை ராமஜபம் செய்யக் கூடாது என வற்புறுத்தித் தடுத்தான் விரைவில் அவ்வரசன் இறந்துவிட்டான் கிளியும் பழையபடி வளிஷ்டரது ஆசிரமத்தை அடைந்து நாம ஜபத்தில் ஈடுபட்டது இறந்து போன அரசனான பரசேனஜித் பூவ ஜனம் பாபத்தால் சித்ரவாமன் என்ற மன்னனுக்கு ஊமைப் பிள்ளையாகப் பிறந்து விட்டான் சில காலம் சழித்து ஒரு சமயம் நாரதர் சித்ரவாமனது நாட்டுக்குச் சென்றார் அரசன் தனது குறையை நாரதரிடம் தெரிவித்தான் நாரதர் சித்ர வாமனது மகனின் பூவஜனம் பாபத்தைப் பற்றிக்கூறி மீண்டும் வளிஷ்டரது ஆசிரமம் சென்று அக்கிளிக் குப் பணிவிடை செய்து அதன் வாயால் கூறும் ராமநாம ஜபத்தைக் கேட்டால் தான் உன் மகனது ஜனமாந்தரப்பாபம் நீங்கிப் பேசுவான் என்று தெரிவித்தார் சித்ரவாமனும் அதன்படி செய்யவே அவனது மகனும் பேசத்

தொடங்கினான் இவ்விதம் உலக முழுதும் ராமனது பெருமை பரவிக் கிடந்தது

சில காலம் கழித்து, ஸ்ரீவாலமீகி முனிவர் முன்பு லக்ஷ்மி தேவியைக் குறித்து செய்த தவப் பயனால், ஸீதாதேவி அவரது ஆசிரமத்தை அடைந்து தங்கி ராமனது புத்தராகளான குசலவாக்ளைப் பெற்று எடுத்தாள வாலமீகி மஹரிஷியும் குசலவாசட்கு ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தைப் போதித்தார் குசலவாக்ளும் பல இடங்கட்கும் சென்று ராமாயணத்தை கானம் செய்தனர் பிறகு ஸ்ரீராமன் குசலவாகட்கு ராஜயாபிஷேகம் செய்வித்தார் ஸீதாதேவி பூமிக்குள் பூமாதேவியுடன் சென்றாள் ராமபிரான மாருதிக்குத் தவ உபதேசம் செய்தார் தன்னுடன் வரவிருப்பிய ஸகல ஜனங்களுடன் ஸரயூநதியில் இறங்கி தனது பரம்பத ஸ்தானத்தை அடைந்து இன்றும் ஸீதாராமசந்தர மூர்த்தியாகவே வளித்து வருகிறார் எனப்பதுடன் இந்த ததவஸங்கரஹ ராமாயணம் நிறைவு பெறுகிறது பிறகு ஸ்ரீமத் ராமாயணப் படனசர் வண பலன கூறப்படுகிறது

*

ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம்

‘பகவான்’ எனனும் சொல்லில் அடங்கிய ‘ப’ ‘க’ ‘வ’ ‘ன’ எனனும் ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் ஒவ்வொரு பொருளுண்டு அப்படியே முதலிரண்டு எழுத்துக்களுக்கு (பக) மாதிரி ரம் ஒரு பொருளுண்டு மூன்றெழுத்துக்களுக்கு (பகவ)ம் ஒரு பொருளுண்டு முழுச்சொல்லுக்கும் ஒரு பொருளுண்டு இதெல்லாம் விஷ்ணு புராணத்தில பரக்கப் பேசப்பட்டுள்ளனது —

1 ‘ப’ (ஃ) எனனும் எழுத்தின் பொருள் —

“सभर्तृति तथा भर्ता भकारायस्तथा
मुने ।”

(ஸம்பாத்தேதி ததா பாததா பகா-
ராததஸ்ததா முநே)
(ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம் 6-5-73)

பகவன்

சமர் (ஸம்பாததா) - மூலப்பிரகிருதியை ஸருஷ்டிக்குத் தருந்ததாகச் செய்பவன் **மர்** (பாததா) = உடையவன், வளர்ப்பவன் — ஆதாரமாயிருப்பவன்

11 ‘ற’ (க) எனனும் எழுத்தின் பொருள் —

‘नेता गमयिता स्रष्टा गकारायस्तथा
मुने ।”

(நேதா கமயிதா ஸரஷ்டா ககாராத
தஸ்ததா முநே)
(ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம் 6-5-73)

நேதா (நேதா) = காப்பவன், அவரவர்களைத் தத்தம் வினைப்பயனை அடையச் செய்பவன் **கமயிதா** = தன்னுள் இழுத்துக்கொள்பவன் (ஸம்ஹாரம் செய்பவன்) **சுர்டா** (ஸரஷ்டா) = படைப்பவன்

III ‘भग’ (பக) எனனும் இரண்டெழுத்துக்கும் சோ ந து ஒரு பொருள் —

“ऐश्वर्यस्य समग्रस्य वीर्यस्य यशसिश्च ।
ज्ञानवराययोश्च वृणां भग इतीरणा ॥”

(ஐசுவாயஸ்ய ஸமகரஸ்ய வீரயஸ்ய
யஸஸ சரிய |
ஜஞான வையராகயயோசஸைவ வுண்ண
மம் பக இதிரணா ||)

(ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம் 6-5-74)
இதன் கருத்து முன்னமே விளக்கப்பட்டுள்ளது

இனி ‘வ’ எனனும் எழுத்தின் பொருள் —

वसन्ति तत्र भूतानि भूतात्मन्यखिलात्मनि ।
स च भूतेश्वशेषु वकारायस्ततोऽयम् ॥

(வஸந்தி ததர பூதாநி பூதாத்மநயகி
லாத்மநி |
ஸ ச பூதேஷ்வசேஷேஷு வகாராத
தஸ்ததோவயய ||)
(ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம் 6-5-75)

பூதங்களைத் தன்னுடம்பாக உடையவனும், எல்லாவற்றையும் அடக்கியாளப்பவனுமான இறைவன்மேல் எல்லாப் பொருள்களும் வளிக்கின்றன அவனும் எல்லாப் பொருள்களிலும் வளிக்கிறான் ஆயினும் அவைகளில் காணப்படும் மாறுபாடுகள் இவனுக்கு இல்லை என்பது

ஈண்டு ஒவ்வொரு எழுத்துக்களுக்கும் பொருள் கூறுமிடத்து அவ்வவ்வுவ்வுகளுக்கில் தொடங்கும் தாதுக்கள் (பகுதி) ஆதாரமாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன ஆதலின் இதை வெறும் கற்பனையாக நினைக்கக் கூடாது

இனி ‘भगवान्’ (பகவான்) எனனும் சொல்லின் முழுப்பொருள் —

“एवमेष महान् शब्दो मन्त्रेय! भगवानिति ।
परमब्रह्मभूतस्य वासुदेवस्य नान्यग ॥”

(ஏவமேஷ மஹான் சபதோ மைத
ரேய பகவானிதி |

பரம்பரம்பூதஸ்ய வாஸுதேவஸ்ய
நாந்யக |
(ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம் 6-5-76)

‘மைதரேய முனிவரே’ இவ்வாறு ‘பகவான்’ எனனும் இப்பெரிய சொல் பரம்பொருளாகிய வாஸுதேவனுக்கே பொருந்தும் வேறு பொருளுக்கு அல்ல’ என்று

तत्र पूज्यपदार्थोक्तिरिभावासमन्वित ।
शब्दोऽय नोपचारेण ह्यन्यत्र ह्युपचारत ॥

(ததர பூஜ்யபதார்த்தோக்திபரிபாஷா
ஸமனவிதி |
சபதோயம் நோபசாரேண ஹயனயதர
ஹ்யுபசாரத ||)
(ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம் 6-5-77)

‘சிறந்த பொருளை யுணர்த்தும் சகதியுள்ள இச்சொல்’ அந்த பரமமத்தில் இன்றியமையாதவாறு பொருந்தும் மறவிடத்திலோ வெனில் கௌணமாகக் (ஒரு சொல், தன் பொருளை விட்டு மற்றொரு பொருளையுணர்த்துமாயின் அதை

நாவலபாக்கம்

ஸ்ரீ தேவநாதாச்சாரியர்

‘ஒளபசாரிகம்’ ‘கௌணம்’ என்பா. ‘பகவான்’ எனனும் சொல்லுக்கு முக்கியமான பொருள் இறைவன் அவனைத் தவிரந்த மற்ற பொருள்களில் அச்சொல் உபயோகிக்கப்படுவது ‘கௌணம்’ கொள்ளப்படும்

उत्पत्तिं प्रलयञ्चैव भूतानामागतिं गतिम् ।
वेत्ति विद्यामविद्याञ्च स वाच्यो भगवानिति॥

(உத்பத்திம் பரலயஞ்சைவ பூதான
மாகதிம் கதிம் |
வேததி விதயா மவிதயாஞ்ச ஸ
வாசயோ பகவானிதி ||)
(ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம் 6-5-78)

‘பொருள்களின் தோற்றம் - மறைவு (அழிதல்), வருதல்-போதல், விதயை-அவிதயை, இவற்றை எவன் அறிவானோ அவன் ‘பகவான்’ என்படுவான்

ज्ञानशक्तिबलं देव्यवोयते जास्यशेषत ।
भगवच्छब्दवाच्यानि विना हेयगुणादिभि ॥

(ஜ்ஞானசக்திபலீசர்வியாயதேஜ்ஜாம
ஸயசேஷத் |
பகவசபதவாசயாநி விநா ஹேயைர்
குணதிபி ||

(ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம் 6-5-79)
இதன கருதது முனபே விளக்கப
பெற்றது

பகவன் = சூரியன்

தமிழில் 'பகவன்' எனனும் சொல
லுக்குச் சூரியன் எனனும் பொரு
ளுண்டு 'பகவன்' 'பகலோன்'
'பகல் செயவான்' என்று 'பகல்'
(பாஅல் புனிததுப பகலிருளினும்)
பகல் = சூரியன் புறநானூறு 2 ஆம்
பாட்டு 'பனமலாப பூம்பொழிற
பகன் முளைத்ததுபோல்' மணிமேகலை
4-92) எனனும் சொல்லின் மேல்
வந்த பெயர்கள் பலவும் சூரியனுக்
குள்ளான 'தோன்றுதல்' எனனும்
பொருளில் 'தோன்றல்' எனனும்
சொல் போலப் 'பகுத்தல்' எனனும்
பொருளில் 'பகல்' (பகலிடங் கண்
ணிப்பல் ரொடுங்கூடி' புறநானூறு-
249) எனனும் சொல் வழங்கப்பட
டுள்ளது ('பகுத்தலிற் பகலா
யிற்று' சிலப்பதிகாரம் 4-81 அடி
யாகக்கு நல்லாருரை) ஆதலின்
'பகு' எனனும் பகுதியினின்றும்
தோன்றிய சொல்லே 'பகல்' என
பது 'பிரிதல்' அல்லது 'பிரித்தல்'
என்பது இச்சொல்லின் பொருள்
'பகவன்' என்பதற்கும் 'பிரிப்பவன்'
என்றே பொருளானமையின் 'பக
வன்' 'பகல்' எனனுமிச்சொற்களி
ரண்டும் சொல்லிலும் பொருளிலும்
நெருங்கிய தொடர்புள்ளவை
'பகல்' எனனும் சொல்லுக்குப்
பொருள்கள் பலவுண்டு அவ்வாறே
'பகவன்' எனனும் சொல்லுக்கும்
பல பொருள்களுண்டு இச்சொற்
களிரண்டும் ஒரே பகுதியினின்றும்
தோன்றினமையின், அவற்றின்
பொருள்கள் பலவற்றிலும் ஒற்றுமை
காணப்படுவது இயல்பேயாகும்
'பகவன்' என்பதற்குப் 'பரம்பொரு
ளாகிய இறைவன்' என்று பொருள்
கொள்ளுமிடத்து, பகுதிப்பொரு

ளின் பொருத்தத்தைக் கீழே விளக்கி
னோம் அது போலவே 'சூரியன்'
என்னும் பொருள் 'பகவன்' என
னும் சொல்லுக்கு ஏற்கப்படும்
பொழுதும் பகுதிப் பொருளின்
பொருத்தத்தை ஈண்டு எடுத்துரைப்
போம்

பகல் = ஊழிக்காலம் பகவன் =
பிரிப்பவன் ஆதிகாலத்தில் நாம்
வாழும் இப்பூமியும், இதைப்
போன்ற செவ்வாய்—வியாழன்—
முதலிய பல கிரகங்களும் இல்லாமலி
ருந்தன சூரியன் ஒன்றே தனித்
திருந்தது அது மறறொரு நட்சத்
திரத்தின் ஆகாஷண சகதியால்
இழக்கப்பட்டபொழுது அதனின்
றும் ஒரு பகுதி தனிப்பட்டது
அது பலவாறுகச் சிதறியது அவை
கள்தான், இப்பொழுது — பூமி—
அங்காரகன்—புதன் — வியாழன்—
வெள்ளி—சனி—நெப்தியூன் — என
றெல்லாம் அழைக்கப்படும் கிரகங்
கள் தன் வடிவத்தின் ஒரு பகுதி
யைப் பகுத்தது ஊழிக்காலத்தில் இவ்
வுலகையும் மற்ற உலகங்களையும்
தோற்றுவித்தமையின் 'பகவன்'
என்று சூரியனைக் கூறினா

பகல் = சூரியன் தெரியும் 30
நாழிகை கொண்ட அரை நாள்
பகவன் = 60 நாழிகை (பூமியைப்
பொறுத்த வரை)களை ஒரு நாளாக
வும், அதில் பாதி இரவாகவும் மற்
றொரு பாதி பகலாகவும் பிரித்தவன்
இவ்வாறு செய்பவன் சூரியனேயல்
லவா? கிருஷ்ண யஜுர்வேதம் தைத்
திரீயஸம்ஹிதையில்—6வது காண்
டத்தில் 4வது பரசனத்தில் 8வது
அனுவாகத்தில் உள்ள ஒரு கதை
ஈண்டு நோக்கற்பாலது —('முன்பு)
இது (காலம்) இரவென்றும் பக
லென்றும் பிரிக்கப்படாமல் இருந்
தது அந்தத் தேவர்கள் மித்திரன்-
வருணன், இவ்விருவரையும் இதை
(காலத்தைப்) பிரித்து நிலைநிறுத்தது
மாறு வேண்டினா அவ்விருவரும்,
லோமயாகத்தில் தங்களுக்கு முன்
பாக ஒரே ஒரு கிரகம்தான் (ஸோம

மெனப்படும் ஒருவகைக் கொடி
யைப் பிழிந்து அதனின்றும் கிரகிக்
கப்படும் சாறு வைப்பதற்கான
சிறு பாத்திரம்) கிரகிக்
படலாமென்று வரம் கேட்டனா
அவ்வாறே வரமருளப்பட்டது அத்
னால் மைத்ராவருணகரகத்திற்கு
முன் ஐந்திரவாயவகரகம் ஒன்று
தான் கிரகிக்கப்படுகிறது (பன்னி
ரண்டு வடிவமான (12 மாதங்களில்)
சூரியன்களுள் இருவரின் பெயர்கள்
இவை) மித்திரன் பகலையும், வருணன்
இரவையும் (பன்னிரண்டு வடிவமான
(12 மாதங்களில்) சூரியன்களுள்
இருவரின் பெயர்கள் இவை)
உண்டு பண்ணினா அதன்
பிறகுதான் இது (காலம்) இருகூறு
கப் பிரிந்தது ஆதலின் மைத்ரா
வருணகரகத்தை அனுஷ்டிப்பது
மேற்கூறிய பயனைத் தரும்' என்பது
கதை இதை விளக்கும் வேதவாக்கி
யங்கள் —

“न वा इवन्विवा न नक्तमासीदव्यावृत्तन्ते
देवा मित्रावरुणावृत्ताः सवसो विवासयन्ति
सावृता वर वृणावृता एक एवावृत्तौ सवो
गृह्यता इति तस्माद्विवायव पूर्वं मित्रावरु
णावृ गृह्यते मित्रोऽहरजनयहरणो रात्रिर्नतो
वा इव व्योच्छ्वसन्मित्रावरणो गृह्यते ष्युः”
(தைத்திரீய ஸம்ஹிதை — 6வது
காண்டம்—4வது பரசனம், துணு 8)
என்பன

அகண்டமான காலத்தைப் பகல்-
இரவு-என இருகூறுகப் பகுத்தமை
யின் “பகவன்” என்று சூரியனைக்
கூறினா இதனின்றும் ஒரு
உண்மை வெளிவருகின்றது இந்
தப் பூமி தோன்றியதும் சுழற்சி
யின்றி வெகுகாலம் இருந்திருக்க
வேண்டும் அக்காலத்தையே மேற்
கூறிய வேதவாக்கியம் குறிப்பிடுகி
றது பிறகு சுழலவாரம்பித்திருந்
தல் வேண்டும் அதுமுதலாக, சூரி
யன் தெரியும் காலம் மத்தியானம்
எனவும், அவன் தெரியாத காலம்
இரவு எனவும் பகுக்கப்பட்டது
அவ்விதமான பாகுபாட்டிற்கு முக்
கிய காரணமாயிருந்தமையின் 'பக

வன்” என்று சூரியன் வழங்கப்பட
டான், என்று

பகல் = அரை யா ம ம (அரை
யிருள் யாமத்தும் பகலுநதுஞ்சா’
சிலப்பதிகாரம்—4 81 ‘நடுநாள
யாமத்தும் பகலுநதுஞ்சான்’ புற
நானூறு—189 ‘பகலே நாள ஒரு
முகூததம்’ குடாமணி நிகண்டு)
30 நாழிகை கொண்ட இரவு, 4
யா ம ந க ளா க ப பிரிக்கப்படுகிறது
ஒரு யாமம் எனபது $7\frac{1}{2}$ நாழிகை
அதில் கடைசி யாமத்தின் பின்பகுதி
($3\frac{3}{4}$ நாழிகை) ‘பகல்’ எனப்படும்
‘பின் மாலே’ எனவும் வழங்கப்படும்
சூரியன் உதயமாவதற்கு முன்புள்ள
அரையாமம் ‘பகல்’ எனபது தினந
தோறும் அதை மு ன னி ட டு க
கொண்டே சூரியன் தோன்றுவ
தனால், அவனைப் ‘பகல்’ என்றும், ‘பக
வன்’ என்றும் வழங்கினா இந்த
அரை யாமத்துக்கு ஸமஸ்கருத்ததில்
‘உஷஸ’ (उषस) என்று பெயர்
சூரியனுக்கு ‘பகன்’ (भग) என்று
பெயர் உஷஸ (பின்மாலே) பகனை
(சூரியனை) அழைத்து வருகிறதாக
ருகவேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது —

समस्वरायोवसो नमस्त रविर्कावेव शचये
यवाय ।
अर्वाचीन वसुविद भग्नो रश्मिवाग्वा
वाजिन आबहन्तु ॥

(ஸமதவராயோஷஸோ நமந்த ததிக
ராவேவ சுசயே பதாய|
அர்வாசினம் வஸுவிதம் பகமநோ
ரதமிவாச்வா வாலிந ஆவஹந்த ॥
(ருகவேதம் 7-41-5, (பகஸூகதம்)

‘உஷஸ’ எனப்படும் தேவதைகள்,
(இவர்கள்—30 — ச கோ த ரி க ள
பூமியின் பல பகுதிகளில் வரிசை
யாக, சூரியோதய காலம் மாறிக
கொண்டே செல்கையில், அதற்
கேற்ப உஷஸஸும் (பின் மாலையும்)
மாறுபடுமல்லவா? அவற்றை 30
எனக் கணக்கிட்டுள்ளனா) யாகத்
துக்காக, கு தி ரை க ள தேரை
இழுத்து வருகிற மாதிரி உஷஸ சூரி
யனை அழைத்து வருகின்றமையைப்

பேசியபடி மறநெரு வாக்கியம்
‘பகன்’ (भग) என்னும் தேவனுக்கு
உஷஸ (பின்மாலே) சகோதரியென
றும், வருணனுக்குத் தங்கையென
றும் கூறுகின்றது

‘भगव्य स्वया वरुणस्य जायि’

பகஸ்ய ஸ்வஸா வருணஸ்ய ஜாயி
(ருகவே 1-123-5)

‘உஷஸ தேவதையே’ நீ பகனுக்கு
ஸகோதரி, வருணனுக்குத் தங்கை’
எனபது இதன் பொருள் ‘பகன்’
‘வருணன்’ இவ்விரண்டும் சூரியனு
டைய பெயர்கள் அவனுக்கு உடன
பிறந்தவளாக உஷஸ தேவதை (பின்
மாலே)யை இவ்வாக்கியம் வருணிக
கின்றது அவனுடன் கூடவே முன
னும் பின்னுமாகத் தோன்றுகிறுள
லவா இவளும் அதனால், அவனும்
அவளும் சகோதர சகோதரிகளாகக்
கற்பனை செய்யப்படுகின்றது

பகல் = இளவெயில ‘பாய
குழைநீலம் பகலாகத்தையினுள்’ பரி
பா ட ல 11-96) காலவேளையி
லுள்ள சூரியனைப் ‘பகல்’ என்று
வழங்குகின்றனா ‘பகவன்’ என
றும் அவனைக் கூறுவது பொருத்த
முடைத்து இதே கருத்தில் ருக
வேத வாக்கியத்தைக் காண்மின்!

‘रातजित भगमुं हुवेम यय पुत्रमवितेयों
विश्वान् ।

பராதாஜிதம் பகமுக்ரமஹுவேம
யயம் புத்ரமதிதோயோ விதாததா
(ருகவேதம் 7-42-2)

‘உலகத்தையெல்லாம் தரித்துக்
கொண்டிருப்பவனும், வெற்றிவீர
னும், அதிதியின் புத்திரனுமாகிய
‘பகன்’ என்னும் வேதனை (பகவனை)க்
காலையிலேயே நாம் அழைப்போம்’
எனபது இதன் கருத்து

பகல் = சூரியன் (பன்மலூப
பூம்பொழிற்பகல் முளைத்தது போல்’
மணிமேகலை—4-92) பொதுவாகச்
சூரியனைப் ‘பகல்’ என்று வழங்குகி
றனா ‘பகவன்’ என்னும் சொல்

லும் அவவாறேயாகும் வேதங்களி
லும் அப்படியே

“भगो ययमा सविता पुरवि”

பகோ அயமா ஸவிதா புரநதி

இவ்வாக்கியம், ருகவேதம் 10-85-
36 யஜுர்வேதம் மந்தரபரசனம்
1—3—3 அதாவண வேதம் 14-1-
150 ஸாமவேதம் மந்தரபராமமணம்
1—2—16 இவ்விடங்களில் உள்
ளது இதில் 4 சொற்கள் உள்ளன
நான்கும் சூரியனுடைய பெயர்கள்
இக்கட்டுரையின் தொடக்கத்தில்
சூரியனை பக —பகவ —பகவான்—
என்று குறிப்பிடும் யஜுர்வேத வா
க்கியம் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது
ஆதலின் ‘பகவன்’ என்றும், ‘பகல்’
என்றும் தமிழில் சூரியன் வழங்கப்
படுவதுபோல ஸமஸ்கருத்ததிலும்
நான்கு வேதங்களின் மேற்கோள்
காட்டப்பட்டன திருக்கோவை
யாரில்,

‘பகனருமரைக்கண கெட (184)
‘பகலோன கரந்தனன் (188)

பகன்—பகலோன் — என்று சூரிய
னைக் குறிக்கிறா ஒரு ஆண்டில்
முறையே வரும் பன்னிரண்டு மாதங்
களுக்கும் அபிமானியாகிய சூரியனைப்
பன்னிரண்டு பெயர்களிடடு வழங்கு
கின்றனா இவர்களுள் ‘பகன்’ என
பவரும் ஒருவா இவா 7-வது (ஜப்பசி
மாதத்தின்) தேவதை இவர்களுள்
‘பகன்’ (भग!) என்னும் ஆதித்தனையே
‘பகவன்’ ‘பகவான்’ என்று மற்ற
இரண்டு சொற்களாலும் வேதம்
வழங்குகின்றது அது —

“अतो देवानां भगवो भगासि”

சரேஷ்டோ தேவானாம் பகவோ
பகாஸி

“भग एव भगवत्” अस्तु देवा”

பக ஏவ பகவான் அஸ்து தேவா
என்னும் வேத வா க கிய ந க ளா ல
முன்பே எடுத்துக் காட்டப்பட்டது
மேற்சொன்ன வா க கிய ந க ளி ன்
கருத்து —

தி தி தேவஸ்தானத்தாரின ஸ்ரீ பத்மாவதி தாயார திருக்கோயில், திருச்சூரணுர்

தினசரி நிகழ்ச்சி நிரல்கள்

காலை

5-00 முதல் 5-30 வரை—சுபரபாதம்	
5-30 ,, 6-00 ,, —ஸகஸரநாம அரக்கனை ரு 6-00	(நான்கு நபர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவா)
6-00 ,, 6-30 ,, —சுததி—முதலமணி	
6-30 ,, 11-30 மதியம்—ஸாவதரிசனம்	
11-30 ,, 12-30 ,, —சுததி, 2-வது மணி	
12-00 ,, 6-00 மாலை—ஸாவதரிசனம்	
6-00 ,, 6-30 ,, —சுததி, 3-வது மணி	
6-30 ,, 9-15 இரவு—ஸாவதரிசனம்	
9-15 ,, 9-30 ,, —சுததி, ஏசாந்தசேவை	

காலை

வெள்ளிக்கிழமைகளில்

9-00 ,, 10-00 ,, —அபிஷேகம் (ரு 100/- செலுத்தி	
	இரு நபர்கள் பங்கேற்கலாம்)
9-00 ,, 10-00 ,, —அபிஷேக தரிசனம்	
	(ரு 2/- நபர் ஒருவருக்கு)

ஆர்ஜிதக கட்டண விவரங்கள்

1 தரிசனம்—சிறப்பு நுழைவுக் கட்டணம் ரு 2/- (நபர் ஒருவருக்கு)

ஆர்ஜித நைவேத்தியங்கள்

ஆர்ஜித சேவைகள்

(அ) பொங்கல் ,, ரு 110/- (அ) திருச்சி உற்சவம் ரு 63-00	
(ஆ) புளியோரை ,, ரு 100/- (ஆ) யானை வாகனம் ரு 82-00	
(இ) தத்யோதனம் ,, ரு 75/- (இ) தோலோற்சவம் ரு 160/-	
(ஈ) கேஸரிபாத ,, ரு 180/- (வெள்ளிக்கிழமைகளில் மட்டும்)	
(உ) சாககரைப பொங்கல் ,, ரு 135/-	(ஈ) திருப்பாவாடை ரு 2000/-
	(கிருஹஸ்தாக்கு 5 கிராம் எடையுள்ள வெள்ளிட்டாலா கொடுக்கப்படும)
(ஊ) தோசை ,, ரு 300/-	(அரக்கனை(அஷ்டோதரம்)செய்ய
(எ) ஸாகரபாத ,, ரு 150/-	விருமபும பகதர்கள் அதற்கான
(ஏ) ஸீரா ,, ரு 300/-	ரு 1-50க்கான டிக்கெட்டினைக் கோயிலிலேயே வாங்கிக் கொள்ளலாம் இதுபோது பகதரின பெயரும், கோதரமும் வாசிக்கப்படும)

* திருப்பதியிலிருந்து 5 கி மீ தொலைவிலுள்ள திருச்சூரணுருக்குப் போய்வர பேருந்து வசதியுண்டு

‘பகவன — பகன — எனப்படும் தேவனே! நீ தேவர்களுள் உயர்ந்தவனாக இருக்கிறாய்’

‘தேவர்களே! பகன எனப்படும் தேவனே பகவானாகவிருக்கட்டும்’ எனபது இவ்வாறு சூரியனைத் தேவர்களுள் சிறந்தவனாகக் கூறுவதற்குப் பல காரணங்களுண்டு அவற்றுள் ஒன்றை எண்டு விளக்குவோம் —

உயிர் வகைகள் யாவும் ஆரோகியத்தையும் நல்ல அறிவையும் சூரியனிடமிருந்தே பெறுகின்றன ‘ஶரி-ய ஶக்ராட்சேத்’ (ஆரோக்யம் பாஸக ராதிசசேத) எனபது முதுமொழி ‘ஆதிதனிடமிருந்து ஆரோக்யத்தைப் பெறவேண்டும்’ எனபது இதன்கருத்து ‘ஶரி ய ஶம்வாவஶ’ (பகே மாம தியமுதவாததந) எனபது ருக்வேதம்—அதாவணவேதம் — யஜுர்வேதம் ஆகிய மூன்று வேதங்களிலும் காணப்படுகின்றது பகன எனப்படும் தேவனே! எங்களுக்கு இவ்வறிவைக் கொடுத்து, காப்பாற்ற வேண்டும்’ எனபது இதன்கருத்து ஆதிதன்கு ‘ஸவிதா’ என்றொரு பெயருண்டு காயதரி’ என்று பிரசித்திபெற்ற மந்திரத்துக்கு அந்த ‘ஸவிதா’ தான் தேவதை ‘ஸவிதா’ என்றால் ‘தூண்டுதல் செய்பவன்’ என்று பொருள் வேதத்தில் பலவிடங்களிலும் ‘தேவனாகிய ஸவிதாவினுடைய தூண்டுதலினால் (இக்காரியத்தைச் செய்கிறேன்), என்று கருத்துள்ள சொற்றொடர் காணப்படுகின்றது ‘நமது அறிவு கிளாந்தெழுமாறு செய்கிற அந்த ஸவிதாவினுடைய ஒளியை வணங்குகின்றோம்’ எனபதே காயதரி மந்திரத்தின் பொருள் இரவு முழுவதும் செயலற்று அசேதனம் போல உறங்கி விழுந்துகிடக்கும் உயிர் வகைகள் சூரியனைக் கண்டவுடன் தாமரை போல அறிவு மலரப்பெற்று, புறவிருள் அகவிருள் இரண்டும் நீங்கப் பெற்றுத் தத்தம் கடமைகளில் ஈடுபட்டு உயவதற்கு இன்றியமையாத வழிகாட்டி ஆதிதனேயல்லவா? அவனைத் தேவர்களுள் உயர்ந்தவனென்னுமலவேறு யாரைச் சொல்வது? ‘பகவன முதறறே யுலகு’ என்று, ‘உலகு, ‘பகவன்’ எனப்படும் சூரியனையே ‘முதலாகவுடையது’ என்னும் கருத்திலிருந்து தோன்றிற்று

(இன்னும் வரும்)

தெரிந்தும் தெரியாதன. . . .

திரு ஏ சுந்தரராஜன்
சென்னை

அரையன்

நீர் தழுவின நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்தைக் கோயில்களில் இசைக்க ஏற்பாடு செய்தா பிரபந்த பாசுரங்களை பாவத்துடனும் இசையுடனும் பாடவும், அவற்றின் கருத்துக்களைக் குறிப்பாய விளக்கும் அபிநயங்களைக் காட்டி நடிகர்களும் தம்முடைய உடன் பிறந்தான் மக்கள் மேலையகத்தாழ்வான், சிஷ்ய கத்தாழ்வான் எனனும் இருவரையும் பழக்கினா அவர்கள் இசைச் சுவையிலே துவக்குண்ட 'காயக சாவபௌமா' எனனும் மேனமை தோன்றும்படி அவர்களுக்கு 'அரையா' எனனும் பெயர் உண்டாயிற்று அந்தப் பிரபந்தத்துவத்தைக் குறிக்கும் குல்லாவும் தொங்கல் பரிவட்டமும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன அவர்களுக்குப் பிறகு, கோயில்களில் இந்தத் தொண்டு புரிவோர் அரையா எனப்பட்டனர்

ஸ்ரீரங்கம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், ஆழ்வாரா திருநகரி ஆகிய மூன்று தலங்களில்தான் இப்பொழுது அரையாக்கள் இருக்கிறார்கள் இராமாநுஜரை அடுத்திருந்த பெரியோர்களில் அரையாக்கள் பல இருந்திருப்பதால் அக்காலத்தில் பல கோயில்களில் அரையாக்கள் இருந்தனர் என்று தெரிகிறது

மந்திரமாயும் வேதாந்த பெருநாலாயும் உள்ள பிரபந்தத்திற்கு ஆடவாகனையே பாடுபவராயும் ஆடுபவராயும் நாதமுனிகள் நியமித்தாரா ஆசாராய நிலையில் இருந்து ஸ்ரீசட கோபத்தை எழுந்தருளப் பண்ணி, ஆழ்வார்களுக்கும் அல்லாதவர்களுக்கும் அனுகிரகிக்க அரையாக்களே அருகராயினர்

அரையாக்களுக்குத் தம்பிரானமார் எனனும் பெயர் தம்பிரானமார் சிறந்த தமிழ் விரகாக்கள் மதுர கவியாழ்வார் அருளிய "கண்ணிநுண சிறுத்தாமடி" எனனும் பதிகத்திற்குத் தம்பிரானப்படி வியாக்கியானம் என்று ஒன்று உண்டு மற்றைப் பிரபந்தங்களில் பல சிறப்பான இடங்களில் அரையாக்கள் சோதத் குரணிகைகள் உண்டு

மார்கழி மாதம் தினந்தோறும் திருப்பாவை பாடல்களுக்கு அபிநயமும், கமசுவதம், இராவண வதம், இரணிய வதம், பெருமான புறப்பாடு, திருவாராதனம், அமுதங்கடைதல், வாமனாவதாரம், முத்துக்குறி போன்ற சிவவற்றிற்கு நடப்பும் நடைபெறுகின்றன நம்பாடுவான் எனப் பவா கைசிகம் எனனும் பண்ணைப் பாடித் திருமால் வழிபட்டு முத்தி பெற்ற நாளாகிய காரத்திகை மாதத்து வளாபிறை ஏகாதசியாகிய கைசிகத்தன்றும், திருநெடுந்தாண்டகம் பாடுவதற்காக நியமித்த அன்றும் இரண்டொரு பாட்டுக்கு அபிநயம் உண்டு இந்தத் திருநாட்கள் திவ்ய பிரபந்தமாகிய அருளிச் செயலைப் பாடவும், அபிநயிக்கவும், நடிகர்களும் சிறப்பாக ஏற்பட்டன

உடையவா காலத்தில் நாள்தோறும் அருளிச் செயலைப் பெருமாளிடம் அபிநயித்துப் பொருள் விளக்குவதே அரையாக்களின் பொழுது போக்காகவும் கோயில் காரியமாகவும் இருந்தது அரையாக்களின் அபிநயத்தையும் வியாக்கியானங்களில் காணலாம்

அரவிந்தரின் விஷிஷ்டாதவைதம்

யோகி அரவிந்தா (1872-1950) தமது ஆதம் அனுபவத்தைக் கொண்டு தம் கொள்கைகளை வெளியிட்டுள்ளார் பிரபஞ்சத்திற்கு அடிநிலையாகவுள்ள பிரம்ம அகண்டத்துவ நிலையில் நித்திய சகுண பிரம்மாக—சுவராகு—உளது "அதாவது சகுண பிரம்ம நித்தியமானது என்று விஷிஷ்டாதவைதம் கூறுவது முற்றிலும் சரியே"

ஆனமார் எனபது லுக்ரீஷியஸ் கூறிய அனுபவமன்று லைபனிடஸ் கூறிய "மோனா" எனபதும் அன்று அல்லது ஸ்பிரிஞ்சா கூறிய அகண்ட வஸ்துவின் அமிசமாததிரமும்ன்று, அல்லது மாததுவா கூறிய தெய்வீகச் சக்தியைச் சார்ந்த உண்மையும்ன்று அது ஒருவித தோற்றமுடைய உள் பொருளேயாகும் ஜீவாதமாவுக்குப் பிறப்பு இறப்பு இல்லை அது எவ

வித மாறுதலும் அடையாதது. காரண காரியச் சூழலில் அகப்படாதது

ஆதலால் ஆதம் அநுபூதி பெறும் பொழுது 'தான்' எனபது மட்டும் மறையுமேயன்றி சங்கரருடைய சீடர்கள் கூறுவது போல ஜீவாதமாவின் 'தனித்துவம்' அழிந்து போவதன்று

ஆனமார் விடுதலை பெறும் பொழுது அசண்டாதித மௌன நிலையாகிய மோட்சத்தையோ, அல்லது உட்பொருளுடன் கூடும் இனப் நிலையையோ, அல்லது பிரபஞ்சத்தின் பரிணாமமாகிய உட்பொருளின் குறிகளை நிறைவேற்றுவதற்காக உட்பொருளுடன் ஒத்துழைப்பதையோ தோந்து கொள்ளலாம்

இக்காலத்தில் மூன்றுவது கூறியதையே தோந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அரவிந்தா கூறுகிறார் ஏனெனில் அப்பொழுதுதான் மனப்பதையைத் தெய்வீகம் அடையும்படி செய்ய முடியும்

இவ்வாறு தெய்வத்துடன் ஒத்துழைத்து மனிதனை தெய்வீகம் அடையும்படி செய்வதற்கான நெறியே "பூரண யோகம்" எனனும் தனது அனுபவமுறை என்கிறார் அரவிந்தா

அதவைதம்

வேதாந்த தாசனங்களில் ஒன்று "பிரம்ம இரண்டற்ற மூலப் பொருள், பல்வாக்க காணப்படும் உலகம் பொய்த தோற்றம் ஜீவன பிரமத்தைவிட வேறன்று" எனப்பவை அதவைதக் கோட்பாடுகள் அதவைதம் என்ற சொல்லுக்கு 'இரண்டற்றது' எனபது பொருள்

ஆதிசங்கரா இக்கொள்கைகளைத் தன் நூல்களின் வாயிலாக தெளிவுபடுத்தியுள்ளார் இக்கொள்கை அவர் இயற்றியது அன்று என்று உபநிடதங்களில் பல இடங்களில் சான்றுகள் காட்டி, உபநிடதங்கள், பிரம்மகுத்திரம், ஸ்ரீமத பகவத கீதை ஆகியவற்றிற்கு அதவைத உரை விளக்கங்கள் (பாஷியங்கள்) செய்துள்ளார்

தொடரும்

இருவர் நோக்கில் இராமன்

‘அஹம் வேதமி’ என்ற சொற் றொடரின் விளக்கமாக பருத்தியூர் இராமாயணம் கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் இயற்றிய ‘ரஸ நிஷயநதனி’ என்ற நூலின் பொதி பொருளும், தெளி யும் இப்பகுதியில் இடம் பெறுகிறது

இராமனை நீ ‘நமமுடைய குமாரன்’ என்று அறிவாய ஆனால் நான் ‘எல்லா உலகங்களின் தந்தை’ என்று அறிகிறேன் உலகங்கள், உயிர்கள் அனைத்தின் உற்பத்திக்கும் அவனே காரணம் என்ற கருத்தில தனது விளக்கத்தினை இங்ஙனம் துவக்குகிறார் ஸ்ரீ இராமாயணம் கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள்

இவனை ‘குழந்தை’ என்று நீ அறிகிறாய் இவன் ‘அனைவரையும் விட வயதில் முதிர்ந்தவன்’ என்று நான் அறிகிறேன் வயதின் முதிர்ச்சி யினால் அதற்கேற்ற அறிவு, ஆற்றல், அனைத்தும் இவனிடம் அடங்கியிருக் கிறது கண்ணனையும், முருகனையும் முறையே கம்சன், சூரன் என்ற எதிரி கள் பாலகர்கள் என எண்ணினா அல்லவா? தாடகை மாரீசன் சுபாகு போன்ற அரக்கர் குலத்துத்தவன் செயலாளர்களை வதைக்கும் ஆற்றல் குழந்தையாகிய இராமனிடமும் உண்டு என்ற கருத்தில் விசுவாமிதரர் ‘அஹம் வேதமி’ என்கிறார்

இவன் உன்னுடைய தவத் தால் அடையப்பட்டவன் என்று அறிகிறாய் பல மகான்களின் தவத்தால் அவதரித்தவன் என்று நான் அறிகிறேன்

தசரதன் ஒருவனுடைய புண்ணி யத்தால் மட்டுமன்றி சான்றோர்களின் நற்செயல்களினாலும் ‘ஸம் பவாமி யுகே யுகே’ என்ற கீதா வாகியப்படியும் பகவான் தானே அவதரித்தான் என்பது கருத்து

இவன் நான்கு வேதங்களை நன்கு கற்றுவிட்டான் என்று நீ அறிகிறாய் நானே வேதங்கள் இவனை அறிய சிரமப்படுகின்றன என அறிகிறேன்

அதாவது ‘வேதமுங்கடந்தது நின்ற விமலன் இராமன்’ என்கிறார்

இவன் நமமைப் போல ‘ஸ்ரீ காமன்’ அதாவது செல்வத்தை நாடுபவன் என்று நீ நினைக்கிறாய் செல்வத்துக்கு அதிதேவதையாகிய ‘ஸ்ரீ’ என்னும் மகாலட்சுமி இவனை விரும்புகிறாள் என்று நான் அறிகிறேன்” இராமனை ஸ்ரீயப்பதி அல்லது திருவின நாயகன் என்பதை நினைவு கொள்கிறார் விசுவாமிதரர்

வசிஷ்டர் முதலான ஞானவான்களைக் கொண்டு இவனுக்கு ஞானத்தை உண்டு பண்ண வேண்டுமென்று நீ எண்ணுகிறாய், இவன் ஞான வடிவினன் என்று நான் அறிகிறேன்

அறிவு, அறிபவன், அறியப்படுபொருள் ஆகிய மூன்றன் வடிவின னான திருமால் ‘ஞானஸ்வரூபன்’ என்பது கருத்து

இவன் ‘காம வசயன்’ என்று நீ எண்ணுகிறாய் இவன் ஸ்வதநரன் என்று நான் அறிகிறேன்

நாம் அனைவருமே கருமத்தின் வழி செயல்படுகிறோம் இயற்கை, சூழ்நிலை, குடும்பம் முதலிய பல அம்சங் கள் நமது சுதந்திரத்தைக் குறைத்து விடுகின்றன இவை அனைத்தினுக் கும அப்பாற்பட்டு நிற்கும் இறைவன் ஒருவனே உண்மையில் ‘சுதந்திரன்’ ஆவான்

டாக்டர் K சந்திரன்ராமன்,
பருத்தியூர்

இவனது உடல் பஞ்ச பூதங் களின் சோககையால் ஆனது என நீ எண்ணுகிறாய் திவ்ய மங்கள் ரூப முள்ளவன் இவன் என்று நான் அறிகிறேன்

பஞ்ச பூதங்களையும் படைத்த பகவான் அவற்றினைக் கடந்தது நிற்பவன் கலந்தும் நிற்பவன் யோக மாயை யினால் தான் விரும்பியபடி உடலை எடுத்துக் கொண்டு அவதரித்தவன் இராமன்

இவன் வெளியில் உள்ள பகைவாக்களை வெல்லக் கூடியவன் என்று நீ அறிகிறாய் உட்பகைகளை வெல்லும் ஆற்றல் மிக்கவன் என்று நான் அறிகிறேன்

காமக் குரோதாதிபாகிய உட்பகை களை வெல்லும் ஆற்றலுடையவனும், அவ்வாற்றலை அருளுபவனுமாகிய இராமனின் வீரம் ‘ஸ்தய பராகரமம்’ என்று புகழப்படுகிறது

இவன் தாமம் - அாதம் - காமம் என்ற மூன்று புருஷாததங் களை அண்டியவர்களுக்கு அளிக்க வல்லவன் என்று நீ அறிகிறாய், நான் காவதான் மோட்சத்தையும் அளிக்க வல்லவன் இவன் என்று நான் அறிவேன்

‘முகுந்தன்’ என்ற பெயருக்கேற்ப முகதி கொடுக்கவல்ல திருமாலே இராமனாக வந்திருக்கிறான் என்பதை அறிகிறார் விசுவாமிதரர்

அவ்வாறே இராமன் சரபங்கர், ஜடாயு, சம்பாதி, சபரி, வாலி போன்ற அநேகருக்கு மோட்சம் அளித்தான் அல்லவா?

இரண்டு கால்களையுள்ளவன் என்றும் அக்கால்களைக் கொண்டு பூவுலகில் நடமாடுபவன் என்றும் நீ அறிகிறாய் இவனுக்கு ஆயிரம் கால்

கண்ணு அலையினறியும் உலாவ வல்லவன் என்று நான் அறிகிறேன்

‘சகஸரபாத’ எனப்பற்றுகிற திருமால் ஆயிரக்கணக்கான திருவடிகள் உள்ளவன் மூவுலகும் இரண்டடியால் அளந்த பெருமானே இராமனாக வந்திருக்கிறான் என்பதை விசுவாமித்திரா அறிகிறா

சூரியன் சந்திரன் போன்ற சுடர்களின் ஒளியினால் இவன் பிரகாசமடைகிறான் என்று நீ அறிகிறாய் இவனால் அவை பிரகாசமடைகின்றன

இறைவன் சுயம் பிரகாசன, ஜோதி மாயமானவன், பரஞ்சோதி அவனது சைதன்யத்தாலேயே சூரியன் முதலான சுடர்களும் ஒளி வீசுகின்றன என்பதை விசுவாமித்திரா நன்கு அறிகிறா

இவன் இடவாகு குலத்தையும், கோசல நாட்டையும் பாதுகாப்பான் என்று நீ எண்ணுகிறாய் வராகாவதாரமெடுத்த பூமியைக் காதத (ஜகதோத்தாரணன்) இவன்தான் என்று நான் அறிகிறேன்

அவதார ரகஸ்யங்களை ஞானிகள் அறிகின்றனர் தந்தையே யானாலும் தசரதனால் அறிய முடிவிலலை என்பது கருத்து

இவன் மகிழ்ச்சியாய் இருக்க நாம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நீ எண்ணுகிறாய் இவனால்தான் உயிர்கள் ஆனந்தமடைகின்றன என நான் அறிகிறேன்

“ஜகத ஆனந்த காரகன்” என பாபா தியாகராஜ சுவாமிகள்

இவன் புண்ணிய தீர்த்தங்களால் பரிசுத்தம் அடைந்தவன் எனவும், இவனைக் காட்டுக்கு அனுப்பினால் கங்கை போன்ற நதியில் வீழ்ந்து விடக் கூடும் எனவும் எண்ணுகிறாய் இவனது சரண கமலத்திலிருந்து தோன்றிய கங்கை முதலான புண்ணிய தீர்த்தங்கள் உலகினரை பரிசுத்தம் செய்கின்றன என அறிகிறேன்

இவன் உண்ட உணவு ஜீரணம் ஆனவன இவன் ஆரோகியமாக இருப்பான் என்று நீ எண்ணுகிறாய் இவனை எல்லா உயிர்களிடத்தும் ஐட்டராகளியாக இருந்து அவை உண்ட உணவுகள் ஜீரணிக்கச் செய்யும் அற்புத ஆற்றலாகத் திகழ்கிறான் என நான் அறிவேன்

இவன் ஆச்சரியங்களிடத்திலே சீடனாக இருந்து கற்றவன் என்று நீ அறிகிறாய் அவவாச்சாரியர்கள் காட்டும் பரப்பிரமமே இவன்தான் என்று நான் அறிகிறேன்

வசிஷ்டா முதலான ஆச்சாரியர்களிடத்திலே சீடனாக இருந்து கற்ற தனை மட்டுமே தசரதன் அறிவான் அகத்தியப் பெருமானாக ‘ஸ்ரீ லலிதா சகஸர நாமம்’ போன்ற மந்திர சாஸ்திரங்களை ஹயகரீவராக இருந்து உபதேசித்த திருமாலே இராமன் என்பது விசுவாமித்திரருக்குத் தெரியும் ஏன்? அடுத்த அவதாரத்தில அவனை ‘கீதா சாரியன்’ என்று புகழ் எய்தப் போகிறான் என்பதும் அவருக்குத் தெரியும்

இவனுடைய நலவாழ்வு (யோகக்ஷேமம்) நம்மால் பார்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது என்று நீ அறிகிறாய் எல்லா உலகங்களின் யோகக்ஷேமங்களையும் இவன் கவனித்துக் கொள்கிறான் என நான் அறிகிறேன்

“அனைத்தையும் என்னிடம் விட்டு அனனியே உபாஸிக்கும் உக்தமனின் யோகக்ஷேமத்தை நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்” என்பது பகவத்கீதை

இவன் ‘தசரத புத்திரன்’ என்ற வாக்கியத்தால் குறிப்பிடப்படுபவன் இவன் என நான் அறிவேன்

மஹத்தான பரம்பொருளைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடும் சிறப்புச் சொற்றொடர்களே மஹா வாக்கியம் என்பபடும் ‘அஹம் பிரம்மாஸமி’, ‘ததவ மஸி’ ‘சிவோஹம்’ ஆகியவை மஹா வாக்கியங்கள் ஆகும்

இவன் நீல நிறமுடையவன் என நீ அறிகிறாய் முழுவதும் தங்க மயமான சரீரம் உடையவனாகவும், சூரிய மண்டலத்தின் நடுவில் பிரகாசிப்பவனுமாக நான் இராமனை அறிகிறேன்

இவன் இரவில் உறங்குபவன் என நீ அறிகிறாய் எப்போதும் விழித்திருப்பவன் என நான் அறிகிறேன்

அரக்கர்கள் இரவில் நடமாடுவார்களே இராமனோ இரவு வந்தவுடன் கண் மூடித் தூங்கும் குழந்தை அவன் தாமரைக் கண்ணன் (ராஜீவலோசனன்) தாமரை இரவில் குவிவது போல இராமனும் இரவில் உறங்கும்

வருந்துகிறோம்

1955-லிருந்து 30 ஆண்டுகளாக தி.தி.தேவஸ்தானத்தின் ஆஸ்தான பண்டிதராக இருந்த 96 வயது திரு அப்பிகடல ஜகந்நாதாச்சாரியலுவலர்கள் தனது சொந்த ஊரான செந்தோலுவில் (குண்டூர் மாவட்டம்) 19-4-86 அன்று காலமானார் என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம் தனது இளம் வயதிலேயே பீட்டாபுரம் சமஸ்தானத்தின் ஆஸ்தான பண்டிதராக விளங்கினார் தி.தி.தேவஸ்தானம் சம்பந்தப்பட்ட சமயச் சடங்குகளுக்கான முகூர்த்த காலத்தை அவரே நிரணயித்து வந்தார் வைகாணஸ் ஆகம் சாஸ்திரத்தை கரை கண்ட பண்டிதரான அவர் அலங்கார, தாக்க, வேதாந்த, மீமாம்ஸா, வியாகாண துறைகளில் பெரும் புலமை படைத்தவராவார் அன்னாரின் உறவை இழந்து நிற்கும் அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு தி.தி.தேவஸ்தானம் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது

இயல்புடையவன் அதனைக் குறிப்பிடும் தசரதன் “ஊன ஷோடசவா ஷோ மே ராமோ ராஜீவலோசன” எனக் கூறினான் அதற்கு ஏற்றபதில் கூறும் வகையிலும், எப்போதும் விழித்திருக்கும் ‘யோக நித்திரையே’ கொளப்பவன் என உணரத்தும் வகையிலும் அமைகிறது இவ்விளக்கம்

இவன் நீதிக்கு ஸேது (கரை) என்று நீ அறிகிறாய் இவன் சமசார ஸாகரத்துக்கு ஸேது என நான் அறிகிறேன்

அரசு குமாரனாகிய இராமன் நீதிக்கு எல்லையாய் இருந்து அரசியல் மற்றும் உலகியல் தாமங்களைக் காப்பவன் என்று மட்டுமே தசரதன் அறிவான் பிறவிப் பெருங்கடலுக்கே கரையாக இருந்து வரும் இறைவனாகிய இராமன் அதிலிருந்து கரையேற்றி மோட்சம் அளிக்கவல்லவன் என்பது கருத்து

இவன் அயோத்தி மாநகரத்தில் உள்ள உனது அரண்மனையில் வசிப்பவன் என்று நீ அறிகிறாய் உயிர்களின் இதயக் கமலத்தில் வாழ்வனாக நான் அறிகிறேன்

இவனை ‘மதய பரிமாணம்’ உடையவனாக நீ அறிவாய் இவனுக்கு மஹத் பரிமாணமும், அனுபரிமாணமும் உண்டு என நான் அறிகிறேன்

அனைத்திலும் பெரியது ‘மஹத்’ என்றும், அனைத்தினும் சிறியது ‘அணு’ என்றும் குறிப்பிடப்படும் கடவுளுக்கு மட்டுமே இவ்விரு பரிமாணங்களும் உண்டு ஏனைய எல்லாம் இமய மலைபோல பெரிதானாலும், கடல் போல அகன்றதானாலும் ‘மதய பரிமாண’முடையவை என்றே கொள்வா வேதங்கள் “அணோ அணீயான” என்று புகழும் பரம்பொருளான இராமனுக்கு இடைப்பட்ட வடிவான மதய பரிமாணம் இல்லை என்பது விசுவாமித்திரரின் கருத்து

இவன் உனது சொல்லை மீறுதவன் என்று நீ எண்ணியிருக்கிறாய் அதனை மீறி எண்ணுடனவருவான் என நான் அறிவேன்

துஷ்ட நிகரஹ் சிஷ்ட பரிபாலனத்தின் பொருட்டு தசரதனின் சொல்லையும் மீறி விசுவாமித்திரனின் பின் செல்லக் கூடியவன் என்கிறார்

விசேஷ தாமத்திற்காக இராமன் ஸாமானிய தாமதத்தை விடுத்துமவருவான் என்கிறார்

எனது யாச சமரட்சனைக்காகவே நான் இவனை உண்மையில் அழைப்பதாக நீ அறிவாய் ஆனால் அதன் பின்னணியில் அடங்கிய திட்டமும் நிகழ்ச்சிகளும் எனக்குத்தான் தெரியும்

வேளவியைக் காகக் இராமனை அனுப்ப வேண்டுமது ஒரு காரணம் அதை வைத்து மேலும் சில நிகழ்விருக்கின்றன எனப்பதை விசுவாமித்திரர் அறிவார் கல்லான அக்ஸிகைக்கு சாப் விமோசனம், தனுர் பங்கம், சீதா சுயமவரம், அதனை அடுத்து சீதா ராம கல்யாணம் ஆகிய அனைத்தும் நிகழ் இருப்பதை விசுவாமித்திரர் அறிவார்

அவா அறிந்திருக்க வேண்டிய வற்றை ஸ்ரீ கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் தனது தாமசாஸ்திர ஞானத்தாலும் நுணமாண நுழை புலத்தாலும் அறிந்து விளக்குகிறார் தனது விளக்கங்களில்

முற்றும்

(4 ம பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

ஸ்தோ தரததையனுஸந்தானம் செய்ய வேணும் என்று கூறினான் இந்த புத்தகத்தை வெளியிட்டவரான ஸ்ரீமான் என எஸ் வி ராகவன் அவர்கள், விழாவில் கலந்து கொண்ட விதவானகரால் பாராட்டப்பட்டார் திரு ராகவன் அவர்கள் இப்புத்தகத்தை இலவசமாக சிறுவா-சிறுமியர்களுக்கு வழங்கினார் இவ்விழாவில்கே எஸ் வி பீடம் விதயாத்திகள் கலந்து கொண்டு விழாவை சிறப்பித்து வைத்தது பாராட்டத்தக்கது திரு என எஸ் வி ராகவன் அவர்

களுக்கு இம்மாதிரியான நற்காரியங்களுக்காக தயாதேவியானவள் தயாநிதியான திருவேங்கடமுடையானுடைய திவ்ய கடாஷுத்தை அனுகரஹிக்க வேணுமாய் விழாவில் கலந்து கொண்டவர்கள் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஹயவதனப் பெருமானை பராததித்தார்கள் திருமதி ஜெயமணி நரஸிம்மன் அவர்கள் பாடிய மங்களத்துடன் விழா இனிதே முடிந்தது

ஜெ மோஹன், கே எஸ் வி பீடம் திருப்பதி

வட்டித் தொகை

தி.தி.தேவஸ்தானம் ஆந்திர மாநில

அரசுக்குக் கடனாக அளித்த ரூ 6 45 கோடிக்கு, 31-3-86 வரை காலத்திற்கான வட்டித் தொகையான ரூ 16,23,880 47-ஐ அரசு தி.தி.தேவஸ்தானத்திற்கு செலுத்தியுள்ளது

வாடகை விவரம்

திருமலை ‘ஹில் வயூ டீல்கஸ் காட்டேஜ்’ பகுதியில் மோடி பவனில் உள்ள மேஜை நாற்காலி மற்றும் படுக்கை வசதிகளையும் குளிர்ப்பாதனம் பொருத்தப்பட்டனவாகவும் விளங்கும் ஏ பி சி டி அறைகளுக்கான தினசரி வாடகை ரூ 250/- ஆ நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது

✖

